

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

மலர் - 13 இதழ் - 7 - அக்டோபர் 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அகிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	தோழர் அழகர்சாமியின் வரலாற்றுச் சித்திரம் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	04
2	தாய்மொழிக் கல்விக்கு டாக்டர். சு.நரேந்திரன்.....	09
3	ஆன்றவிந்து அடங்கிய தமிழ்ச் சான்றவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....	19
4	தமிழ்நாட்டிற்கு ஆந்திரர்களின் ராமாயண நன்கொடை அ.கா.பெருமாள்.....	27
5	மலருமா சர்வோதய சமூகம்? க.பழனித்துரை.....	35
6	குயில்பாட்டின் படைப்பின் மொழி பிரசன்னா கார்த்திகேயன்.....	39
7	கா... விரியும் மானுடச்சிறகு முனைவர். அகிலா கிருஷ்ணமூர்த்தி.....	43
8	திருக்குறள் காட்டும் காலம் உதைய மு.வீரையன்.....	47
9	கீளியெடுத்துத் தந்த விதியோ? ஜி.சரவணன்.....	51
10	ஜவ்வாதாமலை மலையாளிப் பழங்குடிப் பெண்களின் வாழ்வியல் தி.வேறமமாலினி.....	55
11	நூற்றாண்டு தமிழக சட்டமன்றமும் கம்யூனிஸ்டுகளின் பங்கேற்பும் பங்களிப்பும் இசைக்கும் மணி.....	61
12	சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி வரலாறு: வடிவம்சார் ஆய்வுகள் முனைவர் அ.மோகனா.....	66

நூல் அறிமுகம்

தோழர் அழகர்சாமிபின் வரலாற்றுச் சித்திரம்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

“

சிவாஜி கணேசன் நடத்தும்
பாரதிவிழா, ஜெமினிகணேசன்
நடத்தும் பாரதிவிழா
என்ற சுவரொட்டிகளுடன்
நடத்தப்படலாயிற்று. பாரதியின்
இடத்தை அதை நடத்துவோர்
சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்டனர்.
'பாரதி! நீ எங்கு சென்றனையோ'
என்று பாரதி அன்பர்கள்
புலம்பும் நிலை ஏற்பட்டது.

”

உங்கள் கரங்களில் தவழும் இந்நூல் தமிழ்நாட்டின் தென் கோடியில் வாழ்ந்து மறைந்த பொதுவுடைமை இயக்கத் தோழர் ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறு. சோ.அழகர்சாமி என்ற பெயரைத் தாங்கிய இத்தோழர் விவசாயி என்ற அடையாளத்தையும் பள்ளி ஆசிரியர் என்ற அடையாளத்தையும் தன் தொடக்க கால வாழ்க்கையில் பெற்றவர். பின்னர் அவரது செயல்பாடுகளாலும் வகித்த பொறுப்புகளின் அடிப்படையிலும் கம்யூனிஸ்ட், விவசாய இயக்கத் தலைவர், எட்டயபுரம் பாரதி முற்போக்கு வாலிபர் சங்கத்தின் தலைவர், எட்டயபுரம் பால் கூட்டுறவு சங்கத்தின் நிறுவனர், அதன் தலைவர், கோவில்பட்டித் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் போன்ற அடையாளங்களைப் பெற்றவர். இவை மட்டுமின்றி மனிதநேயம் மிக்க போர்க்குணம் கொண்ட மனிதர் என்ற பேரடையாளத்தைப் பெற்றவர். இவர் அணிந்து வந்த வெண்ணிறக் கதர்ச் சட்டையைப் போன்றே வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவராய் எளிமையையும் நேர்மையையும் இறுதிவரை தன் அடையாளமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து மறைந்தவர்.

இந்நூலாசிரியர் தோழர் எஸ்.காசிவிஸ்வநாதன் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திருநெல்வேலி மாவட்டச் செயலாளர். அவரது மூத்த அண்ணன், தோழர் எஸ்.எஸ்.தியாகராஜன் தொழிற்சங்கவாதி. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் மாநிலக் கிளையின் துணைச் செயலாளராகப் பணியாற்றியவர். இரண்டாவது அண்ணன் சந்திரசேகரன் தமிழ்நாடு அரசின் மின்வாரியத்தில் பணியாற்றியதுடன் ஒரு தொழிற் சங்கவாதியாகவும் விளங்கியவர். இந்தப் பின்புலம் மட்டுமின்றி தோழர் அழகர்சாமி வாழ்ந்த எட்டயபுரத்தில் வாழ்ந்ததுடன்

அவரது உதவியாளராகவும் செயல்பட்டவர். அவருடன் கோவில்பட்டி சட்டமன்றத் தொகுதியின் பல்வேறு கிராமங்களுக்கும் பயணித்தவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எழுத்தார்வம் கொண்டவர். இயக்கத்தலைவர்கள் இம்மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும்போது ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளையும் மாவட்ட மற்றும் மாநிலம் தழுவிய மக்கள் பிரச்சனைகளையும் கட்டுரை வடிவில் கட்சியின் 'ஜனசக்தி' ஏட்டில் எழுதியதுடன் குறுநூல்களாகவும் வெளியிட்டவர்.

இனி, இந்நூல் கூறும் சில செய்திகளை அறிமுகம் செய்து கொள்வோம்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் தோழர் அழகர்சாமியின் வாழ்க்கை வரலாறானது பிறப்பு, இளமைக்காலம், குடும்ப வாழ்க்கை, பொது வாழ்க்கை என ஒரே நேர்கோட்டில் செல்வதுதான். இந்நூலில் அவரது பொது வாழ்க்கை அல்லது பொதுப்பணியே அழுத்தம் பெற்றுள்ளது. அவரது பொதுப்பணி என்பது இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் அவர் காட்டிய ஈடுபாட்டில் தொடங்கி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராதல் என்பதில் போய் முடிவுற்ற ஒன்றாகும். விவசாய இயக்கம், கூட்டுறவு இயக்கம் என்பனவற்றிலும் இவர் தடம் பதித்தவர். கோவில்பட்டித் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினராக அய்ந்து முறை தேர்வு செய்யப்பட்டு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு முன்னுதாரணமாக வாழ்ந்து காட்டியவர். இவை எல்லாம் அவரது சமூக அரசியல் செயல்பாடுகள்.

இவற்றுடன் நின்றுவிடாமல் இலக்கிய வேட்கையுடன் பாரதி முற்போக்கு வாலிபர் சங்கம் என்ற அமைப்பை, ஜீவாவின் தூண்டுதலில் எட்டயபுரத்தில் நிறுவி அதன் தலைவராகத் தன் இறுதிக்காலம்

வரைச் செயல்பட்டவர். இவ் அமைப்பு ஆண்டுதோறும் நடத்திவரும் பாரதிவிழா தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்துவரும் சிறப்பான இலக்கிய விழாக்களில் ஒன்றாக இடம்பெற்றுள்ளது. அடுத்த ஆண்டில் (2022) தனது அறுபதாவது ஆண்டுவிழாவைக் கொண்டாட இருக்கிறது. இவ்வாறு அவர் ஆற்றிய பணிகள் பன்முகத் தன்மை வாழ்ந்தவை.

இதனால் அவரது வாழ்க்கை குறித்த சரியான புரிதலுக்கு அவரது செயல்பாடுகளை மட்டுமின்றி அவர் இணைந்திருந்த இயக்கங்கள், அவர் உருவாக்கி வளர்த்த இயக்கங்கள் என்பன குறித்து அறிந்து கொள்வதும் அவசியமாகிறது. இவ்வுண்மையை இந்நூலாசிரியர் நன்றாகவே உணர்ந்துள்ளார். இதனால்தான் முதல் இரண்டு இயல்களில் அழகர்சாமியின் பூர்வீக ஊர், அவரது குடும்பம், அவரது கல்வி, ஆசிரியப்பணி, தன் மகனேயானாலும் மருத்துவக் கல்வி பயிலப் பரிந்துரைக்க மறுத்தமை என்பனவற்றை அறிமுகம் செய்துவிட்டு வரலாற்றுக்குள் நுழைந்து விடுகிறார்.

மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக்காலம், இக்காலத்தில் அறிமுகமான பாளையக்காரர் ஆட்சி முறை, எட்டயபுரம் பாளையம், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கெதிரான பாளையக்காரர் எழுச்சி, சிறு கிராமங்கள் சூழ இருந்த கோவில்பட்டி என்ற ஊர் ஒரு நகரமாக வளர்ச்சிபெறல். விடுதலைப் போராட்ட நிகழ்வுகள் எனக் கடந்த கால வரலாற்றுச் செய்திகள் அணி வகுத்து நிற்கின்றன. இச் செய்திகள் அழகர்சாமியுடன் தொடர்புடைய பகுதிகளுக்கான வரலாற்றுப் பின்புலமாக அமைகின்றன.

இதனையடுத்து வரும் இயல்களில் 1925இல், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தோற்றம், அக்கட்சியின் மீதான காலனிய அரசின் அடக்குமுறை, விடுதலைக்குப் பின் அமைந்த இந்திய அரசும் அதைத் தொடர்ந்தமை, முன்னணி ஊழியர்களின் போராட்ட வாழ்க்கை, இதை எதிர்கொண்டவர்களில் ஒருவராக அழகர்சாமி இருந்தமை குறித்த செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. இதனையடுத்து அவர் தொடங்கிய எட்டயபுரம் கூட்டுறவுப் பால் பண்ணை உருவான வரலாறு, அதன் செயல்பாடு என்பன இடம்பெற்றுள்ளன. முதல் இரண்டு இயல்களில் நமக்கு அறிமுகமான அழகர்சாமியில் இருந்து வேறுபாடான அரசியல் முதிர்ச்சி பெற்ற ஒருவரை இங்கு சந்திக்கிறோம். ஆம் இப்போது அவர் தோழர் அழகர்சாமி. இனி தோழர் என்றே அவரை அழைப்போம்.

தமிழ்நாட்டின் பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர் ஜீவா தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆர்வமும் பயிற்சியும் உடையவர். பாரதியின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டிருந்த அவர் தமிழரின் அடையாளமாகப் பாரதியை முன் நிறுத்திவந்தார். அவரது தாக்கத்தால் நம் தோழரும் பாரதியார் கவிதைகளைப் பயின்று அதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பாரதி பிறந்த எட்டயபுரத்தில் அவரது நினைவாக மணிமண்டபம் ஒன்று கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் முயற்சியால் கட்டப்பட்டது. இதற்கான செலவுத் தொகையைத் தமிழ் நாட்டிலும், இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலும் தென் ஆப்பிரிக்கா, சிரிலங்கா, மியான்மர் ஆகிய வெளிநாடுகளிலும் வாழ்ந்துவந்த தமிழர்கள் மனமுவந்து அனுப்பி உதவினர். இவ்வகையில் இம் மண்டபமானது

அரசின் நிதி உதவியாலோ ஆலை உரிமையாளர்களின் நன்கொடைகளின் துணையினாலோ அன்றி சராசரித் தமிழர்களின் உணர்வு சார்ந்த நன்கொடையினால் கட்டப்பட்ட சிறப்புடையது. இங்கு அமைக்கப்பட்ட நூலகத்திற்குத் தேவையான நூல்களைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் பதிப்பாளர்களும் கொடையாக வழங்கினர்.

ஒரு கட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் இங்கு நடந்து வந்த பாரதிவிழா ஒரு சடங்கு போன்று மாறிப்போனது. பின்னர் இதுவும் போய் சிவாஜி கணேசன் நடத்தும் பாரதிவிழா, ஜெமினிகணேசன் நடத்தும் பாரதிவிழா என்ற சுவரொட்டிகளுடன் நடத்தப்படலாயிற்று. பாரதியின் இடத்தை அதை நடத்துவோர் சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்டனர். 'பாரதி! நீ எங்கு சென்றனையோ' என்று பாரதி அன்பர்கள் புலம்பும் நிலை ஏற்பட்டது.

இத்தகைய சூழலில் ஜீவாவின் எட்டயபுரம் வருகை அவரது மனக்குமுறல் அதன் எதிரொலியாக நம் தோழரைத் தலைவராகக் கொண்டு 'பாரதி முற்போக்கு வாலிபர் சங்கம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் சார்பில் 1962இல் இருந்து பாரதி விழாவை நடத்தத் தொடங்கியமை, அது நிகழும் பாங்கு என்பன குறித்து இந்நூலின் ஓர் இயலில் விரிவுபடச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சில இயல்களைக் கடந்த பின்னர் பாரதிவிழா நிகழ்வுகள் சிலவற்றையும் நேர்முக வர்ணனை போல பதிவிட்டுள்ளார். இவ்வாறு நம் தோழரின் வரலாற்றின் ஊடாகப் பாரதியை மையமாகக் கொண்ட அமைப்பொன்று தோன்றிய வரலாற்றை இந்நூலாசிரியர் சுவைபடக் கூறியுள்ளார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக தோழரின் இயக்கப் பணிகளுக்குள் நம் கையைப் பற்றி அழைத்துச் செல்வதுபோன்று அழைத்துச் செல்கிறார் நூலாசிரியர். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை வலியுறுத்தி நடந்த போராட்டம், வரிகொடா இயக்கம், நிலமீட்சிப் போராட்டம் போன்ற போராட்டங்களை அறிமுகம் செய்துள்ளார். வேளாண் விளை பொருட்களுக்கு உரிய விலையின்மை, மழை பொய்த்துப் போய் உருவாகும் வறட்சி, குடிநீர்ப் பஞ்சம் என கரிசல் நிலப்பகுதி விவசாயிகளின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை நம் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறார். இவற்றுக்கு ஊடாக நம் தோழரின் விவசாய இயக்கப் பணிகளை நமக்கு அறிமுகம் செய்வதுடன் அவர் அடிப்படையில் விவசாய இயக்கப் போராளி என்பதை நம் உள்ளத்தில் பதியச் செய்துள்ளார். இவற்றுக்கிடையில் ஒரு மாயமான் போன்று அவசர நிலை வந்ததையும் அது தந்த போலி நம்பிக்கை குறித்தும் குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமின்றி நம் தோழருடன் இணைந்து பணியாற்றிய தோழர்கள் பலரையும் அறிமுகம் செய்துள்ளார். அவர்களுள் சிலர் இன்று நம்மிடையே இல்லை. சிலர் நம்முடன் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் அவர் அறிமுகம் செய்துள்ளமை நம் தோழர் தனி ஒரு

மனிதராகக் 'கூட்டொருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவர்' என்பது போல் செயல்படவில்லை என்ற உண்மையை நாம் அறியச் செய்துள்ளது. ஒரு நல்ல பொதுவுடைமை வாதியின் தலையாய நற்பண்பு இது.

இவர்களில் பலரை நான் அறிவேன். குறிப்பாக எட்டயபுரம் பாரதிவிழாவை தம் இல்லத்தின் மங்கல நிகழ்ச்சி போல் நடத்தி மறைந்த, நினைவில் வாழும் அன்புத் தோழர்கள் கு.ச.சுப்பையா, வே.சதாசிவம், தி.முத்துக்கிருஷ்ணன், இளசை மணியன் ஆகியோரைப் பற்றிய பதிவைப் படிக்கும்போது நான் உணர்ச்சிவயப்பட்டுப் போனேன். இவர்களுடன் எட்டயபுரம் தெருக்களில் சுற்றித் திரிந்ததும், விவாதங்கள் செய்ததும் நினைவுக்கு வந்து உள்ளத்தை நெருடின. இந்த இடத்தில் நம் தோழரைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பாரதியார் விழாவை நடத்தும் அமைப்பின் தலைவர் என்ற முறையில் அழைப்பிதழில் அவர் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கும் என்பதைத் தவிர அவர் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்வது கிடையாது. தலைவர் என்ற முறையில் தொடக்க விழா நிகழ்ச்சியின் போது மேடையில் காட்சியளிப்பார். அவ்வளவுதான். பின்னர் முன்வரிசையில் பார்வையாளர்களுடன் அமர்ந்து நிகழ்ச்சியைக் கவனிப்பார். தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கில் குட்டி போட்ட பூணையைப் போல் மேடையில் குறுக்கும் நெடுக்கும் அலைவது, நிகழ்ச்சியின் தலைவரை ஓரங்கட்டிவிட்டு திடீரென வேறு ஒருவரை உரையாற்ற வரும்படி அழைப்பது, அவருக்குப் புகழ்மாலை சூட்டுவது என்பன அவரிடம் கிஞ்சித்தும் கிடையாது.

கோவில்பட்டி சட்டமன்றத் தொகுதியின் உறுப்பினராக இருந்த போது அத்தொகுதியில் அவர் உருவாக்கிய பாரதி நூற்றாண்டு மகளிர் பாலிடெக்னிக், பாரதி நூற்றாண்டு மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளி, பாரதி நூற்றாண்டு கூட்டுறவு நூற்பாலை என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை அனைத்துக்கும் மேலாக வறண்ட கரிசல் பகுதி மக்களுக்காக அவர் உருவாக்கிய கூட்டுக்குடிநீர்த்திட்டம் இப்பகுதி மக்களின் அன்றாட வாழ்வின் அவலத்தைப் போக்கிய ஓர் அற்புதமான திட்டமாகும்.

அவரது இம்முயற்சி தமிழகம் முழுவதும் பயன்படும் அளவுக்கு விரிவடைந்து தமிழ்நாடு அரசின் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டது. இவ்வுண்மையை தம்பி ஜீவபாரதி தொகுத்து வெளியிட்ட தோழரின் சட்டமன்ற உரைகள் நூல் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இந்நூலாசிரியரும் இதைச் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார்.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் உருவான பின்னர் அந்நகரில் மருத்துவக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. இதனால் அங்குச் செயல்பட்டு வந்த அரசு தலைமை மருத்துவமனை மருத்துவக் கல்லூரியின் மருத்துவமனை ஆயிற்று. ஏற்கனவே செயல்பட்டு வந்த தலைமை மருத்துவமனையைக் கோவில்பட்டி நகருக்கு இடம்

மாற்றம் செய்ய முயற்சி செய்து அதில் வெற்றியும் பெற்றார். தொழிற்கூடங்களும் வணிக நிறுவனங்களும் மிகுந்த கோவில்பட்டி நகருக்கென்று தீ அணைப்பு நிலையம் இல்லாத குறையைப் போக்கினார்.

இந்நூலின் சிறப்புக் கூறுகளாகப் பின்வருவனவற்றைத் தொகுத்துரைக்கலாம்:

ஓர் இடதுசாரி இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட ஓர் இளைஞரின், இயக்கம் சார்ந்த படிப்படியான வளர்ச்சிநிலை மிகவும் இயல்பான முறையில் சமூக வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

“வானத்து அமரன் வந்தான் காண் வந்தது போல் போனான் காண்” என்று புலம்புதல் இன்றி, கொச்சைப்படுத்தல் எதுவுமின்றி, ஓர் இயக்கவாதியை இயக்கத்தில் இருந்து பிரித்து ‘பொதுமனிதர்’ ஆக்காத இயல்பான அறிமுகம் இடம் பெற்றுள்ளது. அத்துடன் தம் வாழ்க்கையில் அவர் பின்பற்றிய நேர்மை, போராட்டக் குணம் என்பனவற்றுடன் அவரது மனிதநேய உணர்வையும் உறவு பேணும் பண்பையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இந்நூலில் தாம் கூறவரும் செய்திகளைப் புரியவைக்கும் நோக்கில் கடந்தகால நிகழ்வுகளையும், மனிதர்களையும் ஆளுமைகளையும்

இந்நூலாசிரியர் விரிவாக அறிமுகம் செய்துள்ளார். இவ்வகையில் இவ் வாழ்க்கை வரலாறானது கடந்தகால வரலாற்று நிகழ்வுகளின் பதிவாகவும் அமைந்துள்ளது. இதை வெறுமனே பின்னோக்கிப் பார்க்கும் முறை என்று கூறி எளிமைப்படுத்திவிட முடியாது. இவை வெறும் செய்திகளின் தொகுப்பல்ல. பல்வேறு வண்ணங்களைக் காட்சிப்படுத்தும் ‘கலைடாஸ்கோப்’ கருவியில் இடம்பெற்றுள்ள பல வண்ணக் கண்ணாடிச் சில்லுகள் போன்று இடம்பெற்றுள்ளன. இவை வாசிப்பவனைப் பல்வேறு களங்களுக்கும் காலங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்கின்றன. பல்வேறு காலத்து மனிதர்களையும் இயக்க வாதிகளையும் அறிமுகம் செய்கின்றன. அவர்களது உரைகளைக் கேட்கச் செய்கின்றன. ஆனால் வெறும் செய்திகளின் தொகுப்பாகவோ

இட்டு நிரப்பும் உத்தியின் வெளிப்பாடாகவோ அமையாது நூலின் மையத்துடன் இணைந்து நின்று கலைடாஸ்கோப்பைச் சுழற்றிப் பார்க்கும்போது தோன்றும் பலவண்ணச் சித்திரங்கள் காட்சி தருகின்றன.

தமிழகத்தின் நீண்ட அரசியல் வரலாற்றில் ஆங்கிலக் காலனிய ஆட்சியிலும் நாட்டின் விடுதலைக்குப்பின் உருவான ஆட்சிகளிலும் தொடர்ச்சியான அடக்குமுறைக்கு ஆளான கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான். இக்கட்சியின் வரலாறு என்பது போராட்டங்களையும் பல்வேறு சித்திரவதைகளையும் இழப்புகளையும் சிறைக்கொடுமைகளையும் எதிர்கொண்ட, குருதி சிந்திய, துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு இரையான, தாக்குமேடை ஏறிய தோழர்களின் வரலாறுதான்.

கரிசலில் உதித்த செஞ்சூரியன்
(சோ.அழகர்சாமியின் வாழ்க்கைத் தடம்)
எஸ்.காசிவில்வநாதன்
நியூ செஞ்சூரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.335/-

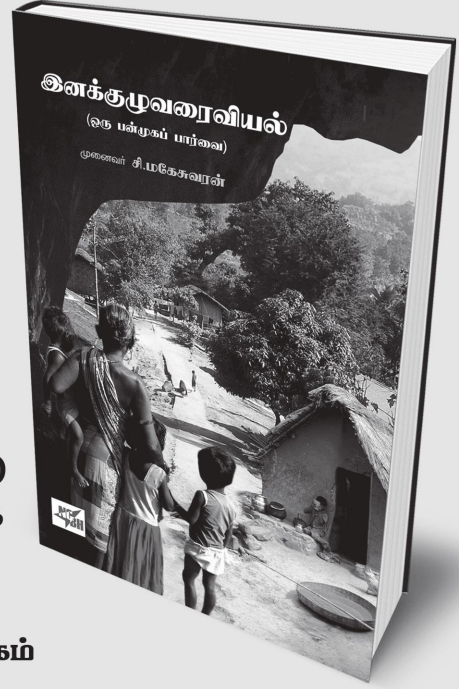
ஆனால் பல்வேறு வரலாற்றுச் சூழல்களால் இவை தொடர்பான ஆவணங்கள் சேகரிக்கப் படாமலும் பதிவுசெய்து பாதுகாக்கப்படாமலும் போனமையால் இப் பேரியக்கத்தின் வரலாற்று முகம் தூசி படிந்து கிடக்கிறது.

ஏனைய வரலாறுகளைப் போன்று இவ்வியக்கத்தின் வரலாற்றுக்கான தரவுகள் ஆவணக்காப்பகங்களின் கோப்புகளிலோ, நூல்களிலோ கண்டறியமுடியாத ஒன்று. இயக்கத்தின் தோழர்கள் அவர்களின் பணிகளால் பயன்பெற்றோர் என்பவர்களிடமிருந்து பெறும் வாய்மொழிச் சான்றுகளின் வாயிலாகத்தான் பெறமுடியும். இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஊடாகத்தான் தோழர் அழகர்சாமியின் வரலாற்றுச் சித்திரத்தை நூலாசிரியர் தீட்டியுள்ளார்.

இந்நூலாசிரியரிடம் இருந்து மேலும் படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை இந்நூல் தோற்றுவித்துள்ளது. நூலின் நாயகருக்குச் செவ்வணக்கம். நூலாசிரியருக்கு நன்றியும் வாழ்த்துக்களும்.

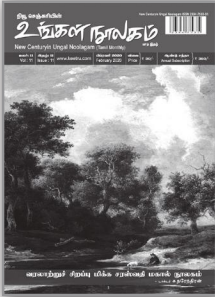

வாழ்த்துக்கள்

SRM தமிழ்ப்பேராய விருது 2020
 நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடான
'இனக்குழுவரவியல்' (ஒரு பன்முகப் பார்வை)
 எனும் நூலுக்காக முனைவர் சி.மகேசுவரனுக்கு
 முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் சமூகநீதி விருது
 அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.
 எழுத்தாளருக்கு நியு செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்
 வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்லோர்!

**உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள்
தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற
புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்**

உங்கள் நூலகம்
 நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
 அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
 தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

அக்டோபர் மாதத்துடன் முழுவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

308	2881	6122	4455	6164
875	4255	7586	4586	6165
2877	4256	7766	6167	910
2878	6115	2883	7906	876
2879	6116	6168	7588	
2880	6119	6166	7589	

தனி இதழ் ₹ 30.00,
 ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
 மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00,
 ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
 சந்தாத் தொகையை
 New Century Reader's Sangam
 Central Bank of India
 Ambattur Branch, Chennai - 600 050
 A/c.No. 1035249018
 IFSC Code : CBIN0282161
 என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கருநாடகம் தாய்மொழிக் கல்விக்கு வழிகாட்டுகிறது

டாக்டர். சு.நரேந்திரன்

காந்தி, பாரதியார், தாகூர் ஆகியோரைப் பற்றி அறிவோம். எல்லாரினும் மேலாக இராமேசுவரத்துத் தமிழரும் மேனாள் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருமான அப்துல் கலாம் பற்றி அண்மைக் காலத்திலேனும் நன்றாக அறியலாம். இதுபோல் சந்திரயான் புகழ் மயில்சாமி அண்ணாதுரையையும் நாம் அறிவோம். இவர்கள் எல்லாரும் தாய்மொழி வழிக் கல்வியை வற்புறுத்தியவர்கள். அப்துல் கலாமும், மயில்சாமி அண்ணாதுரையும் தமிழ் வழிப் படித்து உயர்ந்தவர்கள். அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தாய்மொழி வழிக்கல்வியே சிறந்தது என்பதே இவர்கள் அனைவரும் எடுத்துரைக்கும் கருத்தாகும். சொல்லால் மட்டுமின்றிச் செயலாலும் காட்டியவர்கள். இவர்கள் கருத்துக்கு நாம் இன்றும் சரியாகக் காது கொடுக்கவில்லை. காது கொடுக்க நினைத்தபொழுதும் பல சறுக்குகள். இதனால் நமது கல்வியும், மனப்பாடக் கல்வியாகி ஒரு வட்டத்துக்குள் நின்றுவிட்டது.

இந்திய அரசு அமைத்த பல்வேறு குழுக்கள் தாய்மொழி வழிக்கல்வியின் நன்மை குறித்து கருத்துரைத்துள்ளன. இது இன்றும் எதிர்பார்த்தபடி செயல்வடிவு பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் எல்லாம் அறிந்தவர்களாகத் தங்களைக் கருதிக்கொள்ளும் மேட்டுக்குடி மக்களின் மனப்பாங்குதான். தங்களின் வளமான வாழ்வுக்குப் போட்டியாக மற்றவர்கள் வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் உள்ள அவர்களின் தன்னலம்தான் இந்தியக் கல்விச் சூழலையே கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தாய்மொழி வழிக்கல்விக்கு முதன்மை கொடுத்து தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசுதான் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

உலக நாடுகளில் பயிற்று மொழி

1971ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சின் தலைமை அமைச்சர் சேச்சு சாபால்டெல்யி விடுத்த கட்டளை பிரெஞ்சு மொழிக்குக் கிடைத்த பெரிய அரவணைப்பாகும். பிரெஞ்சில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களில் பட்டியல் உருவாக்கி அவற்றுக்கேற்ற தனி பிரெஞ்சுச் சொற்களை உருவாக்குங்கள் என்பதுதான் அவர் இட்ட கட்டளை. இதன் அடிப்படையில் பிரெஞ்சுக்கழகம் தோன்றியது. இது ஒரு பேரகராதியை வெளியிட்டது. இது மொழி ஆதிக்கத்திற்குப் பேருதவி புரிந்தது. இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பிரெஞ்சுக்கழகத்தின் பார்வைக்கு வந்த பின்னரே வெளியிடப்பட்டன. பிரெஞ்சு மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பதைத் தடுப்பதற்காக 1975இல் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட்டது.

பாரிசில் அதலப் என்ற தனியார் அமைப்பு மூலம் பிரெஞ்சு மொழியில் கலப்பு நடப்பது தடுக்கப்படுகிறது. இவ்வமைப்பு பிரெஞ்சு மொழியில் எவரேனும் பிறமொழிச் சொல்லைக் கலந்தால் அவர் மீது வழக்குத் தொடுக்கும். அவரைத் தண்டம் கட்டச்செய்யும். இதன் விளைவாகக் கலந்து வழங்கும் 'பிரெஞ்சு பிரான்லெய்சு' ஒழிக்கப்படும் என்றாயிற்று. இது போலவே பிரெஞ்சு செய்தித் துறையின் சட்டத்தால் (19-12-1976) பிற மொழிச் சொற்களைக் கலப்படம் செய்தால் அவருக்கு 100 பிராங்குகள் தண்டம் விதிக்கப்படும். இது பிரெஞ்சு மொழி வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியிருக்கக் கூடும் என்பது நமக்குச் சொல்லாமலே புரியும்.

இந்தோனிசியா

இந்தோனிசியாவில் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழி வழக்குகள் வட்டார மொழி வழக்குகள் இருந்தன. அந்த வழக்குகள் எல்லாவற்றையும்

ஒருமுகப்படுத்திப் பொது நிலை வழக்கு ஒன்றை உருவாக்கி அதற்கு பாஷா இந்தோனிசியா என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மொழியே பாடமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டது. இதில் ஒரு முக்கியமான செய்தி என்னவெனில் மொழி சார்பான இம்முடிவில் கட்சி வேறுபாடு காரணமாக எந்தக் குழப்பமும் வர இடம் தரக்கூடாது என்று அவர்களுக்குள் ஒரு மரபு தழுவிய ஒப்பந்தம் நிலவுகிறது. இவ்வாணைக்குப் பிறகு அரசே நூல் எழுதும் சிலரை நியமித்தது. அவர்களுக்கு உதவியாக மொழி வல்லுநர்களையும் உதவிக்கு அழைத்து அறிவியல் மொழியை வளர்த்தனர். அதன் பிறகு பாஷா இந்தோனிசியாவிலேதான் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை நூல்கள் எல்லாம் வெளிவருகின்றன.

இந்தோனிசியாவைப் போல் மலேசியாவும் நமக்குப் பின்னர் உரிமை பெற்ற நாடு. இங்கும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி வரை அவர்கள் தாய்மொழியிலேயே நடைபெறச் செய்துள்ளனர்.

இஸ்ரேல்

இஸ்ரேல் 1948இல் உருவாக்கப்பட்டது, உலகில் பல பகுதிகளிலிருந்து மக்கள் இஸ்ரேலில் குடியேறியதால் பல மொழி பேசப்பட்டது. யூதர்களின் சமய மொழி ஈப்ரு. இதை மக்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். 1953இல் ஈப்ரு மொழிக் கலைக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் ஈப்ரு மொழி, மக்கள் மொழியாக்கப்பட்டது. இதற்கு உறுதுணை அவர்களின் மொழி மேம்பாட்டுத் திட்டம். இன்று அகர வரிசைப் பாடத்திலிருந்து முதுமுனைவர் பட்ட மேற்படிப்பிற்குரிய ஆராய்ச்சிக் கல்வி வரை அதனைப் பயின்றும் பயிற்றியும் பயன்படுத்திக் கொண்டு மீட்சியெய்தி இன்று மேனிலையில் நின்று மிளிர்கின்றார்கள்.

இதுபோன்றே மாலி. கினியா ஆகியன புதிதாக விடுதலை பெற்ற ஆப்பிரிக்க நாடுகள். இவ்விரு நாடுகளின் தாய்மொழி பேச்சு மொழியாக மட்டும் இருந்தது. இவர்கள் மொழிக்கு இதுநாள் வரை எழுத்தே கிடையாது. தற்பொழுது எழுத்து வடிவத்தை உருவாக்கிக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். தங்களை ஆண்ட ஆங்கில மொழியை உதறிவிட்டு அனைத்து நிலைகளிலும் தாய்மொழியையே பயன்படுத்துவதில் மிக உறுதியாக உள்ளார்கள்.

இலங்கை

இலங்கையில் இனவாத கிளர்ச்சி இருந்த வரை தமிழ் வழிக் கல்வி பல்கலைப் படிப்புவரை உச்ச நிலையில் இருந்தது. (இச்செய்தியைக்

கோ.சந்திரசேகரன் நூலான ‘இலங்கையில் தமிழ்க்கல்வி’ எனும் நூல் வழிப் பார்ப்போம்).

உலகிலேயே பாடசாலை மட்டத்தில் சகல தமிழ் மாணவருக்கும் தமிழ்மொழி வழியில் கல்வி வழங்கப்படுவது இலங்கையில் மட்டுமே. அத்துடன் பல்கலைக்கழக நிலையில் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாகக் கலைத்துறைப்பாடங்கள் (பொருளியல், புயியியல். அரசியல். சமூகவியல். கல்வியியல். தத்துவம்) தமிழ்வழியிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் பல்கலைக்கழக நிலையில் சட்டம், வர்த்தகவியல், முகாமைத்துவம், விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளிலும் தமிழ்வழிக்கல்வி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

பாடசாலைக்கல்வி

இன்று (1995) நாட்டில் காணப்படும் 10,191 பாடசாலைகளில், 2,130 பாடசாலைகள் தமிழ்மொழி வழியில் கற்பிக்கும் தமிழ்ப்பாடசாலைகள். இவற்றைவிட பெரும்பாலும் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கும் 739 முஸ்லிம் பாடசாலைகளும் உண்டு. (கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு, 1995).

இலங்கைப் பாடசாலை முறையில் சேர்ந்து பயிலும் 42 லட்சம் மாணவர்களில் ஏறத்தாழ 25 சதவீதம் பேர் (9,86,000 பேர்) தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி பெறுபவர்களாவர்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் கலை வர்த்தகவியல் சட்டம் முகாமைத்துவம் கல்வியில் போன்ற துறைகளில் தமிழ்க் கல்வியே பெரும்பாலும் நடைபெறுகின்றது, சில பல்கலைக்கழகங்களில் / விஞ்ஞானப் பட்ட நெறிகளும் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன, மேற்கூறிய துறைகளில் தமிழ்மொழியிலேயே பட்டப்படிப்பின் படிப்புப் பயிற்சி நெறிகளும் நடாத்தப்படுகின்றன.

ஆசிரியர் கல்வி

ஆசிரியர் கல்வியையும் பயிற்சியையும் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பநிலை, இடைநிலைக் கல்வி நிலைகளுக்கான பயிற்சி நெறிகள் தமிழ் மொழியிலேயே நடாத்தப்படுகின்றன, பல்கலைக்கழகங்களும் தேசியக் கல்வி நிருவாகமும். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளும் தேசியக் கல்வியியல் கல்லூரிகளும் தமிழ் வழியில் பயிற்சி நெறிகளை நடாத்துகின்றன. கல்வித் தத்துவம், உளவியல் மதிப்பீட்டுமுறைகள், கல்வி நிர்வாகம், கல்வித் திட்டமிடல், கற்பித்தல் முறைகள். பாட ஏற்பாட்டுத் தத்துவங்கள். கல்விச் சமூகவியல், கல்விப் பொருளியல் போன்ற பாடத் துறைகள் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாகத் தமிழில் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

யாழ் பல்கலைக்கழகம் தவிர்ந்த ஏனைய தென்னிலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் கல்வியியல் உயர்பட்டப் பயிற்சி நெறிகளைத் (M.Ed., / M.Phil.,) தமிழ் வழியில் நடாத்த முன்வருவதில்லை ஆயினும் அண்மையில் திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகமும் தேசியக் கல்வி நிறுவகமும் தமிழ்வழியில் முதுமாணி (M.Ed., M.A.,) கற்கை நெறிகளைத் தொடங்கியுள்ளன. (இலங்கையில் தமிழ்க்கல்வி சோ.சந்திரசேகரன்).

நாம் ஏன் மின்தங்கி உள்ளோம்?

மக்கள் ஆட்சியில் மக்கள் மொழியில் மக்களுக்குக் கல்வி அவசியம்.

தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியுறாததற்குப் பல்வேறு அரசியல் சமூகக் காரணங்கள் உண்டு. ஒரு சமூகத்தில் முழுமையான ஆட்சி மொழியாக. மலராத மொழியை அச்சமூகத்தினர் கல்வி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்வதில் பல்வேறு சமூகத் தடைகள் உண்டென்பது வரலாற்று உண்மை.

அரசு எங்கும் தமிழ் என்பதை அறிவியல் கல்வி நிலையிலும் நடைமுறைப்படுத்த விழைந்தால் அதற்குக் கல்வி மொழி நிலைசார் தடைகள் இல்லை. இருக்கின்ற மிகச் சில தடைகளை அகற்றுவது மிக எளிதே.

இருக்கின்றதை இல்லாததுபோல் அங்கும், இங்கும் நடக்கும் சில மொழிபெயர்ப்பு தவறுகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டி எப்படியும் தமிழ்வழிக்கல்வி வரக்கூடாது என்பதில் நங்கணம் கட்டிக்கொண்டு எதிர்ப்பதில் ஏதோ சூட்சுமம் மட்டும் உள்ளது என்பது தெளிவாகப்புகிறது.

சூட்சுமம் என்ன?

தமிழ்வழிக்கல்வி தமிழ்நாட்டில் விடுதலைக்கு முன்பே கட்டாயமாக்கப்பட்டிருந்தது, ஆங்கிலம் இரண்டாம் மொழியாக ஆறாம் வகுப்புக்கு மேல் ஒரு மொழிப்பாடமாக மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. 1941இல் மாணவர்கள் முதலாவதாகத் தமிழ்வழிக்கல்வி பெற்று பள்ளியிறுதித் தேர்வினை எழுதினார்கள்.

பொதுக் கல்வியில் தாய்மொழி வழிக்கல்வி கட்டாயம் என்று ஒரு நிலை இருந்தது, ஆறாம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலம் ஒரு மொழிப் பாடமாக மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டது. விடுதலைக்கு முன்பே இங்கே நிலவிய, இந்த நிலை கைநழுவிப் போனது தமிழகத்துக்கு பெருமையளிப்பதாக இல்லை. தமிழக வரலாற்றில் எந்தக் காலகட்டத்திலும் ஓர் அயல்மொழி ஒரு கட்டாயப்பாடமாக்கி இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் எந்த ஆட்சியும் மக்கள் மீது திணித்ததில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில்

அதிலும் நாம் விடுதலை பெற்ற பின் தமிழ்நாட்டில் ஓர் அயல்மொழியை ஒரு கட்டாயப்பாடமாக்கிப் பொதுக் கல்வியிலேயே மக்கள் மீது திணித்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்த மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் சொந்தமான மொழியைப் புறக்கணித்துவிட்டுக்கூட ஒருவன் பட்டமும், பதவியும் பெற முடியும் என்னும் ஓர் அவல நிலை உருவாகத் தமிழகம் எப்படியோ இடம் கொடுத்துவிட்டது.

வடமொழி ஆதிக்க எதிர்ப்புச் சூழலையும் இந்த ஆதிக்க எதிர்ப்புச் சூழலையும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு ஆங்கிலேயர்களே இந்நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய நிலையில் ஆங்கிலப் பற்றாளர்கள் ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கு என்றுமில்லாத அளவுக்கு இங்கே வழிவகுத்து விட்டனர்.

பன்மொழிச் சூழலைக் கொண்ட இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஒரு மொழியை மட்டும் மேலே தூக்கி நிறுத்தி ஆதிக்க மொழியாக ஆக்குவது மக்களாட்சிப் பண்புக்கும் பொருந்தாது. ஒரு மொழி, ஆதிக்க மொழி ஆகிவிட்டால் அது மற்ற மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக ஆகிவிடும், தமிழ்வழிக் கல்விக்கும், ஒரு வகையில் தடையாகத்தான் இருக்கும். (டாக்டர் பொற்கோ).

தமிழ் வழிக்கல்வி என்பது கல்வியாளர்களும், தலைவர்களும் துறை வல்லுநர்களும், ஆட்சியாளர்களும் ஒருங்கிணைந்து முழு மூச்சோடு பாடுபட்டு நிறைவேற்ற வேண்டிய பணி, இந்தப் பணி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். மக்களாட்சியில் மக்கள் மொழியின் வாயிலாக மக்களுக்குக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். இதுபற்றிய பொறுப்புணர்ச்சி தமிழகத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கவேண்டும். தமிழ்வழிக்கல்வி என்பது தமிழுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமையில் ஓர் இன்றியமையாத பகுதி. இதை விடுத்து ஆங்கில வழியில் பயின்றால் உலகம் முழுவதும் வேலை கிடைக்கும் என்று கூறிகானால் நீர் கனவுகளை வளர்க்கிறார்கள். இது உண்மையில்லை. ஆங்கில வழியில்

படித்தவர்கள் 2 விழுக்காடே வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குப் போகிறார்கள். அதிலும் வளர்ந்துள்ள நாடுகளில் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகள் சிலவே. அரபு நாடுகளுக்கு வேலைக்குப் போக ஆங்கிலம் தேவையில்லை. போகிறவர்களும் அரபி மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை இதுவே உண்மை.

ஒரு நாடு வெளிநாடுகளில் வேலை தேடுவதை அடிப்படையாக வைத்து தனது கல்விக் கொள்கையோ, பொருளாதாரக் கொள்கையோ வகுத்தால் அந்நாடு முன்னேற்றத்தின் முதல்படியில் கூட ஏற முடியாது.

இது தவிர விஞ்ஞானிகள் அனைவரும் ஆங்கிலேயர் என்பது போன்ற தவறான பார்வையும் உள்ளது. விஞ்ஞானிகள் அவரவர்தாய் மொழியில் கண்டுபிடிப்புகளை எழுதுகிறார்கள். சில சமயங்களில் ஆங்கிலம் தவிர்த்து மற்ற மொழிகளில் வெளிவரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் கட்டுரைச் சுருக்கம் உள்ளது.

இது போலவே பல்கலைப்படிப்புகள் தொழிற்கல்வியில் நூற்கள் இல்லாது படிப்புகளைத் தொடங்க முடியாது என்று சொல்வதும் ஒரு முரட்டுவாதம்.

ஆகவே நடப்புகளைக் கூட்டிக் கழித்து பார்க்கையில் நாம் அறிவது புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனுக்குப் புலப்பட்டதுதான். அது தான்,

தமிழ்க் கல்வி தமிழ் நாட்டில்
கட்டாயம் என்பதோடு
சட்டம் செய்க

என்ற ஆணையேயாகும்.

மனமாற்றமும் உள்ள உறுதியும் தேவை

தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக்க வேண்டும் எனக் கூறும்போது பாடநூற்கள் இல்லை. கலைச் சொற்கள் இல்லை. வேலை கிடைக்காது, வெளிநாடு செல்ல இயலாது, என்பன போன்ற தடைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. வேலை வாய்ப்பு, வெளிநாட்டு வாய்ப்பு இரண்டும் அரசியல், பொருளாதாரச் சக்திகளோடு தொடர்புடையன, திட்டமிட்ட பொருளாதாரமும் சமுதாய அமைப்பு குறித்த அரசியல் சித்தாந்தமும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால்

வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல் எனினும். அதே நேரத்தில், பல முதலாளித்துவ நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் காரணமாகக் குற்றங்கள் பெருகியதையும் பார்த்திருக்கிறோம். எனவே, அரசியல் பொருளாதாரச் சித்தாந்தம் சமுதாய நலன் கருதியதாக அமையும்போது இந்தப்பிரச்சினை எழ வாய்ப்பில்லை.

ஆங்கிலம் கற்றால் அயல்நாடு செல்லலாம் என்பதும் ஒருவகை மயக்கம் தான். ஆங்கிலம் முதன்மை மொழியாக உள்ள நாடுகளில் வேண்டுமானால் ஆங்கிலம் வழிக் கல்வி உதவக்கூடும். ஜெர்மன், சுவீட்சர்லாந்து, ஜப்பான், ஸ்பெயின் முதலிய நாடுகளில் ஆங்கிலம் உதவப்போவதில்லை. அந்தந்த நாட்டு மொழிகளைக் கற்றால்தான் நிலைத்து நிற்க முடியும். ஆங்கிலம் கல்வி மொழியாக இல்லாத நாடுகளுக்குப் பயிலச் செல்லும் நமது மாணவர்கள் அங்குள்ள பயிற்றுமொழியைக் கற்ற பின்னரே படிப்பைத் தொடர முடிகிறது. ஒரு போலிஷ் மாணவன் 4 ஆண்டுகளில் முடிக்கும் படிப்பை ஆங்கிலம் வழிக் கற்ற இந்திய மாணவன் 5 ஆண்டுகளில் முடிக்கிறான். இவற்றில் ஓராண்டு போலிஷ் மொழிக்கல்விக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலம் கோலோச்சாத சில நாடுகளில் இதுதான் நிலை.

கடந்த 200 ஆண்டுகளாக ஆங்கிலம் வழிக் கற்ற நம்மவரில் எத்தனை பேர் வெளியிடங்களில் பணி புரிகிறார்கள்? அப்படி பணியாற்றுவவரின் சமூக நிலை என்ன? சமுதாயத்தின் உயர் மட்டத்தில் உள்ள சிலர் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளச் சமுதாயம் முழுவதுமே பலி ஆக வேண்டுமா? இத்தனை ஆண்டுகள் ஆங்கிலம் வழிப் படித்தவர்களில் எத்தனை பேர் தேசிய, சர்வதேசியப் புகழ் வாய்ந்த நூல்களை, கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளனர்? வெளிநாடுகளில் / மாநிலங்களில் பணியாற்றும் தமிழர்களின் எண்ணிக்கையும் ஆங்கிலம் வழிக் கற்ற அவர்கள் எழுதியுள்ள ஆங்கில நூல்களின் எண்ணிக்கையும் மிகக்குறைவே. அமெரிக்காவிலும், பிரிட்டனிலும் எழுதப்பட்ட நூல்களே நமது கல்விக் கூடங்களைக் கட்டுக்குள் வைத்துள்ளன. ஆக, நமது ஆங்கில வழிக் கல்வி சிலரது முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்பட்டதே தவிர, ஒட்டு மொத்த சமுதாயத்துக்கும் பயன்படவில்லை என்பதே உண்மை. இந்த உண்மை புரியாததால் சமுதாயத்தின் அடிநிலையில் உள்ளவர்களும் ஆங்கில மோகம் கொண்டு அவதிப்படுகின்றனர்.

தமிழ் மொழிக்காக உறுதி ஏற்போம். ஒவ்வொரு மொழியும் பயிற்று மொழியாகும்போது புதிய துறை சார்ந்த கல்வி அம்மொழிக்குப் புதிய அனுபவமாகவே அமையும்.

பல புதிய துறைகளைத் தமிழில் கொண்டுவரும்போது கலைச் சொற்கள் இன்மை,

உலக அளவில் வேலை வாய்ப்பு, உயர்கல்வி தமிழில் தொடர வாய்ப்பின்மை போன்ற பல சிந்தனைகள் மனதில் எழக்கூடும். ஆனால் அத்தனையும் சாத்தியமானதே.

பாடநூல்கள் இல்லை என்ற குறை தாய்மொழி வழிக்கல்விக்குத் தடையாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவசியம் இருந்தால் நூற்கள் தானே பெருகும். பாடநூல்கள் அனைத்தும் இருக்கிற மொழிதான் பயிற்று மொழியாக வேண்டுமெனில் உலகிலுள்ள எம்மொழியும் ஆக முடியாது.

உலகில் உள்ள 187 நாடுகளில் ஆட்டிப் படைக்கின்ற வல்லமை கொண்ட நாடுகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்சு, ஜப்பான் முதலியவை. இங்கிலாந்து அமெரிக்காவைத் தவிர்த்து ஜெர்மனியில் ஜெர்மானிய மொழியே, பிரான்சில் பிரெஞ்சு மட்டுமே. ஜப்பானில் ஜப்பானிய மொழி மட்டுமே. தத்தம் தாய்மொழி வழியில் கற்று தாய்மொழியில் மட்டுமே ஆட்சிமொழி இவர்களே இன்று உலகத்தை ஆட்டிப்படைக்கின்றனர்.

அரசியல், அறிவியல், பொருளியல், தொழில் நுட்ப இயல், கணினி இயல் என்கிற எல்லாத் துறைக் கல்வியையும் அவரவர் தாய்மொழியில் கற்றதனால்தான் அவர்கள் அறிவாளிகளாகக் கண்டுபிடிப்பாளர்களாக உலகத்தை ஆட்டிப்படைப்பவர்களாக உருவாக முடிந்தது. இதுவே நடக்கக் கூடியது. இதுவே சரியானது.

மேலே கண்ட நாடுகளில் தொழில் நுட்ப அறிவுக்கான மேற்படிப்புக்குப் போகிற மற்ற நாட்டினரும் எந்த எந்த நாட்டிற்குப் போகிறார்களோ அந்த அந்த நாட்டுத் தாய்மொழியை ஓராண்டு காலம் கற்றுக் கொண்டு அதன் வழியாகப் பெற்ற செயலாற்றுகின்ற அறிவை (working knowledge) மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு அந்தந்த மொழி மூலம் மட்டுமே மேல் படிப்பு, ஆய்வுப்படிப்பு என்பதை ஆங்காங்கே பெறுகிறார்கள்.

ஐரோப்பாவிலுள்ள 20 தனித்தனி நாட்டினரும் அவரவர் தாய்மொழி வழியேதான் எல்லாத் துறைக் கல்வியையும் பெறுகின்றனர். ஆங்காங்கு உள்ள அரசும் மக்களும், கல்வியாளர்களும், ஏடுகளும் மாணவர்களும் இதை அப்படியே ஏற்கின்றனர். தமிழ்வழிக்கல்வி கேட்கிற யாரும் ஆங்கிலத்துக்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. மொழிப் பயிற்சி வேறு, பயிற்று மொழி வேறு என்பதை நாம் சரியாக உணர்ந்தாக வேண்டும். தமிழ்வழிக்கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் பயிற்று மொழியாக இருக்க ஆங்கிலம் 1950ஆம் ஆண்டு பயிற்று மொழி திட்டத்தைப் போல ஒரு மொழிப்பாடமாக இருக்கலாம்.

அறிவியல் நூல்கள் இல்லாதபோது தமிழில் பயிற்சி எப்படி முடியும் என்று ஒரு தடையாகப்

பேசப்பட்டது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழி ஆக்கிய நிலையில் தரமான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. ஆகவே தேவை மிகையாகும்போது பயிற்றுமொழியாகத் தமிழை ஆக்கிய பின்னரே இது கை கூடியது. ஆகவே தேவை என்பது ஏற்பட்டால் நூல்கள் தானாகவே எழுதப்பட்டு வெளிவரும். தேவையான பயன்பாட்டிற்கான நூல்கள் இருக்கும் நிலையிலேயே ஒரு மொழி பயிற்று மொழி ஆகவேண்டும் என்று கூறினால் அது அந்த மொழிக்கு பொருந்தா நிலைப்பாடேயாகும். நம் நாட்டினருக்கு ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன் அறிவியல் அறிவு கிடையாது என்றும் எல்லாமே மேலை நாட்டிலிருந்தே பெற்று வருகிறோம் என்ற கருத்து இன்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. இது சரியானதல்ல. ஏனெனில் கல்லணை தஞ்சை பெரியகோயில் கட்டுமானம் போன்ற அறிவியல் திறன் இன்று வரை போற்றப்படுகிறது. இது தவிர தொல்காப்பியர் கூறும் உயிரியல் கோட்பாடுகளும் தமிழரின் அறிவியல் திறத்தை வெளிக்காட்டும் கண்ணாடியாகும்.

தமிழ்ப் பயிற்று மொழியாக்க வேண்டுமெனில் தமிழர்களிடம் உள்ள தாழ்வு மனப்பான்மை, அரசின் சரியான மொழிக்கொள்கை, நூற்றில் ஒருவர் வெளிநாடு செல்வதைப்பார்த்து அனைவருக்கும் ஆங்கிலமே பயிற்று மொழியாக இருப்பது நல்லது என்ற தவறான எண்ணம் போன்றவைகள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வியாளர் வா.செ.குழந்தைசாமி மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் உலகம் அறிவியலோடு தமிழும் போட்டியிட்டு வளர வேண்டுமெனவும், முத்தமிழோடு நான்காம் அறிவியல் தமிழும் ஒருங்கிணைந்து போவதே சிறந்த ஒன்றாகும் என்கிறார். இல்லையெனில் நம் மொழி வளர்ச்சி பின்தங்கிப் போய்விடுமோ என அஞ்சி,

“நாளும் நம்மொழி பிந்துதடா
புவி நம்மைப் பிரிந்து முந்துதடா
ஆளுமை தருவது கல்வியடா”

என ஏக்கம் கொண்டு எழுச்சியூட்டுகிறார்.

நமக்கு கருநாடகம் தாய்மொழிக் கல்விக்கு கொள்கை வழிகாட்டுகிறது.

கருநாடக மாநிலத்தில் எந்த அரசியல் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும். கன்னட மொழிக்கு முதன்மை கொடுப்பதில். அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் ஒற்றுமையாகவே இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் கருநாடக மாநில மொழிக் கொள்கையைப் பார்க்க வேண்டும்.

உயர்நிலைப் பள்ளி மட்டத்தில் கன்னடம் அல்லது மாணவனின் தாய்மொழி முதல் மொழியாக வேண்டுமென்று 1982 ஏப்ரல் 30 தேதியிட்ட ஆணையில் அரசு முடிவு செய்திருந்தது. இத்துடன் மாணவன்

இந்த ஆணையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் 10 மொழிகளில் இரண்டில் தேர்வு பெற வேண்டியிருந்தது. அரசு இந்த ஆணையை மறுபரிசீலனை செய்து 1982 சூலை 20ஆம் தேதியில் திருத்த ஆணை பிறப்பித்து 1987-88ஆம் கல்வியாண்டிலிருந்து உயர்நிலைப்பள்ளி மட்டத்தில் கன்னடம் மட்டும் ஒரே முதல் மொழியாவதென்றும் மற்றும் இந்த ஆணையில் தெரிவித்திருப்பதுபோல் கன்னடம் உட்பட்ட 10 மொழிகளில் மற்ற இரண்டு மொழிகளை மாணவர்கள் பயில ஆய்வு செய்து கொள்ளலாம் என்றும் ஆணையிட்டிருந்தது. கன்னடமில்லாத பள்ளிகளில் தொடக்கக் கல்வியின் முதலாண்டிலிருந்தே கன்னடப்பயிற்சி கட்டாயமாக்கத் தக்கதென்றும் இந்த ஆணையில் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தது.

இவற்றை எதிர்த்து வழக்குத் தொடர்ந்தனர். ஆணையும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. எனினும் நீதிமன்றம் “தொடக்கக் கல்வியின் பொது மாதிரிபோல் தாய்மொழியுடன் மற்றொரு மொழியின் பயிற்சியைக் கட்டாயமாக்கப்பட்ட தொடக்க வகுப்புகளிலிருந்து இரண்டு மொழிகளில் ஒன்றாகக் கன்னடத்தைப் பயிற்றுவிக்க. உயர்நிலைப்பள்ளி மட்டத்தில் கன்னடத்தை மூன்று மொழிகளில் ஒரு கட்டாய மொழியாக ஏற்படுத்த உரிய ஆணை அல்லது சட்டம் ஏற்படுத்தி அதைக் கன்னடம் தாய்மொழியாகக் கொண்ட எல்லாருக்கும். மாநிலத்தின் நிரந்தரக் குடிகளாகும் மொழிச் சிறுபான்மையினர்க்கும் பயன்படுத்த மாநில அரசுக்கு உரிமையளித்தது.”

உயர்நீதி மன்றத்தின் ஆணைக்கெதிராக மாநில அரசு உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல்முறையீடு கொடுத்தது. ஆனாலும் உச்ச நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பை நிலுவையில் வைத்து மாநில அரசு, 1989 சூன் 19 தேதியிட்ட ஆணையில் மொழிக்கொள்கையை உருவாக்கி ஆணை பிறப்பித்தது. இந்த ஆணையின் பிரகாரம் 1லிருந்து 4ஆம் வகுப்பு வரைக்கும் குழந்தைகள் அங்கே குறிப்பிட்ட 8 மொழிகளில் (கன்னடமும். ஆங்கிலமும் சேர்த்து) ஒரு மொழியை மட்டும் கட்டாயமாகக் கற்க வேண்டும். 5லிருந்து 7ஆம் வகுப்பு வரைக்கும் கன்னடத்தை முதல் மொழியாகப் பயிலாத மாணவர்களுக்குக் கன்னடத்தைப் பயிற்றுவிப்பது. ஆனால் கன்னடமொழித் தேர்வில் தேர்வு பெறுவது கட்டாயமில்லை. 8லிருந்து 10ஆம் வகுப்பு வரை மூன்று மொழிகளில் ஒரு மொழிப் பாடமாகக் கன்னடத்தைக் கட்டாயமாகப் பயில வேண்டும்.

அரசு ஆங்கில வழிப் பள்ளிகளில் தொடக்க நிலையில் ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழி குறித்து ஆராய்ந்திட டாக்டர் எச்.நரசிம்மையா தலைமையில் குழு ஒன்றை அமைத்தது. அதன் அறிக்கை அடிப்படையில். “தொடக்கப்பள்ளிகளின் கல்விச் சட்ட அமைப்பு. 12(2)(1)லிருந்து (4) வரையிலான பிரிவுகளில் கூறப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளைத்

தவறாது அனுசரிக்கும் அங்கீகரிக்கப்படாத ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பள்ளிகளுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கலாம் என்றும், ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பள்ளியின் இசைவாணைக்குத் தகுதியற்ற பள்ளிகள் மானிய சட்ட நிபந்தனைக்குத் தகுதியற்ற பள்ளிகள் மானிய சட்ட நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் கன்னடம் அல்லது இதர மொழிப் பயிற்றுமொழிப் பள்ளிகளைப் பெற அனுமதி கொடுக்கலாம் என்றும் 5லிருந்து அடுத்த வகுப்புகளில் மாணவர்கள் மற்ற எந்த மொழிப் பயிற்றுமொழிக்கும் மாற்றம் பெறலாம் என்றும் இந்த ஆணையில் வரையறுக்கப்பட்டிருந்து.”

இந்நிலையில் உச்சநீதிமன்றம் 8-12-1993இல் தீர்ப்பு வழங்கியது. மாநில உயர் நீதி மன்றத்தின் கருத்தின்படியும் உயர் நீதிமன்றத்தின் ஆணைப்படியும் 19-06-1989இல் பிறப்பித்த அரசு ஆணையின் வாய்மையை உறுதிப்படுத்தியது. மேலும் உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய கருத்தினையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அது இதுதான்.

“மொழிக் கொள்கையைப் பயனளிக்கும் வகையில் அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று மாநிலத்திற்குத் தெரிந்திருக்கிறது என்றும் இதில் நீதிமன்றம் உள்ளே நுழையக் கூடியது அல்ல” என்றும் தெரிவித்துள்ளது.

மறுபடியும் 1993ஆம் ஆண்டுத் தீர்ப்பு அடிப்படையில் 29-4-1994இல் மறு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

அ. பொதுவாகக் குழந்தையின் தாய்மொழியே பயிற்றுமொழி ஆக வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பு இருக்கும். 1லிருந்து 4ஆம் வகுப்பு வரைக்கும் பின்னிணைப்பில் கொடுத்திருக்கும் மொழிகளில் ஒரு தாய்மொழி அல்லது கன்னடம் மட்டும் கட்டாய மொழியாக இருக்கும்.

ஆ. 3ஆம் வகுப்பிலிருந்து கன்னடரல்லாதவர்க்குக் கன்னடம் விருப்பப்படாமாக இருக்கும். இதைச் சொந்த விருப்பத்தோடு மட்டுமே பயிற்றுவிக்கப்படும். இந்தப் பயிற்சியால் வேறு பாடங்களின் பயிற்சி அல்லது பள்ளியின் எல்லா மாணவர்கள் பங்கேற்கும், பள்ளி செயல்பாடுகளுக்கு எந்தப் பாதகமும் ஏற்படக்கூடாது. ஆண்டு இறுதியில் 3, 4ஆம் வகுப்புகளில் கன்னட மொழிக்கு எந்தத் தேர்வும் இருக்காது.

இ. 5ஆம் வகுப்பிலிருந்து அதாவது பொது வழக்கத்தைப் போல இரண்டாம் மொழியைக் கற்பிக்கும் ஏற்பாடு எங்குள்ளதோ அங்கிருந்து மாணவன் பின்னிணைப்பு - 1இல் கூறியிருக்கும் மொழிகளிலிருந்து ஆய்ந்து கொண்ட முதல் மொழியாக இல்லாத மொழியை இரண்டாம் மொழியாகப் பயில வேண்டும். கன்னடத்தை முதல் மொழியாகப் பயிலாத குழந்தை கன்னடத்தை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டிருக்கும்.

5ஆம் வகுப்பிலிருந்து மூன்றாவது மொழியைக் கற்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கப்படும். மூன்றாவது மொழி மாணவன் முதல் அல்லது இரண்டாவது மொழியாகக் கற்ற மொழியாக இருக்கக் கூடாது.

மூன்றாவது மொழி வகுப்புகளுக்கு வருகை தருவது, தேர்வு எடுத்துக் கொள்வது கட்டாயமாகும். மாணவர்கள் மூன்றாவது மொழிப்பயிற்சியை 5இலிருந்து 7ஆம் வகுப்பு வரை தொடர்வார்கள். ஆனால் மூன்றாம் மொழித் தேர்வில் தேர்ச்சியடைவது கட்டாயமில்லை. 5இலிருந்து 7ஆம் வகுப்பு வரை வகுப்புகளில் மூன்றாம் மொழியில் பெறும் மதிப்பெண்கள் மீது ரேங்க், வகுப்பு முதலானவைகளில் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படாது.

ஈ. உயர்நிலைப் பள்ளி மட்டத்தில் அதாவது 8இலிருந்து 10ஆம் வகுப்பு வரை, வகுப்புகளில் மூன்று மொழிகள் கற்பிக்கப்படும். இவைகளில் இரண்டு மொழிகளில் தேர்ச்சி பெறுவது கட்டாயமாகும். அதோடு இரண்டு மொழிகளில் ஒன்று கன்னட மொழியாக இருக்க வேண்டும்.

நன்கு கவனியுங்கள், மும்மொழித் திட்டம் என்றாலும் இரண்டு மொழிகளில் தேர்ச்சி பெறுவது கட்டாயமாகும். ஆங்கிலம் எல்லார்க்கும் தேவை. எனவே அதைக் கட்டாயம் எடுப்பர். இரண்டு மொழிகளில் ஒன்று கன்னடமாக இருக்கவேண்டும்.

உ. கன்னடம் தாய்மொழியாக இல்லாத மாணவர்களுக்குக் கன்னட மொழித் தேர்விலும் இந்தி தாய்மொழியாக இல்லாத மாணவர்களுக்கு இந்தி மொழித் தேர்விலும் கருணை மதிப்பெண்கள் அளிக்கப்படும். இந்த மொழிகளில் மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற உதவியாக அதிகபட்சம் 15 மதிப்பெண்கள் வரை கருணை மதிப்பெண் அளிக்க வேண்டும். இந்த வசதி, ஆணை பிறப்பித்ததிலிருந்து 10 ஆண்டுகள் வரை கிடைக்கும்.

1994-95ஆம் கல்வியாண்டிலிருந்து மாநில அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லாப் பள்ளிகளிலும் 1லிருந்து 4ஆம் வகுப்பு வரை கல்விப் பயிற்றுமொழி தாய்மொழி அல்லது கன்னட மொழியே ஆகத்தக்கதென்று ஆணையிடப்படுகிறது.

1994-95ஆம் கல்வியாண்டில் 1ஆம் வகுப்பிற்குச் சேரும் மாணவர்களுக்குத் தாய்மொழி அல்லது கன்னட மொழிப் பயிற்று மொழியிலேயே கற்பிக்கத்தக்கது.

ஆனாலும் 1994-95ஆம் கல்வியாண்டில் 2, 3, 4ஆம் வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் இப்போது கற்றுக்கொண்டிருக்கும் பயிற்று மொழியிலேயே கற்பிக்கப் பள்ளிகளுக்கு அனுமதியளிக்கலாம்.

மாணவர்கள் 5ஆம் வகுப்பிலிருந்து தம் விருப்பம்போல ஆங்கிலம் அல்லது எந்தப் பயிற்றுமொழிக்கும் மாற்றம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆங்கிலம் தாய்மொழியாக உள்ள மாணவர்களுக்கு மட்டும் இப்போது இருக்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழிப் பள்ளிகளில் 1இலிருந்து 4ஆம் வகுப்பு வரை வகுப்புகளில் ஆங்கில வழியிலேயே கற்க அனுமதியளிக்கலாம்.

மேற்கூறிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றாத அனைத்து அங்கீகரிக்கப்படாத பள்ளிகளையும் மூடிவிட ஆணையிடப்படுகிறது.

மிகவும் முக்கியமான பகுதி

சென்ட்ரல் போர்ட் ஆப் செகண்டரி எஜுகேசன் (CBSE) அல்லது இண்டியன் கவுன்சில் ஆப் செகண்டரி எஜுகேசன் (ICSE) Composite பள்ளிகளைத் தொடங்கக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள விதிகளை நிறைவேற்றும் பள்ளிகளுக்கு மட்டுமே அரசு மட்டத்தில் No objection certificate அளிக்க கவனத்திற் கொள்ளப்படும்.

மாநிலங்களிடையே மாற்றல் பெறும் அனைத்திந்தியப் பள்ளி. பணி மற்றும் மத்திய அரசின் நிறுவனங்களைச் சார்ந்த பெற்றோர்களின் குழந்தைகளிருந்தால் (இதற்குச் சான்றாகச் சம்பந்தப்பட்ட துறை / நிறுவனம் இவைகளிலிருந்து சான்றிதழ் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்).

பல மாநிலங்களில் கிளைகளைப் பெற்றிருக்கும் அதோடு மாநிலங்களிடையே மாற்றங்களுக்குட்படும் வங்கிகள், நிறுவனங்கள் அல்லது வணிக நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் பெற்றோர்களின் குழந்தைகளிருந்தால் (இதற்குச் சான்றாகச் சம்பந்தப்பட்ட வங்கி / நிறுவனங்களிலிருந்து சான்றிதழ் அளிக்க வேண்டும்).

அரசு அவ்வப்போது பிறப்பித்திருக்கும் / பிறப்பிக்கும் ஆணைகளைப் பின்பற்றியிருக்கவேண்டும்.

CBSE / ICSE பள்ளிகள் யாருக்காக என்பதையும் இவர்கள் தெரிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

Admissions: Kannada medium students to get priority

The State Government has decided in principle to give priority to Kannada medium students in admission to all professional and higher education courses, Chief Minister S.M.Krishna said in the Legislative Assembly today.

The decision was taken following a suggestion by the Kannada Development Authority.

Poor students from villages who has no access to English medium education would benefit from the measure which is primarily aimed at making students take up Kannada medium on their own upto SSLC, Mr.Krishna said.

The Details on implementation of the measure would be decided after consulting the Kannada Development Authority Chairman and officials of the Departments concerned,

எத்தனை செய்திகள் அமைந்துள்ளன என்று பாருங்கள்!

அனைத்து உயர்நிலைப் பாடங்களிலும் தொழிற்கல்வியிலும் கன்னடப் பயிற்றுமொழியில் படித்தவர்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுப்பதென்பது மாநில அரசின் கொள்கை முடிவாகும்.

கன்னட வளர்ச்சி மையத்தின் பரிந்துரையை ஏற்றே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்கிறார் முதல்வர்.

ஆங்கிலப் பயிற்றுமொழியில் பயில்வதற்கான வாய்ப்பே இல்லாத கிராமப்புற ஏழை மாணவர்களுக்கு இது பெருமளவில் பயனளிக்கும். அவரவர் 12ஆம் வகுப்பு வரை கன்னடப் பயிற்றுமொழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள உதவும் வகையில் நாம் கொள்கை முடிவு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிறார் முதல்வர்.

கன்னடம் படித்தால் தொழில்கல்வியில் இலவச இடம்

24-05-2001இல் கருநாடக உயர் கல்வித்துறை அமைச்சர் கூறியிருப்பதைக் கவனியுங்கள்.

“கன்னடத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு 10ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஏற்கனவே தொழில் கல்விப் படிப்பில் 5 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இந்தக் கல்வியாண்டில் இந்த மாணவர்களில் ஆயிரத்து 500 பேருக்குத் தொழில் கல்விகளில் இலவச சீட் வழங்க அமைச்சரவை முடிவு செய்துள்ளது. பரகூர் ராமச்சந்திரா கமிட்டி அறிக்கைப் பரிந்துரையின்படி எம்.பி.பி.எஸ்., பல் மருத்துவப் படிப்புகளில் தலா 65 இடங்களும், பொறியியல் படிப்புகளில் ஆயிரத்து 370 இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.” (தினமலர்)

கர்நாடக அரசு வழியில் தாய் மொழியில் பயிற்றுமொழி என்பதை நாம் அணுகினாலேயே போதும். தமிழர்களுக்கு, தாய்மொழி தமிழாக மாறிவிடும்.

கர்நாடகத்தில் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், தாய்மொழி வழிக் கல்வி நிலைப்பாடு மாறுவதில்லை. இதைத், தமிழ்நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் உணரும் நாள் எந்நாளோ? அந்நாளே தமிழ்நாட்டில் தமிழ் பயிற்றுமொழியாகும் என்பது காலனி ஆட்சியிலிருந்து இன்றுவரை உள்ள வரலாறு உணர்த்துகிறது. சிறுசிறு கவனமின்மையால். காங்கிரஸ் ஆரும்போதும் திமுக ஆட்சியில் இருந்தபோதும் தாய்மொழிக் கல்வி கைநழுவிப் போனது உண்மைதானே!

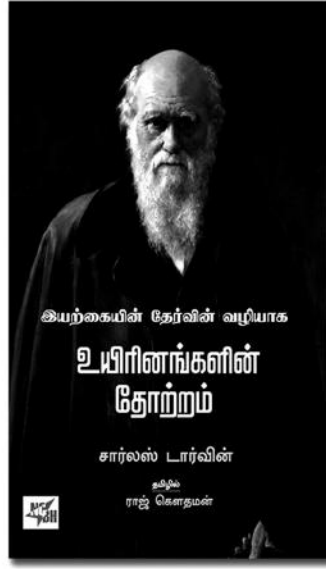

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 125/-

₹ 140/-

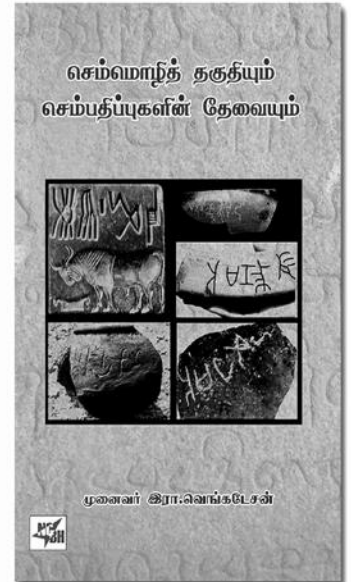
₹ 140/-

₹ 295/-

₹ 200/-

₹ 180/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

03.10.2021 அன்று திண்டுக்கல் மாவட்டம் நத்தத்தில் 35வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இதில் நத்தம் வழக்கறிஞர் சங்கத் தலைவர் கே.எஸ்.எம்.சேக் சிக்கந்தர் பாட்ஷா, வட்டாரக் கல்வி அலுவலர் பி.நல்லுசாமி, எஸ்.சத்தியமூர்த்தி, டாக்டர் ஆர்.எஸ்.ராமசாமி, என்.சி.பி.எச். மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திண்டுக்கல் கிளை மேலாளர் கே.எத்திராஜ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

27.09.2021 அன்று பூவிருந்தவல்லியில் 54வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை பூவிருந்தவல்லி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆ.கிருஷ்ணசாமி திறந்துவைத்தார். இதில் கோட்டப் பொறியாளர் ப.ஞானவேலு, நகராட்சி ஆணையர் சி.வி.ரவிச்சந்திரன், டி.ராதாலக்ஷ்மி மற்றும் என்.சி.பி.எச். அம்பத்தூர் கிளை மேலாளர் ஆர்.கிருஷ்ணவேணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

ஆன்றவிந்து அடங்கிய குமிழ்ச் சான்றவர்

ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

பழந்தமிழில் எந்த ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாலும் என்றாலும் புலவர் பெருமக்கள் அடை மொழிகளாலேயே குறிப்பிடுவார்கள். இருங்குளிர்வாடை (அகம்.337:21), தாழ் இருங் கூந்தல் (அகம்.87:15) நெடுஞ்செவிக் குறு முயல் (பெரும்.115), நெடுமென் பணைத்தோள் (குறுந்.185:2) அம்மென்குவை இருங்கூந்தல் (புறம்.25:13-14).

இவ்வகையான தன்மையில் அடை மொழிகளைப் பெற்ற ஒரு மாபெரும் மூதறிஞரே முதுபெரும் தமிழறிஞர் இரா. இளங்குமரனார். இவ்வகையான மொழிப் பயன்பாட்டுக்கும் தொல்காப்பியர் இலக்கணம் கூறுகின்றார் (தொ.சொ.42). ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான் என இளம்பூரணர் சான்று கொடுக்கின்றார். சாத்தன் என்பவனுக்கே முன்னுள்ள அடை மொழிகள் பெருமை சேர்க்கும்.

முதுபெரும் தமிழறிஞர், புலவர் என்னும் அடை மொழிகளைப் போகிற போக்கில் ஒருவருக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்க முடியாது. இரா. இளங்குமரனார் பெற்றுள்ள அடைமொழிகள் அவரின் உயரிய தமிழ்ப் புலமை, நூற்றாண்டை நெருங்கும் நெடிய முதுமை என எல்லாவற்றுக்கும் பொருந்தி வரும்.

1. தமிழ்

திராவிடம் என்னும் சொல்லில் இருந்து தமிழ் என்னும் சொல் வந்தது என்பதை இரா. இளங்குமரனார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் தமிழ் உயர் தனிச் செம்மொழி என உலகுக்கு முதன் முதல் அறிவித்தவர் திராவிட மொழியியலின் தந்தை இராபர்ட் காட்டுவெல் என்பதைப் பெருமிதத்தோடு குறிப்பிடுகின்றார். **தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி என உலகுக்கு முதற்கண் வெளிப்படுத்தி நிலை நாட்டிய காட்டுவெல்** (தமிழ்ச் சொற்பொருள் வரலாறு 2006:15).

இந்நூலில் **தமிழ்** என்னும் சொல்லாக்கம், அதன் பொருளை எவ்வாறெல்லாம் அணுகுகின்றார்கள் என்பதை விரிவாக விளக்குகின்றார். **தமிழ்** என்பது ஓர் ஆக்கப் பெயர். தம்-வேர்ச்சொல்; இழ் ஓர் ஆக்க விசுதி. மண் (புறம்.711) என்பது வேர்ச் சொல் மணல் (மண்-அல, பட்-178) ஓர் ஆக்கச் சொல். மண் என்பது ஒரு வேர்ச் சொல் தெளிவாக பொருளை உணர்த்துகின்றது. மணல் என்னும் ஆக்கப் பெயர் ஒரு வகை மண்ணை உணர்த்துகின்றது. எல்லா வேர்ச் சொற்களும் வெளிப்படையாகப் பொருளை உணர்ந்த வேண்டும் என்பதில்லை. அவற்றுள் குறிப்பாகப் பொருள் இருக்கும். ஆக்க விசுதி சேரும்போது தெற்றெனப் பொருள் வெளிப்படும்.

தமிழ் (தம்-இழ்) என்னும் ஆக்கப் பெயரைப் போன்று குறிப்பாக பொருளைக் கொண்ட வேர்ச் சொல்லுடன்-இழ் என்னும் ஆக்க விசுதியைப் பெற்ற பல வடிவங்கள் பழந்தமிழில் காணப்படுகின்றன.

இமிழ் (இம்-இழ், புறம்.19:1), உமிழ் (உம்-இழ், அகம்.31:10) குமிழ் (கும்-இழ், புறம்.324:9), மகிழ் (மக்-இழ், நற்.77:12).

இரா.இளங்குமரனார் **தம்** என்பது உரிமைப் பொருளை உணர்த்தும் என்றும் இமிழ் என்னும் இனிமை உணர்த்தும் சொல்லுடன் சேர்ந்து தமிழ் (தம்-இமிழ்) ஆகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (2006:38). ஆய்வுக்கு உரிய ஆக்கமாகும். (தம்-இமிழ்ரீதமிழ்).

மரபிலக்கணங்களில் குறிப்பாகவே தொல்காப்பியர் காலத்தில் இருந்தே புணரியல் கோட்பாடுகள் பல மொழியின் இயல்புக்கு ஏற்ப அமையவில்லை. இதனால் புணர்ச்சி விதி கூறும்போது இடர்ப்பாடு ஏற்படுகின்றது.

நிலை மொழியும் வருமொழியும் புணரும்போது இரண்டும் தனிச் சொல்லாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது மரபிலக்கணக் கோட்பாடாகும். நான்காயிரம் புணர் மொழியின் நிலைமொழி நான்கு, வருமொழி

ஆயிரம். இவை புணரும்போது -கு கெடும்; னகர மெய் லகரமாகத் திரியும். (தொ.எ.468). லகரமெய் னகரமாவதற்குத் தொல்காப்பியத்தில் விதி இருக்கின்றது (தொ.எ.368). ஆனால் குற்றியலுகரப்புணரியலில் விதி உள்ளதே தவிர, பொதுப்புணர்ச்சி கூறும் புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல் போன்ற இயல்களில் இல்லை.

நால்-ஆயிரம் என நிலை, வருமொழியாகக் கொண்டால் மேற்கூறப்படும் மாறுபாடு ஏற்பட வழியில்லை. புணர்மொழிக் கோட்பாட்டை வரையறை செய்யும்போது இப்படிக்கருத்து மாறுபாடு ஏற்படுகின்றது.

2. தமிழ்வளம்

இளங்குமரனார் தமிழ்வளம் என்னும் தலைப்பில் மூதறிஞரின் மூளையில் முகிழ்ந்தவற்றை எல்லாம் தொகுத்து வளவன் பதிப்பகம் (2009) இருபது தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது. மொழி இலக்கணம், வாழ்வியல் இலக்கணம், கவிதையியல் இலக்கணம் என அனைத்தையும் விளக்கும் வகையில் பேரறிஞரின் நூல்கள் அமைந்துள்ளன.

இந்த இருபது தொகுதிகளில் நான்காவது தொகுதி ஐந்திலக்கணங்களை விளக்கும் நூலாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு இலக்கணக் கலைச் சொல்லுக்கும் அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கம் உள்ளது; சான்றுக்கு ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

2.1. கைக்கிளை

அகப்பொருள் வகை ஏழனுள் ஒன்று. ஒரு தலைக்காமம் எனப்பட்டுத் தலைமகன் கூற்றால் நிகழ்வது காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என்னும் நால்வகையானும் கூற்று நிகழும்.

(தமிழ் வளம்-4:187)

மேலும் வேறு ஒரு கட்டுரையில் ஐந்திலத்திற்கும் பொதுவான கைக்கிளை என்னும் ஒருதலைக் காமத்தைக் காமஞ் சாலா இளையவளிடத்தில் தோன்றித் தொடர்பு அறுந்து போனதாகக் கொள்ளக் கூடாது. ஐந்திணைக்கும் கைக்கிளையே அடிப்படையானது இரா.இளங்குமரனாரின் பின் வரும் கைக்கிளைக்கான விளக்கம் மற்ற அறிஞர்கள் கூறியதில் இருந்து வேறுபட்டுள்ளது.

கைக்கிளை என்பது அறிவு அறியாச் சிறுமியை அறிவு அறிந்தான் ஒருவன் கண்டு அவன் மேல் காதல்மொழி பகர்ந்தான் என்பது இல்லையாய்ப் பருவமும் உருவமும் அமைந்தான் ஒருத்தி

எனவும் காதற் கிழமைக்கு உரியாள் எனவும் மயங்குக் ஒருத்தியையே கண்டு காதல் மொழி பகர்ந்தான் என்றும் அவள்தான் பெண்மையொடு கூடிய நாணத்தாலோ தன் கருத்தோடு பொருந்தாமையாலோ மறுமொழி கூறினாள் அல்வள் என்றும் அவளே உள்ளகங்கொண்டு அவனை மணங்கூடி மகிழ்தல் உண்டு என்றும் காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் எனக் கொண்டவை அன்பின் ஐந்திணை எனப்படும் அகநிலை வளர்ச்சிக்குத் தொடக்க நிலையே கைக்கிளை என்றும் ஒழுக்கம் கிளைத்து வளரும் நிலையே கைக்கிளைப் பொருள் என்றும் அகவொழுக்கத்தின் அரும்பு நிலையே அஃது...

(கைக்கிளை-மேலாய்வு, ப.161)

தொல்காப்பியத்திற்கு இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினாக்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடைனார் போன்றோர் உரை எழுதியுள்ளார்கள். அவற்றை எல்லாம் இரா. இளங்குமரனார் பதிப்பித்துள்ளார்.

3. வழக்குச் சொற்கள்

பெரும்பான்மையான மூத்த தமிழறிஞர்கள் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கிய ஆய்வுகளிலேயே திளைத்து விடுவர். அவ்வாறு ஆய்வதற்கு அவற்றில் அவ்வளவு செய்திகள் உள்ளன. மரபிலக்கணத்திலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் தோய்ந்த மூதறிஞர் இரா. இளங்குமரனார் வழக்குச் சொற்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது (வழக்குச் சொல்லகராதி, 1989).

4. செந்தமிழ்ச் சொற்பொருட் களஞ்சியம்

இத்தலைப்பில் மூதறிஞர் இரா. இளங்குமரனார் பத்துத் தொகுதிகளில் சொற்களைத் தொகுத்து ஆய்வு செய்துள்ளார். தமிழ்மண் பதிப்பகம்வழி 2018இல் வெளி வந்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள், பிற இலக்கியங்கள், வழக்கு மொழி என எல்லாவற்றில் இருந்தும் சான்றுகளைத் தொகுத்து விளக்கம் அளிக்கின்றார். அத்தாச்சி என்னும் உறவு முறைப் பெயருக்குப் பின்வருமாறு விளக்கம் உள்ளது.

அத்தாச்சி: அத்தை-ஆ(ய்)ச்சி ரீ அத்தாச்சி; அத்தாச்சி-அத்தையைப் பெற்றதாய். அத்தாச்சி எனப்படுதல் மதுரை வழக்கு. ஆய்ச்சி-ஆயர் மகளிர், ஆய்ச்சி-அம்மை. அம்மையைப் பெற்றவர் அத்தாச்சி.

(செந். சொற். களஞ். 1:151)

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இந்த உறவு முறைப் பெயர் முற்றிலும் வேறுபட்ட பொருளைக்

கொடுக்கின்றது. அத்தையின் மகள் எனப் பொருள் படும். ஆய்ச்சிரீஆச்சி என யகரமெய் இழந்துள்ளது. இதனை மேலும் விளக்க வேண்டும் என்றால் ஆய்-என்னும் வேர்ச் சொல்லுடன் மரபிலக்கணங்களில் குறிக்கப்படாத ஆனால் பழந்தமிழில் பயன்று வந்துள்ள பெண்பால் விசுதி இகரம் சேர்ந்த பெயராகும். இடையில் வரும்-த்-என்பது சாரியை.

ஆய் - த் - இரீ ஆய்த்தி (கலித். 108:9). அண்ணவினமாதல் (palatalization) என்றும் விதியின்படி த்தரீச்சீ எனத்திரியும். ஆய்ச்சியர் (கலித். 106:32) முன்னுயிர் இ, யகரமெய் அடிச் சொல்லில் வரும்போது இத்திரிபு ஏற்படும் கொடிச்சி (நற். 22:1< கொடித்தி). பிற சூழலில் அண்ணவினமாதல் மாற்றம் நிகழாது. உழத்தி (சிலப். 12:12:2) கிழத்தி (தொ. பொ. 90:3).

இப்படி விளக்கங்கள் கொடுத்துக் கொண்டே போகலாம். தனி ஒருவராக இருந்து மூதறிஞர் செய்துள்ள தமிழ்ப் பணிகளை நினைக்கும்போது வியப்பாக உள்ளது. தொல்காப்பியம் சொற்பொருட் களஞ்சியம் என வந்துள்ள தொகுப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

அரசினர் கல்லூரி எதிலும் இளங்குமரனார் போல் அகர முதலிப் பணியாற்றுவார் யாருமில்லை. ஆங்கிலப் பெரும் பட்டம் பெற்ற பண்டாரகருள்ளும் அவர் போல் இலக்கணம் கற்றாரும் ஆய்ந்தாரும் ஒருவருமில்லை.

(செந். சொற். களஞ். பின்னட்டை)

என மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணரின் கூற்று மிகைப்படுத்திக் கூறியதன்று. அந்த அளவிற்கு இலக்கண, இலக்கிய, வழக்குச் சொற்களைத் தொகுத்து விளக்கம் அளித்துள்ளார். நாட்டுப் புறவியலில் ஈடுபாடு கொண்ட கி.ராஜ்நாராயணனையும் இந்த இடத்தில் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

இரா. இளங்குமரனார் தமிழில் பதிவான சொற்களையும் வழக்குச் சொற்களையும் தொகுத்து விளக்கம் அளித்துள்ளார் என்றால் கிரா பதிவாகாத நாட்டுப் புற வழக்காறுகளாகிய கதை, பழமொழி போன்றவற்றை எல்லாம் தொகுத்துள்ளார். வழக்குச் சொல்லகராதியும் (அன்னம் 2008) கிராவின் குறிப்பிடத் தக்க தமிழ்ப் பணியாகும்.

கிராவும் (99) இரா. இளங்குமரனாரும் (91) நூற்றாண்டைத் தொடும் அளவிற்கு நிறைவாக வாழ்ந்தவர்கள். தமிழே அவர்களை வாழ வைத்துள்ளது. பாவேந்தரின் பின்வரும் பாடலைப் படிக்கும்போது இவர்களைப் போன்ற சான்றோர்களும் நினைவுக்கு வருகின்றார்கள். அரசியல் மாற்றங்களும் நினைவுக்கு வருகின்றன.

உனக்கு வந்த நலம் எமக்கு வந்ததாகும்
உனக்கு வந்த வெற்றி எமக்கு வந்ததாகும்
தனக்கென வாழ்ந்தது சாவுக்கு ஒப்பாகும்
தமிழுக்கு வாழ்வதே வாழ்வ தாகும்!
தமிழே உனக்கு வணக்கம்

(பாரதிதா.கவி.ப.731)

மொழியால் எல்லாம் முடியும். ஓர் இனம் பேசும் தாய் மொழியை அழிக்கவும் முயற்சி செய்கின்றார்கள். மொழிகளை அழித்து ஒரு மொழியை வளர்க்க நினைப்பது சுடுகாட்டில் மாளிகை கட்டுவது போலாகும். தாய்மொழிப் பற்று ஒவ்வொருக்கும் இருந்தால் யாராலும் எதுவும் செய்ய முடியும்.

செவ்வியல் தகுதி பெற்ற செந்தமிழுக்குச் செழுமையான இலக்கிய இலக்கண வளம், வழக்கு மொழி வளம் போன்றவை இருக்கின்றன. தமிழின் தொன்மைக்குத் தூண்களாக அகழாய்வுப் பொருள்கள் அளவில்லாமல் கிடைக்கின்றன. தமிழன்னையின் பெருமையை நிலைநாட்டப் பாடுபட்டால் யார் ஆண்டாலும் மக்கள் மனதில் நிலை பெறுவார்கள்.

மேலே குறிப்பிட்டவாறு மூதறிஞர் இரா. இளங்குமரனார் எழுத்துப் பணியோடு நின்று விடாமல் தமிழர் பண்பாடு, நாகரிகத்தை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதிலும் முன்னத்தி ஏராக நின்றுள்ளார். தமிழுக்குத் தமிழில் எழுதிக் குவித்துள்ளமை போலத் தமிழின் தொன்மையையும் வேறு மொழிகளுக்கு இல்லாத பெருமையையும் மகிழ்ச்சி மேலிட வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தமிழ் மொழி-இனப் பாதுகாப்பு வைப்பகம் தொல்காப்பியம். அது மொழி இலக்கணமே எனினும் தமிழர் வாழ்வியல் ஆவணமாகத் தீட்டி வைக்கப்பட்டதும் ஆகும்.

(தொ.பொ.நச்சர் உரை-2:3)

என ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போதும் பின்வருமாறு சங்க இலக்கியங்களைக் குறிப்பிடும்போதும் நெஞ்சம் நிமிர்ந்து செம்மாந்து நிற்கின்றது.

சங்க இலக்கியம் எனப்படும் பாட்டு, தொகை என்னும் பதினெட்டு நூல்களும் மாபெரும் பொங்கல் மாமழை ஆயவை. அக்கருவூலம் போல எச்சம்மொழிக்கு வாய்த்தது? இன்றும் புதுப்புது பொலிவுடன் வற்றா வளஞ் சுரக்கும் உயிர் ஆறாக, இன்றும் இருவகை வழக்குகளும் இலங்கிய அறிவியல் மொழியால் கணினி மொழியாய்-கலைமலி மொழியாய்-விளங்கும் புத்தம் புது மொழியாய்-எம்மொழி உலகில் உள்ளது?

(பாவேந்தம்-3:ஸ்)

தமிழன்னையின் வரலாற்றில் சுவடி, கல்வெட்டுகளும் குறிப்பிடத் தக்கவை ஆகும். மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழைக் காட்சிப் படுத்துபவை கல்வெட்டுகள். பழந்தமிழ் முதற் கொண்டு காலந்தோறும் வளர்ந்த தமிழைக் கட்டிக் காத்தவை சுவடிகள். காலந்தோறும் தமிழுக்குத் தாலாட்டுப் பாடும் தொட்டில்.

5. சுவடிக்கலை

அறியாமையாலும் வஞ்சகத்தாலும் எவ்வளவோ சுவடிகள் அழிந்து விட்டன. உ.வே. சாமிநாதையர் உட்படப் பல சான்றோர் பெருமக்கள் தமிழ்ச் சுவடிகளைப் பெறவும் பதிப்பிக்கவும் அவ்வளவு பாடுபட்டுள்ளார்கள். நம்முடைய கையில் தவழும் தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியங்களும் அற இலக்கியங்களும் பக்தி இலக்கியங்களும் சிற்றிலக்கியங்களும் பிற இலக்கண நூல்களும் நிகண்டுகளும் சும்மாக் கிடைத்தவை அல்ல. பல மடங்களும் தனிப்பட்டோரும் பாடுபட்டுக் காத்து அடுத்த தலைமுறைக்கு அளித்தவை. சுவடிக்கலை (அரிமாப் பதிப்பகம், சேலம், 1999) என்னும் நூலில் மூதறிஞர் இரா. இளங்குமரனார் சுவடி பற்றிய வரலாற்றை விரிவாக ஆராய்கின்றார்.

தமிழ், தமிழ் இனம், தமிழ்நாடு புராணம், இதிகாசங்களால் புனையப்பட்டவை அல்ல. இலக்கிய இலக்கணங்கள், கல்வெட்டுகள், தொல்பொருள்களில் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் ஒளிர்கின்றன. சுடச்சுடரும் பொன்போல் (திருக்.267) கீழடியில் சிறிய அளவிலான அழகாய்விளையே தமிழரின் வரலாறு கி.மு 300 என நீண்ட காலமாகக் கட்டி வைத்திருந்த மடையை உடைத்துக்கொண்டு கி.மு.600இல் நிற்கின்றது. தோண்டத் தோண்ட இன்னும் இன்னும் பின்னோக்கிச் செல்லும். வாழிடம், புழங்கு பொருள் போன்றவற்றின் நேர்த்தியைக் கீழடி, கொந்தகை, அகரம், மணலூர் அகழாய்வுகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இவ்வளவு நேர்த்தியைப்பெற இன்னும் எத்தனை நூற்றாண்டுகள் பின்னோக்கி நீண்டிருக்கும்! மேலும் பூம்புகார் போலக் கடற்கரைகள், ஆதிச்சநல்லூர் முதற் கொண்டு தமிழ்நாட்டின் வடபகுதிவரை அகழாய்வு செய்து சிந்து வெளியுடன் ஒப்பிட வேண்டும்.

மூதறிஞர் இரா.இளங்குமரனார் வடக்கில் தொடங்கிய ஆரியப் பரவல் தெற்கு நோக்கியதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழர் பனிமலை வரை பரவியிருந்த காலையில் ஆங்குப் புகுந்த ஆரியர் படிப்படியே தெற்கில் பரவினர். அரசர்களைத் தழுவி நின்று அவர்களைத் தம் வயப்படுத்தினர். வேத வேள்வி முறைகளே அவர்களே மேற்கொண்டு நடாத்தும் ஏற்பாட்டையும் செய்தனர். அரசியல் செல்வாக்குக் கிடைத்து விட்டால் ஆட்டிப் படைத்தல் என்பது எளிதாகி விடும் அல்லவா?

(தனித்தமிழ், 1991, பக்-49-50)

புதிதாகப் பதவி ஏற்றுள்ள தமிழக அரசு இன்னும் நியைப் பாராட்டுகளைப் பெற வேண்டும். நோண்டி நுங்கு எடுப்பது என்பார்கள். அவ்வாறு எங்கெங்கு தமிழக வரலாறு பூமிக்குள் கிடக்கின்றதோ அவற்றை எல்லாம் அகழ்ந்து வெளிக் கொண்டு வர வேண்டும். சான்றோர், பொது மக்கள் என அனைவரும் என்றென்றும் நன்றிக் கடன் பட்டிருப்பார்கள். தமிழர் பரவி வாழ்ந்த இடங்களை எல்லாம் ஆய்வு செய்து தமிழர் தொன்மையை - திராவிட இனத்தின் பெருமையை வெளிப்படுத்த முனையும் தமிழக முதல்வர்க்கும் அரசுக்கும் நன்றி கூற வேண்டும்.

6. தனித்தமிழ்

மூதறிஞர் இரா.இளங்குமரனாரின் தனித்தமிழ் இயக்கம் (மணிவாசகர் பாதிப்பகம், சென்னை, 1991) என்னும் நூலும் குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகும். மக்கள் ஒன்றிப் பழகினால் தேவபாடை, மக்கள் மொழி என்றெல்லாம் மொழிகள் தீட்டுப் பார்க்காமல் ஒன்றில் இருந்து மற்றொன்று வாராக் கடனாக எடுத்துக் கொள்ளும். தமிழில் திணிக்கப்பட்ட வடமொழிச் சொற்களே ஏராளம். திணித்து விட்டு இப்படியும் கூறுவார்கள்.

அன்றியும் தமிழ் நூற்கு அளவு இலை அவற்றுள் ஒன்றே ஆயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ?

(இல.கொத்.பாயிரம்.7)

இப்படிப் பட்டவர்களைக் குறை கூற முடியாது. இடைக்கால மன்னர்களைக் கூற வேண்டும். மதம், பக்தி வளர்க்க அவர்கள் செய்த காரியங்களால் பட்டுச் சேலையைத் தூக்கிக் கொடுத்துத் தடுக்கைத் தூக்கிக் கொண்டு மறைமலை அடிகள், தேவநேயப் பாவாணர், இரா. இளங்குமரனார் என இன்னும் பலர் அலைய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. பலர் உயிரையும் கொடுத்துள்ளார்கள்.

இவ்வாறு மூதறிஞர் இரா.இளங்குமரனாரின் நீண்ட கால வாழ்க்கையைப் போல அவரின் தமிழ்ப் பணியும் நீண்டுள்ளது. அண்மையில் கூட இலக்கண உரையாசிரியர்கள்: தொல்காப்பியம் (நான்காம்

தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை, 2019) என்னும் நூல்கள் வெளி வந்துள்ளது!

மூதறிஞர் இரா.இளங்குமரனார் தமிழ் தொடர்பான பல்துறைகளில் முத்திரை பதித்து நம்மை விட்டுப் பிரிந்துள்ளார். தனித்தமிழ், பதிப்பு போன்றவற்றால் பல தமிழறிஞர்களோடு இணைவதை ய.மணிகண்டன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

இரா. இளங்குமரனார் தமிழறிஞர் திருக்கூட்டத்தில் முக்கியமான ஒருவர் என்னும் நிலையில் மட்டுமல்ல. வரலாற்று நிலையில் கருதிப் பார்க்கையில் ஒருபுறம் பரதிமாற் கலைஞர் மறைமலையடிகள், தேவநேயப் பாவாணர் என்னும் மரபில் அவர் ஒரு தனித்தமிழ் இயக்கப் பேராளுமை. இன்னொரு புறம் பழந்தமிழ் நூல்கள் தொடங்கிப் பைந்தமிழ் நூல்கள் ஏராளமானவற்றைச் செம்மையுறப் பதிப்பித்தளித்த சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாதையர், எஸ்வையாபுரிப்பிள்ளை என்னும் நிரலில் ஒளிரும் பதிப்பாசிரியச் செம்மல்.

பிறிதொரு நிலையில் பனி மூடிய பண்பாட்டைத் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியச் செல்வங்களை உரை ஒளிகாட்டித் துலக்கும் இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர் என்னும் உரையாசிரியர்களின் வரிசையில் இருபதாம் நூற்றாண்டு கண்ட ஏற்றமிகு உரையாசிரியர்.

(தினமணி, 28.7.2020, ப.10)

அண்மையில் மறைந்த கி.ராஜ்நாராயணன், இரா. இளங்குமரனார் போன்றோர் பேறு பெற்றவர்கள். தமிழையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டோருக்குத் தமிழக அரசு அளிக்கும் இறுதி மரியாதையை விட வேறு என்ன புகழ் வேண்டும்?

சங்ககாலத்தில் புலவர்களும் கலைஞர்களும் கடுமையான வறுமையில் வாடினார்கள். சிலரைத் தவிர, பெரும்பாலான மன்னர்களும் குறுநில மன்னர்களும் அவர்களை ஆரத்தழுவிப் பாதுகாத்துள்ளார்கள்! படிக்கும்போது நெகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

7. புகழஞ்சலி

மறைந்தவர்களுக்கு அரசின் இறுதி மரியாதை, நினைவு மண்டபம் போல இருப்பவர்களுக்குக் கனவு இல்லம், சாதனையாளர் விருது கொடுப்பவை எல்லாம் பாரட்டத்தக்கவை. தமிழக அரசு மேலும் கவனம் செலுத்தி, முத்தமிழுக்காக வாழ்நாள் முழுவதையும் கரைத்தவர்களை இனங்கண்டு

அவர்களின் இறுதி நாட்கள் வறுமையில் வாடாமல் இருக்க உதவ வேண்டும்.

விடுதலை என்றால் நாட்டு விடுதலை என்று முதன்மையாகப் பேசப்பட்ட காலத்தில் நாட்டு விடுதலையோடு மக்களும்-குறிப்பாக அடிமைகளாக வாழும் மக்களுக்கும் பொருளாதார விடுதலை பெற வேண்டும் என்று பொதுவுடைமைக் கட்சி போராடியது. நாட்டுக்கு விடுதலை கேட்டோர் உழைக்கும் மக்களுக்கு விடுதலை கொடுக்க விரும்பவில்லை.

களப்பால் குப்பு சிறையில் கொல்லப்பட்டார் இரணியன் (மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன், 1991) சிவரமான் (சாம்பவானோடை சிவரமான், 1991), ஆம்பல் ஆறுமுகம் போன்ற பலர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அக்காலத்தில் பொதுவுடைமைக் கட்சியில் தீவிரமாகப் போராடியவர்களே ப. ஜீவனாந்தம், சி.எ.பாலன், இரா. நல்லக்கண்ணு, பொதுவுடைமைப் போராளி ஏ.எம்.கோபு (2010), தகைசால் தமிழர் விருது பெறும் சங்கரய்யா போன்றவர்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடினார்கள்.

அக்காலக் கட்டத்தில் மலேயாவில் தொழிற் சங்கம் அமைத்துத் தொழிலாளர் நலனுக்காகப் போராடியவர் சேர்ந்த மலேயா கணபதி. இந்தியாவிற்கு வந்து அண்ணல் அம்பேத்காரைச் சந்தித்துள்ளார். ஆங்கில அரசு தேச விரோசக் குற்றம் சாட்டித் தூக்குத் தண்டனை கொடுத்தது.

மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள பொதுவுடைமைப் போராளிகள் தொடர்பாகத் தரவு திரட்டியபோது ஒரு முக்கிய செய்தி கிடைத்தது. மேனாள் முதல்வர் கலைஞர் இளம் வயதில் மலேயா கணபதி பற்றி அறிந்து தூக்கில் தொங்கிய கணபதி என்றொரு சிறு நூலை எழுதியுள்ளார்.

கலைஞர் தூக்கில் தொடங்க விடப்பட்ட கணபதிக்கு நூல் எழுதியதற்கும் தமிழக முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் நூற்றாண்டு கடந்து வாழும் தோழர் சங்கரய்யாவுக்குத் தகைசால் தமிழர் விருது வழங்குவதற்கும் ஒரு தொடர்பு இருப்பதை அறியலாம். தோழர் இரா. நல்லக்கண்ணு போன்றோர் உழைக்கும் மக்களுக்காகப்பாடுபட்டு பட்ட வேதனையைச் சொல்லிமாளாது. ஆளும் வர்க்கம் எது எதற்கோ ஆசைப்படும். தோழர் நல்லக்கண்ணுவின் மீசை முடி மீது ஆசைப்பட்டுக் குறடு கொண்டு பிடிங்கி எடுத்துள்ளது. 'இருந்தால் தானே புடுங்குவே?' என்று வாலிப மிடுக்கைக் காட்டும் மீசையையே உழைக்கும் மக்களுக்காத தியாகம் செய்து பெருமை பெற்றவர்

இப்படி நாம் பேசும் மொழி, வாழும் நாடு, பெற்றுள்ள உரிமைகள், கிடைத்துள்ள நாகரிக, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் வெறும் கொட்டலில் கிடந்து பொறுக்கியவை அல்ல. பல சான்றோர்களின் அறிவாலும் ஆற்றலாலும் சிந்திய குருதியாலும் விளைந்தவை. 'ஓடுறவன் பாடிட்டுப் போவான்' என்பார்கள். தொல்பொருளாய்வு வெட்டி வேலை என்கின்றார் துர்வாசர் இப்படிச் கூறியதற்கு எழுந்துள்ள எதிர்ப்பலைகள்- பின்னூட்டங்கள் வியக்க வைக்கின்றன. சின்ன தனமாமாகச் சொல்லிவிட்டு இப்படிப் பெரிய அளவில் வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமா? மதம்பிடித்து, சாதியால் உயர்வு, தாழ்வு கற்பித்த இவர்களின் முன்னோர்களையும் வெளுத்து வாங்குகிறார்கள். சிலருக்கு வாங்கிக் கட்டிக்கொள்வது வாடிக்கை ஆகிவிட்டது.

பழந்தமிழர் வாழ்வியல் எச்சங்கள் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாமல் பூமிக்குள்ளும் கிடந்து ஒளிர்கின்றன. அகழ்ந்து எடுத்து உண்மையான தமிழர் வரலாற்றை நிலை நாட்டுகின்றார்கள். கூந்தல் உள்ளவள் சீவி முடித்துச் சிங்காரிப்பது வெட்டி வேலை என்றால் இல்லாத சரசுவதி நாகரிகத்தைக் கண்டு பிடிக்கப் பல நூறு கோடி மக்களின் வரிப்பணத்தைச் செலவு செய்வதற்கு என்ன பெயர் கொடுப்பது?

பேரறிஞர் இரா.இளங்குமரனாரின் மறைவுக்குத் தமிழக முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் இரங்கல் செய்தி பின்வருமாறு உள்ளது.

இலக்கணச் செழுமையும் இலக்கிய வளமும் கொண்ட தமிழ் மொழியை அதன் பண்பாட்டைத் தமிழர்களின் இல்லத்தோறும் நிலை நிறுத்துவதற்காக தனது 94வது வயதிலும் தொடர்ந்து பணியாற்றியவர் இளங்குமரனார். வட மொழி-பிற மொழி ஆதிக்கத்தில் இருந்து தமிழைப் பாதுகாக்கும் முனைப்புடன் சமஸ்கிருத மந்திரங்களை முற்றிலும் தவிர்த்து 4ஆயிரத்திற்குப் மேற்பட்ட திருமணங்களைத் திருக்குறள் படித்து தமிழில் வாழ்த்தி நடத்தி வைத்தவர் இளங்குமரனார். 500க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியவர்.

(தினமணி, 27.7.2021. ப.5)

தனது கடன் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றுவது என்கிற உணர்வுடன் ஏறத்தாழ 80 ஆண்டுகள் தமிழாகவே உலவிய அந்தப் பெருமகனின் அளப்பரிய பங்களிப்புகள் தமிழ் வாழும் நாள் வாழும்; பதிப்பாளராக, உரையாகிரியராக, இலக்கிய, இலக்கண ஆய்வாளராக

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, 'குறள் வழி வாழ்வு' என்கிற உயரிய சமூகக் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய பெருமகனாக இளங்குமரனார் ஆற்றியிருக்கும் பணிகள் மலைப்பை ஏற்படுத்தும்.

(தினமணி, 1.8.2021, ப.6)

என்னும் கலாரசிகனின் பதிவும் பின்வரும் செந்தலை ந.கவுதமனின் பதிவும் முறையே மூதறிஞர் இரா. இளங்குமரனாரின் நெடுங்காலத் தமிழ்ப் பணியையும் அவரின் பெரியாரைத் துணக் கோடல் என்னும் தெளிவான சிந்தனையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

திருவள்ளுவர், மறை மலையடிகள், திரு.வி.க., தேவநேயப் பாவாணர் நால்வரும் தந்த நூல் வெளிச்சத்தில் நடப்பதாகப் பெருமிதம் கொள்பவர் இளங்குமரனார். தமக்குப் பெயர் தந்தவராக மறைமலை அடிகளாரையும் நெஞ்சம் தந்தவராகத் திரு.பி.க.வையும் தோள் தந்தவராகப் பாவாணர், இலக்குவனாரையும் துணிச்சல் தந்தோராகப் பாரதியார் பாவேந்தரையும் குறிப்பிடுவது இளங்குமரனார் வழக்கம்.

(இந்து-தமிழ், திசை, 1.8.2021, ப.6)

மூதறிஞர் இளங்குமரனார் ஐநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார்! பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். தமிழ் வழித் திருமணம், குட முழுக்கு போன்ற விழாக்களை நடத்தி உள்ளார். தமிழக அரசு அவருக்கு இறுதி மரியாதை அளித்துப் பெருமை சேர்த்தது போல அவரின் நூல்களையும் நாட்டுடைமை ஆக்கி மக்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள் போன்ற நூல்களின் அளவற்ற ஈடுபாடு கொண்டிருந்த மூதறிஞர் இரா.இளங்குமரனார் திரு.வி.க., பாவேந்தர், தேவநேயப் பாவாணர் போன்றோரின் நூல் தொகுப்புகள் வரவும் காரணமாக இருந்துள்ளார்.

தமிழ் மொழி, தமிழ் இனம், தமிழ் நாடு, தமிழரின் நாகரிகம் பண்பாடு என அனைத்தையும் வருங்காலம் அறிந்து கொள்ள முழுமையாகப் பதிவு செய்து, நிறைவாக வாழ்ந்து இயற்கை எய்தி உள்ளார் முதுபெரும் தமிழ்ப் பேரறிஞர் இரா. இளங்குமரனார்.

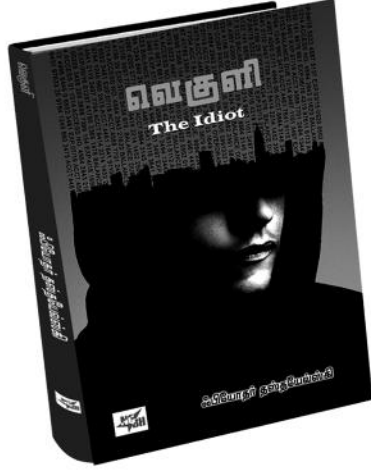

10.10.2021 அன்று 36வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி திருநெல்வேலி வி.கே.புரத்தில் நடைபெற்றது. இதில் டாக்டர் மஹபு பாபு, காணகத்தி மீரான், மரிய பீட்டர் ராஜ், சங்கரபாண்டியன், பாரதி கண்ணன் முனைவர் சு.நயினார், சகாயராஜ், ஆசிர விஜயகுமார், வி.அல்போன்சாள், என்.சி.பி.எச். மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் கிளை மேலாளர் ஆர்.மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

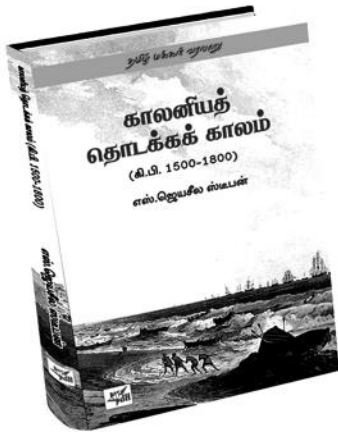
வெகுளி

தமிழில் : ச. வின்சென்ட்
பதிப்பாசிரியர் : சா.ஜெயராஜ்

விலை ₹ 750/-

ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி

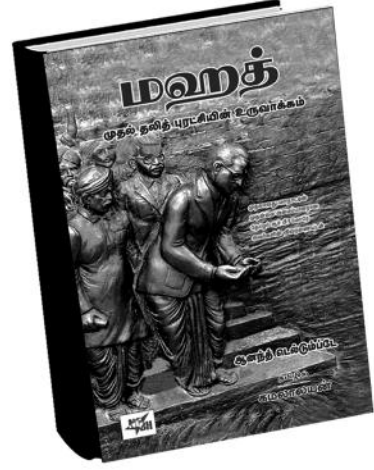
உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமல் தன்போக்கில் ஆத்ம தரிசனத்தோடு ஆழமாக அன்பு செலுத்தவும், முற்றாக நேசிக்கவும் விரும்பும் அப்பழுக்கற்ற ஒரு மனிதனை இவ்வுலகம் எவ்விதமாகவெல்லாம் கேலி செய்கிறது என்பதோடு அவற்றைக் கண்டுகொள்ளாமல் தொடர்ந்து பயணிக்கும் பழிபாவமற்ற ஒரு மனிதனின் கதையே இந்நாவல்.

காலனியத் தொடக்கக் காலம் விலை ₹ 195/-

(கி.பி. 1500-1800) எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இதுவரை தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படாத தமிழகத்தின் காலனியத் தொடக்கக் காலம் பற்றி மிக விரிவாக, மூல ஆதாரங்கள் அடிப்படையில் இந்நூல் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது.

மஹத்

முதல் தலித்
புரட்சியின் உருவாக்கம்
தமிழில் : கமலாலயன்

விலை ₹ 550/-

ஆனந்த் டெல்டும்ப்டே

இந்நூலில் இந்திய சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமை குறித்தும், இதற்கு எதிராகக் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் குறித்தும் பேசப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போராட்டம் ஒன்றின் பதிவாக மட்டுமின்றி தற்போதைய தலித் இயக்கங்களுடன் இணைத்தும் ஆராய்கிறது.

தமிழ்நாட்டிற்கு ஆந்திரர்களின் ராமாயண நன்கொடை

அ.கா.பெருமாள்

அனுமான் இலங்கையில் சீதையைக் கண்டு திரும்பிவரும்போது ராமேஸ்வரம் கடற்கரையில் கால்வைத்த சமயம். களைப்பாக இருந்தான். தாகம் வேறு; சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். கடற்கரை மேட்டில் ஒரு முனிவர்; அமர்ந்த கோலத்தில் அருகே சென்றான். வணங்கினான். “தாகம் பசிதீர்க்க முடியுமா முனிவரே” என்றான். அவர் “வடகிழக்கே ஒரு ஊருணியும் சோலையும் உண்டு; காய், கனிகளும் - கிடைக்கும்” என்றார்.

அனுமன் “முனிவரே சென்று வருகிறேன்; அதுவரை இந்தக் கணையாழியைப் பத்திரமாகப் பார்த்துக்கொள்ள முடியுமா” என்று கேட்டான். முனிவர் தன் முன்னே இருந்த கமண்டலத்தைக் காட்டி “அதில் போடு; வரும்போது எடுத்துக்கொள்” என்றார். அனுமனும் அப்படியே செய்தான். பசி தீர்க்க சோலையை நோக்கிப் போனான்.

காய்கனிகளை உண்டு பசியாறினான்; தாகம் தீர்த்தான்; ஓய்வெடுத்தான்; முனிவரிடம் வந்தான். “முனிவரே கணையாழியை எடுத்துக் கொள்ளலாமா” என்று கேட்டான். முனிவர் கமண்டலத்தைக் கை காட்டினார். அனுமன் கணையாழியை எடுக்கக் கமண்டலத்தில் கையைவிட்டான். நிறையக் கணையாழிகள். கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்தான். கணையாழிகள் பொலபொலவென விழுந்தன. அனுமன் திகைத்தான் “என் கணையாழி எது” என்று கேட்டான்.

“யாருடைய கணையாழி” முனிவர்.

“சீதையினுடையது” அனுமன்.

“எந்தச் சீதை” முனிவர்.

“இராமனின் மனைவி” அனுமன்.

“எந்த இராமன்” முனிவர்.

அனுமன் திகைத்தான்; “எந்த ராமனா” என்று கோபத்துடன் கேட்டான். அங்கு முனிவர் இல்லை; பிரம்மா நின்றார்; அதுவும் கொஞ்ச நேரம்; மறைந்துவிட்டார்; அவரது குரல் மட்டும் கேட்டது.

“அனுமனே எத்தனை எத்தனை ராமர்கள்” எத்தனை சீதைகள்; எத்தனை ராமாயணங்கள்; “நீ எப்போது வாழ்ந்த சீதையைக் கேட்கிறாய்?” என்றார். இராமாயணத்திற்குப் பல்வேறு வடிவங்கள் உண்டு எனக் கூறவரும் ஆய்வாளர்கள் எல்லோரும் முதலில் சொல்லுவது இந்தக் கதையைத்தான்;

இராமாயணம் தான் எத்தனை இராமாயணம். உலக காவியங்களில் இதைப்போல வேறுபட்ட மாறுபட்ட வடிவங்கள் கொண்ட இன்னொரு பனுவல் உண்டா என்று தெரியவில்லை. இப்படியான மாறுபட்டப் பனுவல் உருவாவதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் கூறலாம். மதம், பக்தி, அரசியல் மாற்றம், சமூக மாற்றம் மொழியின் பண்பாடு, கவிஞன்/படைப்பாளிகள் கதைசொல்லியின் மனநிலை எனப் பல காரணங்கள்.

நாட்டார் கலையை நிகழ்த்துபவன் எப்போதும் ஒரே பனுவலைக் கூறுவதில்லை. ஒரே மூலத்திற்கு ஒரே பனுவல் இருப்பதில்லை. வேறு வேறு வடிவங்கள் இருக்கும். வாய்மொழி மரபு உருவாக்கப்படும் சூழல், கற்பனை, எழுத்திலக்கியத்திற்கில்லாத சுதந்திரம் என்றும் காரணங்கள் பலவகை பனுவல்களை உருவாக்கும் என்னும் காரணிகள் இராமாயணத்திற்கும் பொருந்தும்.

கேரளத்தில் கண்ணகி கதை தொடர்பாக 18 வடிவங்கள் கிடைத்துள்ளன. காரணம் கேரளத்தில் கண்ணகி பரவலாய் வழிபாடு பெற்றதுதான். (இப்போது கண்ணகி கோவில்கள் பகவதி கோவிலாகி விட்டன என்பது வேறு விஷயம்) மணிமேகலை கதைக்கு ஒரு வடிவமே; அவள் வழிபாடு பெறவில்லை என்பது ஒரு காரணம். இராமன் பரவலாய் வழிபாடு பெற்றதும் இதன் பல்வேறு பனுவல்களுக்குரிய காரணங்களில் ஒன்று.

இராமாயணம் பற்றிய விழுமம் அழகியல் கூறு போன்றவற்றை எழுத்திலக்கியம் போல் வாய்மொழி மரபு பெரிய அளவில் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை. ராமன், சீதை இருவரையும் பிரித்து வைப்பதற்குப் பொருத்தமான நியாயத்தை தேடுவதில் செவ்வியல் படைப்பாளிகள்

மும்முரமாக இருந்தனர். வாய்மொழி மரபில் இதற்கு நேர்மாறாக இருக்கும். பவபூதியைப் போன்ற எழுத்திலக்கியவாதிகள் வாய்மொழி மரபை முழுதும் பின்பற்றியதால் வேறுபட்டுள்ளனர் என்கின்றனர்.

இராமாயணம் இந்திய மொழிகளில் மட்டுமன்றி கீழைநாட்டு மொழிகளான இந்தோனேசிய மொழி முதலாகப் பத்து மொழிகளில் உள்ளது. ஏறத்தாழ 11 ராமாயணங்கள் உள்ளன. (பி.இ.எண்;1) இந்த இராமாயணங்கள் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி 19ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவை.

இந்திய மொழிகளில் மிகப்பழையதான ஆனால் பேச்சு வழக்கில் இல்லாத சமஸ்கிருதம், பாலி, பிராகிருதம் ஆகிய மொழிகளில் அதிக ராமாயணங்கள் உள்ளன. ராமாயணக் கதையை நேரடியாகச் சொல்லும் 11 சமஸ்கிருத மூலங்கள் கிடைத்துள்ளன. (பி.இ.எண்; 2) இவற்றின் பின் எல்லை கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டு வரை எட்டுகிறது. அல்லாமல் வியாசபாரதம் உட்பட வேறு 4 புராண இதிகாசங்களிலும் இராமாயணக்கதை பேசப்படுகிறது. (பி.இ.எண்.2) இந்த நூற்களின் கால எல்லை கி.மு.4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலகட்டத்தவை.

பாலி மொழியில் 3 ராமாயணங்கள் உள்ளன. இவை கி.மு.வில் உள்ளவை. பிராகிரதத்தில் உள்ள 5 ராமாயணங்களும் கி.மு 4ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலகட்டத்தவை (பி.இ.எண். 3).

தென்னிந்திய மொழிகளில் தமிழ் (கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு) தெலுங்கு (கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டு) கன்னடம் (கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு) மலையாளம் (கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு) ஆகிய மொழிகளில் ராமாயணக் காவியங்கள் உள்ளன. வட இந்திய மொழிகளில் காஷ்மீரி. அசாமி, வங்காளி, மராட்டி, ஒரியா, இந்தி, பாரசீ ஆகிய மொழிகளிலும் நேபாளி, குஜராத்தி எனச் சிலவற்றிலும் ராமாயணக் காவியங்கள் உள்ளன. இவற்றில் அசாமி மொழியில் 14ஆம் நூற்றாண்டிலும் பிற மொழிகளில் 16ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டும் எழுதப்பட்டவை.

ஒருவகையில் ஆரம்பகாலத்தில் சமஸ்கிருத, பாலி, பிராகிருத மொழிகளின் வழியும் வாய்மொழி மரபிலிருந்தும் பரவிய இராமாயணமே இந்திய மொழிகளில் பெரிதும் அறிமுகமாயுள்ளது. வான்மீகிக்குப் பிறகு 12ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவில் படிப்படியாக வளர்ந்த ராமன் வழிபாடு இராமாயணத்தின் பனுவலையும் பாதித்திருக்கிறது.

வடஇந்திய மொழிகளில் உள்ள செவ்வியல் ராமாயணங்களில் வாய்மொழி மரபின் தாக்கம் அதிகம். காளிதாசன் பவபூதி போன்ற உன்னதமான

கவிஞர்களும் வாய்மொழி மரபைப் பெருமளவில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். காளிதாசன் காஷ்மீரில் பிறந்தவன். போஜராஜனின் காலத்தவன். நாடோடியாய் அலைந்து ராமாயணக் கதைகளைச் சேகரித்தவன். இப்படியும் ஒரு செய்தி உண்டு. வட இந்திய பாணர் மரபினர், பழங்குடியினர் ஆகியோரின் வாய்மொழி மரபிலிருந்து இந்தியச் செவ்வியல் இராமாயண வடிவங்களுக்கு வந்தவை நிறைய உண்டு. இதற்குப் புத்த ஜாதகக் கதைகளும் காரணம் என்பதை டாக்டர் போயர் போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆந்திரமாதிலம் தமிழிற்கும் தமிழ் பண்பாட்டிற்கும் அளித்த நன்கொடை கணிசமானது. மொழியைவிட நாட்டார் நிகழ்த்துக் கலைகள், கதைப் பாடல்கள். சுவரோவியங்கள். கோவில் கட்டுமானம், சிற்பம், நீராதாரப் பெருக்கம் என்னும் பலவற்றிற்கு அவர்களின் பங்களிப்பு உண்டு. நாயக்கர் ஆட்சிக்குப் பின்னர் தமிழகத்தில் ஐரோப்பிய ஆட்சியால் எத்தனையோ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் தெலுங்கு மொழியும் ஆந்திரப் பண்பாடும் அளித்த கொடையின் சுவடுகள் இன்னும் பசுமையாக ஒளிருகின்றன.

தமிழக நாட்டார் நிகழ்த்துக் கலைகளில் உறுமி, கோமாளியாட்டம் எக்காளக் கூத்து, சாட்டையடி ஆட்டம், தாதராட்டம், தேவராட்டம், பகல்வேடம், சேவையாட்டம், சேர்வையாட்டம் ஆகியன முழுதும் தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களால் நடத்தப்படுவன. கோணங்கி ஆட்டம், கையுறை பாவைக் கூத்து, பாகவத மேளா வீரபத்திரசாமி ஆட்டம், ஆலி ஆட்டம், பின்னல் கோலாட்டம், புலிவேட ஆட்டம் போன்றன ஆந்திரர்களின் செல்வாக்கால் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த கலைகள். இவற்றில் பின்னல் கோலாட்டம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து கேரளத்திற்குச் சென்றிருக்கிறது.

திருமால் அடியவர்களைப் போற்றி தொட்டியம்பட்டி நாயக்கர்கள் ஆடும் ஆட்டம் தாதர்கள் ஆட்டம். பகல் வேடம் புராண, இதிகாசப் பாத்திரங்களின் வேடத்தைப் புனைந்துகொண்டு பாடுவது. இதில் இராமனும் சீதையும் வருவார்கள். சேவையாட்டம் அரங்கநாதன் கோவிலில் நிகழ்வது. திருப்பதிக்குச் சென்று திரும்பியவர்கள் நடத்துவது கோணங்கி ஆட்டம். பாகவதக் கதையுடன் தொடர்புடையது. சுவடி பார்த்து குறிசொல்லும் குடுகுடுப்பை நாயக்கர்களின் கலை (இது ஒருவகை யாசகம்) இராமாயணத்துடன் தொடர்புடையது.

இங்கு குறிக்கப்பட்ட எல்லா கலைகளும் ராமாயணம் அல்லது பாகவதத்துடன் தொடர்புடையன. வைணவ சம்பிரதாயங்களையும் ராமாயணக் கதைகளையும் சாதாரண பாமரனுக்கு நாட்டார் கலைகள் வழி கொண்டு சென்றதில்

ஆந்திரர்களுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. பிற்காலச் சோழர் காலத்திலேயே ஆந்திரரின் தொடர்பு தமிழகத்திற்கு இருந்தாலும் ராமாயணம் பாமர மக்களிடம் சென்றது நாயக்கர்கள் காலத்தில்தான். தமிழின் உன்னதமான கவிஞன் கம்பன் செல்லாத இடங்களிலும் தெலுங்கு ரங்கநாத ராமாயணம் தன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

தென்னிந்திய மாநிலங்களில் ராமாயணத்தின் தாக்கம் அதிகம் உள்ள மொழி தெலுங்கு என்பதை ராமாயண ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். செவ்விலக்கியங்களில் மட்டுமல்ல நாட்டார் வழக்காறுகளில் ஆழக் கால் பதித்த ராமாயணத் துணுக்குகள் தெலுங்கில் பல உண்டு. ஆறு அல்லது குளத்தில் குளிக்கும் போது மரணச் செய்தியைக் கேட்டால் இராமா எனக் கூறுவது அங்குள்ள மரபு இங்கு இராமா என்பதற்கு ஐயோ அப்படியா என்பது பொருள்.

இங்கு செவ்வியல் வழக்கில் அல்லாமல் வட்டார ரீதியான ராமாயண வடிவங்கள், நாடகம், கூத்து வடிவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை கதை வடிவங்கள். ஆந்திராவில் மட்டும் 18க்கும் மேற்பட்ட இராமாயண வடிவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை 12ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் 19ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டவை.

ஆந்திராவின் முதல் ராமாயணமாக பாஸ்கர ராமாயணத்தைக் கூறுகின்றனர். கம்பன் காலத்திற்குச் சமகாலத்திலோ பிந்தியோ எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்து உண்டு. இந்நூல் வான்மீகியிலிருந்து சில இடங்களில் வேறுபடுகிறது. நூலாசிரியர் தன் சமகால வாய்மொழி மரபை பெரிதும் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். குமார கம்மண்ணர் மதுரை வந்தபோது (1371) இந்த ராமாயணமும் தமிழகம் வந்தது. இதன் பல நிகழ்ச்சிகள் வாய்மொழியாகவும் பரவியது. முக்கியமாகத் தெலுங்கு மொழி பேசியவர்கள் குடியேறியபோது இக்கதை வழக்கில் வந்தது.

ரங்கநாத மகாத்மியம் (ராமாயணம்) கி,பி, 1240இல் எழுதப்பட்டது. இதன் மொத்த வரிகள் 34580. இந்தியாவிலேயே நாட்டார் ராமாயண மரபைப் பெருமளவில் பயன்படுத்திய நூல் இது என்று கூறுகின்றனர். ஆந்திர தோல்பாவைக் கூத்திற்குரிய மூலப் பனுவலே இந்த ராமாயணம்தான். இந்நூலின் ஆசிரியரான புத்தாரெட்டி இசைக் கலைஞரும் கூட. இதனால் இந்த ராமாயணத்தை ஆந்திரத் தோல்பாவைக்கூத்துக் கலைஞர்கள் விரும்பி ஏற்றனர் என்கின்றனர்.

நிர்வகன உத்திர ராமாயணம் 16ஆம் நூற்றாண்டினது. சம்பு வடிவம், உத்திரகாண்ட

நிகழ்ச்சியை விவரிக்க எழுதப்பட்டது. தமிழகத்து ஓட்டக்கூத்தரின் உத்திரகாண்டத்திலிருந்து வேறுபட்டது. இந்த நூலில் வரும் மயில்ராவணன் கதை தமிழக நாட்டார் மரபில் அம்மானையாய் வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

மேலும் வாசித்த ராமாயணம் (கி.பி. 14நூற்) மொல்ல ராமாயணம் (கி.பி. 16 நூற்) சகலவர்ண பூர்ணா இராமாயணம் (கி.பி.13நூற்) சீதா விஜயம், அற்புத ராமாயணம், ஸ்ரீகிருஷ்ணா ராமாயணம். அத்யாத்ம ராமாயணம் மைராவண சரிதம் (கி.பி.15நூற்) வான்மீகி (மொ.பெ) கோவிந்த ராமாயணம் (1820) சுக்கிரீவ விஜயம் (யட்சகானத்திற்கு) ஞானபீட விருது பெற்றவரான விஸ்வநாதர் (1893-1974) இயற்றிய விசுவநாத ராமாயணம் என 17க்கு மேல் வரும். இவற்றில் விசுவநாத ராமாயணம் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பாடத்திட்டத்தில் இருந்தது.

தமிழகத் தோல்பாவைக் கூத்து ஆந்திர ரங்கநாத ராமாயணத்திற்கு முழுதும் கடன்பட்டது. இந்த ராமாயணம் தஞ்சை மராட்டிய ஆட்சிக் காலத்தில் (1659-1855) அறிமுகமாகிவிட்டது. இக்காலத்தில் தோல்பாவைக் கூத்தை தமிழில் நடத்திய மராட்டியக் கலைஞர்கள் தங்கள் ராமாயணத்துக்கு மூலமாக ரங்கநாத ராமாயணக்கதை நிகழ்ச்சிகளையே பெரிதும் எடுத்துக் கொண்டனர்.

தமிழகத்துத் தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்ச்சி வான்மீகிக்கோ கம்பனுக்கோ கடன்பட்டதல்ல. தென்மாவட்டங்கள் புகழ்பெற்றிருந்த கோபாலராவ் (1882-1976) சில கம்பராமாயணப் பாடல்களை 30களின் இறுதியில் பாடினார்; அது தமிழறிஞன் பி.ஸ்ரீயின் தூண்டுதலால் பாடப்பட்ட நிகழ்வு. கோபாலராவின் மகன் பரமசிவராவ் (1940-) சில பாடல்களைப் பாடினார். அவர் அப்பாவிடமிருந்து கற்றதாகச் சொன்னார். இவரைத் தவிர வேறு எந்தக் கலைஞர்களுக்கும் கம்பனிடம் தொடர்பு இல்லை.

தோல்பாவைக் கூத்துக் கலைஞர்கள் எல்லாவற்றையும் இலவசமாகப் பெற்று இலவசமாகவே கூத்து நடத்திய காலத்தில். தென்மாவட்டங்களில் இவர்களைப் பெரிதும் புரந்தவர்கள் தெலுங்கு பேசிய மக்களே. மூலக் கருப்பட்டி, முனைஞ்சிப்பட்டி, ரெட்டியார் பட்டி, செவல்பட்டி என்னும் கிராமங்களில் தோல்பாவைக் கூத்துக் கலைஞர்களுக்கு இருந்த வரவேற்பை சுப்பையாராவ் சொல்லியிருக்கிறார். 80களின் பாதியில் ரெட்டியார் பட்டியில் பரமசிவராவின் கூத்தை நான் பதிவு செய்தபோது நேரடியாக அறிந்தேன். இந்தப் பின்னணியில் ரங்கநாத ராமாயணம் தோல்பாவைக் கூத்தில் செல்வாக்கு பெற்றதைப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழகத் தோல்பாவைக் கூத்தில் ஆந்திர ராமாயணம் தொடர்பான சில நிகழ்ச்சிகளை மாதிரிக்குப் பார்ப்போம்.

இந்திரஜித் போரில் இறந்ததும் அவனது கை மட்டும், இராவணனின் அரண்மனைக்குச் செல்கிறது; அங்கு இந்திரஜித்தின் மனைவி சுலோசனாவின் முன்னே சென்று நிற்கிறது. அவளுக்குப் புரிந்து விட்டது; ஏற்கெனவே கணவன் சொன்ன அடையாளம் அது. அவள் கணவனின் உடலைத் தேடி போர்க்களத்திற்குச் செல்லுகிறாள். இராமனைக் கண்டு ஓவென அழுகிறாள்.

இராமன் மவுனமாக லட்சுமணனைப் பார்க்கிறான். தன் உள்ளங்கையைப் பார்க்கிறான். லட்சுமணனிடம் காட்டுகிறான். லட்சுமணனுக்குத் தன் முந்திய பிறவி நினைவுக்கு வருகிறது. சுலோசனா தன் மகன்; முந்தைய பிறவியில் தான் நாககன்னிகையின் மகள் என்பதெல்லாம் சித்திரம்போல் கண்ணுக்கு முன்னே ஓடுகிறது. அவனுக்கு அழுகையும் கோபமும் மேலெழுகிறது. “என் மகளை விதவையாக்கியது யார்? அவனைக் கொல்லுகிறேன்” என எழுகிறான். இராமன் அவன் நினைவை மாற்றுகிறான்.

இது தோல்பாவைக் கூத்துக் கதை. கம்பனிலோ தமிழ்நாட்டு வேறு ராமாயண வடிவங்களிலோ இல்லாதது; ஆந்திர மக்களின் வழி வந்த நிகழ்வு. தோல்பாவைக் கூத்தில் வரும் சூர்ப்பநகை தெலுங்கு ரங்கநாத ராமாயணத்தின் மறுபதிப்புதான். இக்கூத்தில் சூர்ப்பநகையின் கணவனின் பெயர் வித்தியாசிங்கன் மகன் ஜம்புகாசுரன்.

வித்தியாசிங்கன் இராமனைவிட மாபெரும் வீரன். ஒருமுறை இராவணனை சிறு பூச்சியை எடுப்பதுபோல் பிடித்து தன் வாயில் போட்டுக்கொண்டான். இதனால் இராவணன் வித்தியாசிங்கன் இருந்தால் தனக்கு ஆபத்து என உணர்ந்து சூர்ப்பநகையின் மூலம் வித்தியாசிங்கனின் உயிர் இருக்கும் இடத்தை அறிந்து சூர்ப்பநகையின் வழி தந்திரமாக அவனைக் கொன்று விடுகிறான்.

சூர்ப்பநகையின் மகன் செண்பகசுரனை ஒருமுறை லட்சுமணன் அறியாமல் வாளால் வெட்டிவிடுகிறான். இதனால் சஞ்சலமடைந்த சூர்ப்பநகை இராவணன் மீதும் லட்சுமணன் மீதும் வெறுப்பு கொள்கிறான். தோல்பாவைக் கூத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி சூர்ப்பநகை வாய்வழி சொல்லப்படுகிறது.

வித்தியாசிங்கனைப் பற்றிய இந்தக் கதை கம்பனில் இல்லை. தோல்பாவைக் கூத்தில் உண்டு. தென்மாவட்டங்களில் அபூர்வமாய் வழக்கில் இருந்த இராமகீர்த்தனம் என்னும் வில்லிசைப்பாடலிலும் சூர்ப்பநகை பற்றிய இந்த நிகழ்ச்சி வருகிறது. இதன் ஆசிரியர் திருவானந்தம்; இவர் 1758-1828ஆம்

ஆண்டுகளில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். இவரது கதைப்பாடலில் வதைகள் காண்டம் பகுதியில் சூர்ப்பநகையின் மகளின் இறப்பு பற்றிய செய்தி வருகிறது. இதே நிகழ்ச்சி தோல்பாவைக் கூத்திலும் காட்டப்படுகிறது. இரண்டிற்கும் மூலம் தெலுங்கு ராமாயணம்

தென்திருவிதாங்கூரில் ஞானியாகவும் புரட்சியாளராகவும் வாழ்ந்த அய்யாவை குண்டரின் அகிலத்திரட்டிலும் சூர்ப்பநகை பற்றிய செய்தி வருகிறது. இது தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்ச்சிக்கும் இராமகீர்த்தனத்துக்கும் ஒத்துப்போவது. இதனால் ஆந்திரமக்களின் குடியேற்றப் பகுதிகளில் - தெலுங்குமொழி ராமாயணச் செய்திகள் பரவலாக புழங்கியிருப்பதாகக் கருதலாம்.

கோபாலராவ் நடத்திய ராமாயண யுத்தகாண்ட நிகழ்வில் இராவணனின் அண்ணன் சகஸ்வர கண்டனுடன் போர் செய்ததாகவும் ராமன் எதிர்க்க முடியாத நிலையில் கையற்று இருந்ததாகவும் அப்போது சீதை காளி உருவம் எடுத்து சகஸ்வர கண்டனைக் கொன்றதாகவும் பின்னணிக் குரலில் கூறுவாராம். 70களில் சுப்பையாராவும் 80களில் பரமசிவராவும் கூட இந்தக் கதை நிகழ்வைக் கூறினர். இப்படி ஒரு செய்தி கம்பனில் இல்லை. இது தெலுங்கு அற்புத ராமாயணம் வழி தமிழகத்தில் பரவியிருக்கலாம்.

தமிழில் கிடைக்கின்ற யட்சகானங்களில் சுக்கிரீவனைப் பற்றிய ஒரு யட்சகானம் உண்டு. இது தெலுங்கு யட்சகானத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. கும்பகோணம் ராமசாமிக்கோவிலில் அனுமான் வீணை மீட்டுவது போன்ற ஒரு சிற்பம் உள்ளது. இதே வடிவத்தைக் கும்பகோணம் கடைகளிலும் விற்பனை செய்கின்றனர். அனுமன் இசைக்கலை ஞானாக இருந்தான்; நாரதரிடம் வீணை கற்றான்; அகத்தியருக்குச் சமமாகப் வீணைமீட்டுவான் என்னும் கதைகள் தமிழ் மரபு இராமாயணங்களில் இல்லை. இதே விஷயம் 'மடாகோவிந்த தீட்சதர்' என்பவர் எழுதிய சங்கீத கதா என்ற நூலில் உள்ளது. தெலுங்கு மொழியில் எழுதப்பட்ட இந்நூலின் ஒட்டுப் பிரதி தஞ்சையில் கிடைத்திருக்கிறது.

இராவணனுக்கு ஒரு தம்பி இருந்தான். அவன் இராமனை மயக்கித் தன் பாதாள உலகிற்குக் கொண்டு சென்றான். இராமனைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அனுமனுக்கு. அதனால் இராமனை மீட்பேன் இல்லையேல் இறப்பேன் என்னும் சபதத்துடன் பாதாளத்துக்குப் போகிறான் அனுமன். அங்கு மயில் ராவணனைக்கண்டு கொன்று இராமனை மீட்கிறான்.

இந்தக் கதை தமிழ் மரபு ராமாயணங்களில் சொல்லப்படாதது. கம்பனிடம் இல்லை. தமிழில் இது புகழேந்திப் புலவர் பெயரில் அம்மாளை வடிவில் உள்ளது. மயில்ராவணன் கதை என்னும் பேரில் உள்ள இக்கதைப் பாடல் 1885இல் அச்சில் வந்துள்ளது. மயில்ராவணன் கதை சமஸ்கிருத மரபிற்குத் தொடர்பில்லாதது. இக்கதை முதலில் தெலுங்கு ஆனந்த ராமாயணத்தில் வருகிறது.

இந்தியாவில் 25 மொழிகளில் மயில் ராவணன் கதை வேறு வேறு வடிவங்களில் உள்ளது. இந்தக் கதைகள் வட்டாரரீதியான மாறுபாடு உடையன. எழுத்து வடிவில் உள்ள இக்கதைகள் தவிர வாய்மொழி வடிவிலும் நிறைய உள்ளன. இவற்றில் சிலவே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் நீலகிரியில் வாழும் பாறுகுறும்பர் என்னும் பழங்குடியினரிடம் வழக்கில் இருந்த மயில்ராவணன் கதையை டைட்டர்சாம் என்பவர் 1974இல் தொகுத்திருக்கிறார். இதில் தெலுங்கு ராமாயணச் செல்வாக்கு உண்டு.

தமிழில் மயில்ராவணன் எனச் சொல்லப் பட்டாலும் பேச்சுவழக்கில் மயிராவணன் என்றே சொல்லப்படுகிறான். மஹி - - மயி - பாதாளம் என்பதைக் குறிக்கும் சொல் மயில் ஆகி விட்டது. தமிழில் அம்மாளை வடிவம் மட்டுமல்ல 'ஹனுமந்த விஜயம்' என்னும் ஒரு கதையும் உண்டு; இது தெலுங்கு மொழியின் தமிழ் வடிவம்; அச்சில் வரவில்லை.

மாதவையா என்பவர் தெலுங்கு மொழியில் இயற்றிய மைராவணன் சரித்திரம் மூன்று காண்டங்களை உடையது; கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டினது. இதன் பாதிப்பு மயில்ராவணன் கதையில் முழுதும் உண்டு என்கின்றனர். மாதவையா

தமிழகத்தில் வாழ்ந்தவர். பி.பி.சாமிநாதன் என்பவர் தெலுங்கு மொழியில் மைராவணன் கீர்த்தனை ஒன்று இயற்றியுள்ளார். இவர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவர். தமிழக நாயக்கர் காலத்தவர்.

தமிழகத்தில் தோல்பாவைக் கூத்திலும் மயில்ராவணன் கதை நிகழ்த்தப்பட்டது; சுப்பையாராவ் மயில்ராவணக் கதை என்ற பேரில் நடத்தினார். பெரும்பாலும் மற்ற கலைஞர்கள் மச்சவல்லபன் போர் என்னும் பேரில் மயில் ராவணன் கதையை நடத்துகின்றனர். அனுமானுக்குக் கடலில் உள்ள ஒரு மச்சகத்திற்கும் பிறந்தவன் மச்சவல்லபன். அனுமன் தன் மகன் எனத் தெரியாமலே மகனுடன் மோதுகிறான்.

சுப்பையாராவ் “தஞ்சாவூரிலிருந்து எங்கள் சாதிக்காரர்கள் குடிபெயர்ந்தபோது மதுரையில் ராமாயணக் கதை மட்டுமல்ல மச்சவல்லபன் கதையையும் நடத்தினார்கள். நாயக்க சாதிக்காரங்க விரும்பி அதை நடத்தச் சொல்லுவார்கள்” என்றார்.

தமிழகத்திற்கு ராமாயணம் மட்டுமல்ல கதைப்பாடல்கள், நாடகம், போன்றவற்றிற்கும், ஆந்திரர்களின் நன்கொடை உண்டு, உதாரணத்திற்கு இரண்டு பார்க்கலாம். சாரங்கதாரா என்ற நாடகம் தமிழகத்தில் பரவலாக அறியப்பட்டது; இது திரைப்படமாகவும் வந்தது.

தமிழகத்தில் சிவன் கோவில்கள் சிலற்றில் சாரங்கதாரா நாடகம் தேவதாசிகளால் நடிக்கப்பட்டது என்பதை மிகச் சிலரே சொல்லியிருக்கின்றனர். சுசீந்திரம் கோவில் என்னும் பி.எச்.டி. ஆய்வேட்டில் (1953) டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை இந்தக் கோவிலில் சாரங்கதாரா நாடகம் தேவதாசிகளால் நடத்தப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறார். இதே காலத்தில் வேறு கோவில்களிலும் நடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழக அரசு ஓலைச் சுவடி நூலகத்தில் சாரங்கதாரா யட்சகானம் ஏடு உள்ளது. இது அச்சில் வரவில்லை. சாரங்கதார அம்மானையை ஏகாம்பரநாத முதலியார் என்பவர் பதிப்பித்திருக்கிறார் (1906). வாசகப்பா வடிவிலும் இக்கதை வந்திருக்கிறது (1909) சாரங்கதாரா இசை நாடகம் ஒன்று (1908) வந்திருக்கிறது. இது முழுதும் இசைப் பாடல் வடிவிலானது.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் - சாரங்கதாரா நாடகத்தை மேடை ஏற்றியிருக்கிறார். தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைப் பேராசிரியர் இராமானுஜம் என்னிடம் சாரங்கதாரா நாடகப் பிரதி ஒன்றைத் தந்தார். அது ஸ்பெஷல் - நாடகக் கம்பெனியாருக்குரியது. தெலுங்கு நாடகப்பிதாமகரான கிருஷ்ணமாச்சாரியார் சென்னையில் இந்த நாடகத்தை நடத்தியிருக்கிறார். முழுக்கவும் தெலுங்கு மொழியில்

நடந்த இந்த நாடகத்தைப் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் பார்த்திருக்கிறார். இந்த உத்வேகத்தில் இந்நாடகத்தைத் தமிழில் மேடை ஏற்றினார் (1912) இது 198 முறை மேடையில் நடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சாரங்கதாரா திரைப்படம் இந்தி, தமிழ் இரண்டிலும் ஒரே சமயத்தில் வந்தது (1936) அப்போது இப்படம் படு தோல்வியடைந்தது. 1956இல் தமிழில் சாரங்கதாரா படம் வந்தது. சிவாஜி, பானுமதி நடித்த இப்படம் 100 நாட்கள் ஓடியது. இப்போது நாம் அடிக்கடி கேட்கும் வசந்தமுல்லை... என்னும் பாடல் இப்படத்தில் வருவது.

இந்த சாரங்கதாரா கதை தமிழிற்கு ஆந்திர மக்கள் வழி 17ஆம் நூற்றாண்டிலேயே அறிமுகமாகிவிட்டது. தெலுங்கு யட்சகானம் வழி தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கலாம். சாரங்கதாரா கதை ஆந்திராவில் 16ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கில் இருந்தது. இக்கதையை தெலுங்குமொழி நூலான துவிபத பாகவதம் கூறுகிறது. இந்நூல் 16ஆம் நூற்றாண்டினது. சாரங்கதாரா தெலுங்கு மூலத்தில் வரும் இடங்களில் பழைய வேங்கியான ராஜமுந்திரியும் ஒன்று. இதில் குறிப்பிடப்படும் அரசர்களில் ஒருவன் ராஜேந்திரன்.

ஆந்திரர்களின் கொடையில் முக்கியமான கதை நல்லதங்காள் கதை. புகழேந்திப் புலவர் பேரில் உள்ள நல்லதங்காள் அம்மானையை கருணானந்த சுவாமிகள் 1869இல் முதலில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். தோல்லியல் துறை அதிகாரி தெ.கோபாலன், விருதுநகர் மாவட்டம் வத்திராயிருப்பிலிருந்து நல்லதங்காள் கதை ஏடு ஒன்றைச் சேகரித்தார்; இது பாடல் வடிவானது. இதற்கு வேறு ஏடுகளும் உண்டு. இது அச்சில் வரவில்லை. வாய்மொழி வடிவிலும் நல்லதங்காள் கதை பாடப்படுகிறது. ஹிட்இன்ஸ் நாடகக் கம்பெனியார் தயாரித்த ஒலிவடிவ ரிகார்டு ஒன்று உண்டு. இது பெருமளவு பாடல்களைக் கொண்டது. இதை நான் பதிப்பித்திருக்கிறேன். (நல்லதங்காள். காவ்யா. 2004). நல்லதங்காள் கதை திரைப்படமாகவும் வந்துள்ளது.

தமிழகத்தில் நல்லதங்காள் கதை பரவலானதற்குத் தோல்பாவைக் கூத்துக் கலையும் ஒரு காரணம். இக்கூத்தில் இராமாயண நிகழ்ச்சி முடிந்த மறுநாள் நல்ல தங்காள் கதை நடத்துவது ஒரு மரபு. கூத்து நடக்கும் மொத்த நாட்களில் அதிக வசூல் நல்லதங்காள் கூத்துக்குதான். சில சமயம் பார்வையாளர்களின் வேண்டுகோளால் இரண்டாம் முறையும் நல்லதங்காள் கதை நடத்துவதுண்டு.

நல்லதங்காளில் மழை இல்லாமல் பஞ்சம்; வறுமை; அதனால் அவள் தன் ஏழு குழந்தைகளுடன் அண்ணன் வீட்டிற்குச் செல்லுகிறாள். அங்கே

அண்ணன் இல்லை. அண்ணனின் மனைவி அவளைக் கொடுமைப் படுத்துகிறாள். அதனால் நல்லதங்காள் ஏழு குழந்தைகளையும் கிணற்றில் தள்ளிவிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறாள். அண்ணன், தங்கையின் பழி தீர்க்க மனைவியைக் கொல்லுகிறான்.

தமிழகத்தில் நல்லதங்காளுக்கு விருதுநகர் மாவட்டம் வத்ராஇருப்பு அருகே ஒரு கிராமத்தில் கோவில் உள்ளது; வழிபாடு உண்டு. நல்லதங்காள் கதை ஆந்திர மாநிலத்திற்குரியது என்ற கருத்தை முதலில் பேரா.நா.வானமாமலை அவர்களே முன்வைத்திருக்கிறார்.

நா.வா. ஒருமுறை ஹைதராபாத் நாட்டார் வழக்காற்றியல் அறிஞர் நாராயண கிருஷ்ணனிடம் தமிழக நல்லதங்காள் கதையைச் சொல்லி இருக்கிறார். நாராயணன் ஆந்திர மாநிலத் தெருப்பாடர்கள் பாடும் நல்லதங்காள் கதையைச் சொல்லி இதன் மூலம் ஆந்திரா என்றாராம். அதோடு கம்மவர்கள் தமிழகத்திற்குக் குடிபெயர்ந்த போது இந்தக் கதையும் வந்தது என்றாராம். நா.வா. இக்கதை 1946இல் கம்மவர்களால் பேசப்பட்டதற்குச் சான்று தேடியிருக்கிறார்.

தமிழக நல்ல தங்காள் கதைக்கும் ஆந்திர நல்லதங்காள் கதைக்கும் வேறுபாடுண்டு. முக்கியமாக விவசாயக் குடும்பங்களின் பாதிப்பு இக்கதையின் மையம். இதே கதை கன்னடத்தில் “ஹைன்னோத்து ஹெங்கலு” என்னும் பெயரில் வழங்கியது. ஆந்திரக் கதையிலிருந்து வேறுபட்டது என்றாலும் மூலக்கதை ஆந்திராவுக்குச் சொந்தமானது. கேரளத்தில் இக்கதை இல்லை.

தெலுங்கு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து அகால மரணமடைந்து தெய்வமானவர்கள் தமிழ் நாட்டில் வழிபடு தெய்வங்களாக உள்ளனர். இவர்களைப் பற்றிய தமிழ் வில்லுப்பாட்டுகள் உள்ளன. கேரளத்துப் பிராமணனான முத்துப்பட்டன் என்பவன் பொம்மக்கா திம்மக்கா என்னும் இரண்டு பேரை மணந்தான். இருவரும் தெலுங்கு மொழி பேசியவர்கள். முத்துப்பட்டன் கொலைப்பட்டபின் மனைவியர் சிதையில் ஏறினர். மூவரும் தெய்வமாயினர். இவர்களைப் பற்றிய கதைப் பாடல் உண்டு. இவர்களை தமிழர்கள் வழிபடுகின்றனர். இவர்களைப்போல் மாகாளி அம்மன் (பொள்ளாச்சி நாயுடு) செளண்டீஸ்வரி (தேவாங்கர் செட்டி) சென்னாதேவி (வேலூர்) துளசி (ஆந்திர தமிழ் எல்லை) ஜக்கம்மா (கம்பளத்தார்) என இப்படியாக ஒரு பெரிய பட்டியலைக் கூறலாம்.

வில்லுப்பாட்டு கதைகளில் ஆந்திர மக்களுடன் தொடர்புடையவையும் உண்டு. பொன்னிறத்தாளம்மன்

கதையின் நாயகன் நாயக்க சாதியினன். இவனை கதைப் பாடல்

மதுரை நாடதிலே திருமலைவாழ்

நாயக்கன் மகன்

தளவாய் நாயக்கன் மகன் தக்க

இணை சூரனுமோ

என்று கூறும். இக்கதையின் நாயகன் மதுரை திருமலை நாயக்கரின் (1923 - 1658) உறவினன். இவனது மனைவி பொன்னிறத்தாள். இவர் திருடர்களால் கொல்லப்பட்டு தெய்வமாகிறாள். இவளைத் தமிழ்பேசும் நாடார் மக்களே வழிபடுகிறார்கள். இதே கதையின் மலையாள வடிவமும் உண்டு.

தமிழர்களின் கோவில் கட்டுமானம், சிற்பம், ஓவியம் என்பவற்றில் நாயக்க அரசர்களின் நன்கொடை பண்பாட்டு அடிப்படையில் விரிவாக ஆராயப்படவில்லை. குறிப்பாக இராமாயணம் தொடர்பான சுவரோவியங்களைச் சொல்லலாம்.

செங்கம் (திருவண்ணாமலை மாவட்டம்) ஸ்ரீவேணுகோபால பார்த்தசாரதி கோவில் 700 ஆண்டுகள் பழமையானது. இங்கு, மகா மண்டபத்தில் ராமாயண ஓவியங்கள் உள்ளன. தளவாய் நாயக்கன் என்னும் குறுநில மன்னன் காலத்தது இந்த ஓவியங்கள். இவற்றில் அங்கதனும், அனுமனும் மண்டோதரியின் துகிலை உறிந்து அவமானப் படுத்தும் ஓவியம் உள்ளது. இராவணனின் தலத்தைக் கலைக்க மண்டோதரியின் துகிலையும் மார்புக் கச்சையையும் உறிவது என்ற கதை நிகழ்ச்சி வடஇந்தியாவிலிருந்து ஆந்திரம் வந்தது. பின் தமிழகம் வந்தது.

ஆனந்த ராமாயணம். அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆகியவற்றில் உள்ள இந்த நிகழ்ச்சி ஆந்திர ரங்கநாத ராமாயணத்திலும் வருகிறது. இதே நிகழ்ச்சி தமிழக வாய்மொழி மரபிலும், வில்லுப்பாட்டிலும் வருகிறது. (ராமசாமி கதைப்பாங்கு) இதுபோன்று எவ்வளவோ உள்ளன. விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை.

பின் இணைப்புகள்

எண் 1

கீழை நாட்டுமொழிகளில்

திபெத்திய மொழி

துன்ஹீவாங் கி.பி.9ஆம் நூற்.

உரைநடை வடிவம் கி.பி. 13ஆம் நூற்.

இந்தோனேசியா மொழி

(பழைய ஜாவானிய மொழியில் கி.பி. 10-11ஆம்

நூற்றாண்டில் ஒரு ராமாயணம்)

ஜப்பானிய மொழி

ஹொபுத்சுஃ கி.பி.12 நூற்.

சம்போ எகொடோபா

கி.பி.12 நூற்.
பர்மியமொழி
ராமவத்து கி.பி.17ஆம் நூற்.
மலாய் மொழி
ஹகாயத்செரிராமா கி.பி. 13ஆம் நூற்.
பிலிப்பைன்ஸ்மொழி
மகாரடிய லாவன கி.பி.17ஆம் நூற்.
தாய்மொழி
ராமகியேன் கி.பி. 18ஆம் நூற்.
லாவோஸ் மொழி
குவாய்துபாரபி கி.பி.18ஆம் நூற்.
பிராலச் பிரலாம் கி.பி.ஆம் நூற்.
பங்களாதேஷ்
சிங்களம்

பி.இ.எண் - 2
சமஸ்கிருத மொழிகளில் உள்ள மூலங்கள் வான்மீகி
ராமாயணம் கி.மு. 4-5ஆம் நூற்.
இரகுவம்சம் கி.பி. நூற்.
பட்டிகாவியம் கி.பி. 7ஆம் நூற்.
(இராவணவதம்)
ஜானகிஹரன் கி.பி.8, 9ஆம் நூற்.
இராமசரிதம் கி.பி.10ஆம் நூற்.
சம்புராமாயணம் கி.பி.11ஆம் நூற்.

இராமாயண மஞ்சரி கி.பி. 12ஆம் நூற்.
புசண்டி ராமாயணம் கி.பி.12ஆம் நூற்.
அத்யாத்ம ராமாயணம் கி.பி.15ஆம் நூற்.
ஆனந்த ராமாயணம் கி.பி. 15ஆம் நூற்.
ராமாயணக் கதையைக் கூறும் வேறு சமஸ்கிருத
புராணங்கள்
வியாச பாரதம் கி.மு. 4 - 5
நரசிம்மபுராணம் கி.மு. 5 நூற்.
பாகவதம் கி.பி.7ஆம் நூற்.
பதம்புராணம் கி.பி.12ஆம் நூற்.

பி.இ.எண் - 3
பாலிமொழியில் அமைந்த ராமாயணம்
தசரத ஜாதகம் கி.மு. 5ஆம் நூற். (பவுத்தம் சார்பு)
அளாமக ஜாதகம் கி.மு. 3ஆம் நூற்.
தசரத சதானம் கி.மு. 1ஆம் நூற்.
பிராகிருத மொழியில்
பௌமசறியு கி.மு.4 - 5ஆம் நூற்.
(சமணம்)
வாசுதேவ ஹிண்டி கி.பி. 5ஆம் நூற்.
(சமணம்)
இராவண வதை அல்லது கி.பி.6ஆம் நூற்.
சேதுபந்த
உத்திரபுராணம் கி.பி.9ஆம் நூற்
(சமணம்)

07.10.2021 அன்று விராலிமலையில் நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சியை முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் சாமி. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் தொடக்கி வைத்தார். இதில் புதுக்கோட்டை ஆதினகர்த்தர் தயானந்த சந்திரசேகர் சாமி, தஞ்சை குணசேகரன், விராலிமலை காவல் ஆய்வாளர் எம்.பத்மா, என்.சி.பி.எச். திருச்சி மண்டல மேலாளர் ச.குமார் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

மலருமா சர்வோதய சமூகம்?

க.பழனித்துரை

காந்தி காலத்திலிருந்து இன்றுவரை எல்லோராலும் விவாதிக்கப்படும் ஒரு பொருள் எப்படி சர்வோதய சமூகத்தை உருவாக்குவது என்பதைப் பற்றித்தான். உண்மையிலே அப்படி ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க முடியுமா அல்லது உருவாகுமா இன்றைய சூழலில் என்பதுதான் பலரின் கேள்வி. ஏனென்றால் இவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வுகளும், வித்தியாசங்களும், வேறுபாடுகளும், போட்டிகளும், புறக்கணிப்புகளும், துவேஷங்களும், நிறைந்த உலகில் சமத்துவமிக்க சமூகத்தை உருவாக்குவது என்பது ஒரு கற்பனைதான் என்று வாதிடுவோர்தான் அதிகம். சர்வோதய சமூகங்கள் நாம் வாழும் சமூகத்தில் பல இடங்களில் இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்வதில்லை அல்லது புரிந்து கொள்வதில்லை என்பதுதான் எதார்த்தமான உண்மை. சர்வோதய சமூகமும் என்பது என்ன என்பதை நாம் தெளிவுபடுத்தி விட்டால் அதை எப்படி உருவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்பது நமக்கு புலப்பட்டு விடும். சமத்துவப் பார்வையுடன், அன்பின் அடிப்படையில், தேவையை மையப்படுத்தி நேசித்தலை நியதியாகக்கொண்ட எளிய வாழ்க்கையை அனைவரும் பின்பற்றி மானுட வாழ்வுக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச அடிப்படை வசதிகளும் அனைவருக்கும் கிடைத்து அமைதியாக வாழ்ந்தால் அதுவே ஒரு சர்வோதய வாழ்வுதான். அந்த வாழ்வை பல குடும்பங்கள் சமூகமாக ஒன்றிணைந்து சிறப்பாக வாழ்வதை நம்மால் பார்க்க முடியும்.

அந்த சமூகங்களில் மிகப் பெரிய பதவிகளில் இருந்தவர்களும், சாதாரண பணிகள் செய்து ஓய்வு பெற்றவரும் எந்த ஏற்றத்தாழ்வுமின்றி ஒன்றாய் வாழ்வதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. பல சமூகங்கள் செயல்படுகின்றன. வணிகத்தைப் பயன்படுத்தியும் சில சமூகங்கள் செயல்படுகின்றன. ஆன்மீகத்தை மையப்படுத்தி நாகரீக வாழ்க்கை வாழ்வதாக கூறும் மிகப் பெரிய புறக்கணிப்புக்கும் அடக்குமுறைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கும் ஆதிவாசிகளின் வாழ்வைச் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனித்துப் பாருங்கள். எளிமை, நேர்மை, பாலின சமத்துவம் தேவைக்கு வாழ்தல், இயற்கையுடன் இயைந்து புரிந்து வாழ்தல், பெண்மை போற்றுதல் அனைத்தும் அவர்களிடம் தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் நாம் வாழும் நவநாகரீக வாழ்க்கையை வாழவில்லை அவ்வளவுதான். அவர்களிடமிருக்கின்ற வாழ்க்கை விழுமியங்கள் நம்மிடமில்லை.

இன்று நாம் சுயநலம் பேணும் பெரும்பான்மைச் சமூகமாக எளிமையையும், சமத்துவத்தையும் நிராகரித்து எல்லையற்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளுடன் ஒருவரையொருவர் சுரண்டி சுகபோக வாழ்க்கை வாழ பழகிக் கொண்டோம். சமூகம் வறுமையில் இருந்த காலத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் எளிய வாழ்வுதான் வாழ்ந்து வந்தனர். இன்று பொருளாதாரம் எல்லையில் அளவுக்கு வளர்ந்தபோதும், கல்வியறிவில் அறிவியலில், தொழில்நுட்பத்தில் உயர்ந்த போதும், சுயநலத்தில் தோய்ந்து சுகத்திற்கும் போகத்திற்கும் வேண்டிய பொருள் குவித்து நுகர்வு வாழ்க்கை வாழ பழகிக் கொண்டுவிட்டோம். இந்த வாழ்வு முறை இந்திய வாழ்வுமுறை அல்ல, சுயநலம் பேணும் வாழ்வு முறை ஒரு குடிமக்கள் வாழும் வாழ்வு முறையும் அல்ல.

இந்திய வாழ்வு முறை சமூகம் சார்ந்தது. மேற்கத்திய வாழ்வு முறையை நாகரீக வாழ்வு முறை என்று நம்மை எண்ண வைத்ததால் நமக்கு வந்த இந்த சுயநலம் பேணும் ஒரு பார்வை. அதிலிருந்து வெளிவர இயலாமல் சுயநலம் பேணும் மனிதர்களாகவே பணத்தின் மீதும், பதவியின் மீதும், புகழின் மீதும், சொத்தின் மீதும், தங்கத்தின் மீதும், பெண்ணின் மீதும் மோகம் கொண்டு, இவைகளை அடைய அவைகளின் பின் பித்தர்களாக மாறி ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறோம். இன்று நாம் ஒருவித மன வியாதி பீடித்தவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றோம். நம்மில் இருக்கும் பெரும்பாலான சமூக வியாதிகளுக்குக் காரணம் எந்த வகையிலாவது பொருள் ஈட்டி சுயநல சுகபோக வாழ்க்கை நடத்தி நம் வாழ்வின் மகத்தான வாழ்க்கை விழுமியங்களை இழந்து ஆன்மாவை அணு அணுவாக சிதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம் புலன்கள் எல்லையில்லா அளவுக்கு தூண்டப்பட்டு

நம்மை நாம் கட்டுப்படுத்த இயலாத மனிதர்களாக வாழ்ந்து கொண்டுள்ளோம்.

நாம் இன்று வாழும் வாழ்க்கை முறையை 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த ஒரு நாகரீகத்திற்கு சொந்தக்காரராகப் பார்க்கும்போது தான் நாம் எவ்வளவு அறமற்ற வாழ்வை கூச்சமின்றி ஆடம்பரமாக வாழ்ந்து வருகிறோம் என்பது புலப்படும், இன்றைய வாழ்வு முறை மாற வேண்டும், மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் எந்த ஐயமுமில்லை. ஆகையால்தான் இது மீண்டும் மீண்டும் விவாதப் பொருளாக்கப்படுகிறது. இதனை விவாதிப்பதே ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான். நமக்கு என்றாவது ஒரு நாள் சமதர்ம சமுதாயம் உருவாகிவிடும் என்று நம்புவதால்தான். அப்படித்தான் நம்பிக்கையுடன் மானுடம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு பூவுலகில் எல்லா இல்லா மாற்றங்களை சாத்தியப்படுத்தியிருக்கின்றது. எனவே நாம் கனவை உருவாக்கி அதை நடைமுறைப்படுத்த முயன்று கொண்டேயிருக்க வேண்டும். இன்று இல்லை என்றால் அது நாளை நடக்கலாம், என்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் செயல்பட வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட நாம் என்னவாக இருக்க வேண்டுமென்றால் நாம் நெஞ் சுரமிக்க குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும். இங்கு குடிமக்கள் என்ற சொல்லை ஒரு ஆழமான பொருள் பொதிந்ததாக பயன்படுத்துகிறேன்.

குடிமகனாக செயல்பட நம் ஒவ்வொருவருக்கும் சமூகம் பற்றிய பார்வையும் சமூகத்தின் மீது கரிசனமும் இருக்க வேண்டும். சமூகத்தின் நலனுக்குள்தான் என் நலன் அடங்கி இருக்கிறது என்ற புரிதலுடனும் நம்பிக்கையுடனும் செயல்படும் பார்வை இருக்க வேண்டும். எனவே நாம் எதிர்பார்க்கின்ற சமூக மாற்றங்களை ஒரு பயனாளியாகவோ, ஒரு நுகர்வோராகவோ, ஒரு வாக்காளராகவோ, ஒரு மனுதாரராகவோ மட்டும் இருந்து கொண்டுவர முடியாது. ஆகவேதான் குடிமக்களாக நாம் ஒவ்வொருவரும் மாறி கடப்பாடுடன் இன்று இயங்கிட வேண்டும். சர்வோதய சமூகத்தை உருவாக்க நம் சமூகம் ஒரு புரிதலுடன் தங்கள் செயல்பாடுகளை முதலில் வடிவமைத்து அவரவர் வாழும் இடங்களில் முடிவெடுத்து செயல்பட வேண்டும். இதற்கு தற்போது ஒரு புதிய வாய்ப்பு வந்துள்ளது. அதுதான் புதிய பஞ்சாயத்து அரசாங்கம். அது மக்களின் ஒத்துழைப்போடு தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்பாகத் திகழ முடியும்.

இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தத் தேவையான ஒரு தலைமை நம் உள்ளாட்சிகளுக்கு வேண்டும். அந்தத் தலைமை கிடைத்து விட்டால், மக்களைத் தயார் செய்வதன் மூலம் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் உருவாக்கிட முடியும். இதற்கு முதலில் நாம் ஒவ்வொருவரும் குடிமக்களாக மாற வேண்டும். நாம் குடிமக்களாக செயல்பட நம்மை நெறிப்படுத்தி வாழ முயலவேண்டும். அடுத்து சமூகத்தின் மூலம் நம் அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தத்தைக் கொடுத்து ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறைந்த, சமத்துவம் மிக்க சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க பல முடிவுகளை அரசாங்கம் எடுத்து செயல்படுத்த வைக்க வேண்டும். நாம் நம்மை மாற்றிக் கொள்ளாமல் சமூகம் மாறிட வேண்டும். அரசியல் மாறிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தால், அது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும். எனவே நாம் நம்மை மாற்றிக் கொள்வதுடன் அரசாங்கத்தை மாற்றடிவும் செயல்பட்டாக வேண்டும். இந்த இரண்டு பணிகளையும் துவக்க அதற்கான ஆரம்பத்தை எங்கே துவங்குவது என்று சிந்திக்கையில் நம்மிடம் துவங்குவதுதான் மிகப்பெரிய விளைவினைத் தரும் என்ற அடிப்படையில் செயல்பட முனைய வேண்டும்.

காந்தி கூறியதுபோல் எந்த மாற்றம் சமூகத்தில் வர வேண்டும் என்று நாம் எண்ணுகிறோமோ, அந்த மாற்றத்தை முதலில் நம்மிடம் துவங்க வேண்டும். முதலில் நாம் மாற வேண்டும். நம்முடன் வசிப்போர் மாறவேண்டும், அடுத்து நம்முடன் தொடர்பில் இருப்போர் மாற வேண்டும்.

என்ற முனைப்போடு செயல்பட்டாக வேண்டும். இதற்கு முதலில் நாம் நம்முடைய வாழ்வுக்கான தேவைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு எளிய வாழ்க்கை வாழத் தயாராக வேண்டும். நம் வாழ்க்கையை எளிமைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கையை எளிமைப்படுத்துவது என்பது மிக எளிது. அதில் ஒரு சுகமும் இருக்கிறது. எளிமைப்படுத்துவதை நம் வாழ்வின் அறமாக உள்வாங்கிக் கொண்டால் ஆடம்பரத்தை நம் மனம் புறந்தள்ளி விடும். அந்த வாழ்வு நம் ஆன்ம பலத்தை கூட்டிவிடும். ஆன்ம பலம் அதிகரிப்பதை உணர்ந்து விட்டால் அச்சமற்று வாழ நாம் பழகிக் கொள்வோம். இந்த வாழ்க்கை எளிமைப்படுத்தலையும் எங்கு துவங்க வேண்டுமென்றால் நாம் உண்ணும் உணவில் துவங்க வேண்டும். நாம் பயன்படுத்தும் தண்ணீரில், அடுத்து உடுத்தும் உடையில் நாம் மாற வேண்டும். இதேபோல் நம் வீட்டில் நடத்தும் எல்லா குடும்ப நிகழ்வுகளிலும் எளிமை வெளிப்பட வேண்டும். ஆடம்பரம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

இன்று நம் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு அடிகோலியவர்கள் சமூகத்தில் அறமற்று பொருள் ஈட்டியவர்கள், தங்கள் செல்வ வளத்தின் மூலம் சமுதாய அங்கீகாரம் தேடும் ஒரு அசிங்கமான செயல்பாடு. முறையற்ற வழிகளில் தேடிய

பொருள்களை செலவழிக்கும்போது அவர்களுக்கு வலி இருக்காது. ஏனென்றால் அதில் அவர்கள் உழைப்பு இல்லை என்பதுதான் அடிப்படை. ஆனால் இந்த ஆடம்பர வாழ்க்கை சாதாரணச் சிந்தனை கொண்ட மனிதர்களை ஈர்த்து விடுகிறது. தேவையை அடிப்படையாக வைத்து நம் செயல்பாடுகளை முடிவு செய்ய ஆரம்பித்தால், நம் செயல்பாடுகள் அத்தனையும் எளிமைப்பட்டுவிடும். தேவைதான் அடிப்படை என்று செயல்பட்டால் வாழ்க்கை உங்கள் கட்டுக்குள் வந்துவிடும். நம் வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகள் எளிமைப்பட ஆரம்பித்தால் மனம் பக்குவப்பட ஆரம்பிக்கும். மனம் பக்குவப்பட ஆரம்பித்தால் மனித மாண்பில் நாம் உயர ஆரம்பித்து விடுவோம். ஏழ்மை என்பது அவமானம் அல்ல. எளிய வாழ்க்கை என்பதும் அவமானம் அல்ல. அடுத்தவரை சுரண்டி வாழும் ஆடம்பர வாழ்க்கை தான் அவமானம். அதை சமூகம் ஒங்கி ஒலிக்கவில்லை. எனவே எளிமையில் ஒரு பெருமை இருக்கிறது. மேற்கூறியவைகளெல்லாம் தனிமனிதர்கள் அளவில் செயலாற்ற வேண்டியவைகள்.

அடுத்து அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்க நாம் எப்படி செயலாற்ற வேண்டும் என்று புரிந்துகொள்ள முயல வேண்டும். முதலில் அரசியல் கட்சிகளின் அரசியலை எளிமைப்படுத்த வேண்டும். இன்று நடைபெற்றுவரும் ஆடம்பர அரசியலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். ஆடம்பர அரசியல் நடத்துவதால்தான் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கும் தேர்தலுக்கும் தேவையான பணம் பண்ண ஊழலில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. பிம்பம் கட்டுவதற்கு நடத்தும் ஆடம்பரச் செலவுகளை குறைத்திட நம் கட்சிகள் முனைந்திட வேண்டும். அரசியல் கட்சி அலுவலகங்களை கார்ப்பரேட் கம்பெனிகள் நடத்துவதுபோல் நடத்தாமல் ஏழை எளிய மக்களும் எளிதாய் வந்து தலைவர்களைச் சந்தித்திட எளிமைப்படுத்த வேண்டும். பெரிய குடும்ப விழாக்கள், திருமணம் போன்ற விழாக்களுக்கு உணவுக் கட்டுப்பாட்டை அரசாங்கம் விதித்து அதன்படி உணவுச் சேதம் இல்லாமல் நடைபெற ஆவன செய்ய வேண்டும். பட்டினியால் இரவு படுக்கைக்குச் செல்லும் மனிதர்கள் வாழும் இடத்தில் உணவுச் சேதம் என்பது ஒரு கொடிய குற்றம் என்பதை நம் சமூகத்திற்கு புரிய வைக்க வேண்டும். நம் அண்டை நாடான பாகிஸ்தான் உலகிலேயே உணவுச் சேதம் இல்லாத நாடு. இதற்குக் காரணம் அங்கு நடக்கும் எல்லா விழாக்களிலும் வழங்கும் உணவுக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு அந்த நாட்டு உள்ளாட்சி அமைப்புகள் விதிக்கின்றன என்பதால். அடுத்து கிராமங்களிலும் நகரங்களில் வாங்கும் சொத்துக்களுக்கு

ஒரு கட்டுப்பாடு கொண்டு வரவேண்டும். விரைவில் இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கவில்லை என்றால் இன்று நாம் பார்க்கும் எல்லை இல்லா ஏற்றத்தாழ்வு அதிகரித்து நம் கார்ப்பரேட்டுக்கள் மன்னராட்சி கால வாழ்க்கைக்கு நம் சமூகத்தை இட்டுச் சென்று விடுவார்கள். இந்த மாதிரியான செயல்பாடுகளுக்கு தடைகளை உருவாக்க மக்கள் அரசு தன்னைத் தயாராக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தும் மக்களாட்சியாக இருந்தால் அப்படித்தான் சிந்திக்கும். ஆனால் இன்று கார்ப்பரேட் நலன் சார்ந்து சிந்திக்கும் சூழலுக்கு நம் அரசியலை, ஆளும் வர்க்கத்தை கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கின்றனர் தேர்தல் அரசியல் மூலமாக. இதற்கு முதலில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஒரு நிதிக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கும் ஒரு உச்சவரம்பு இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு வரையறை இல்லாது இருப்பதால்தான் கட்சிகளெல்லாம் கார்ப்பரேட்டாக மாறி வருகின்றன தங்களின் செயல்பாடுகளினாலே.

அடுத்து ஒரு மிகப் பெரிய கடினமான முடிவை எடுக்க அரசு தயாராக வேண்டும், சந்தை நிறுவனங்கள் லாபம் ஈட்டுவதற்கு ஒரு உச்சவரம்பு கொண்டுவர வேண்டும். இந்த லாபம்தான் இன்று ஊழலின் ஊற்றுக்கண்ணாய் விளங்குகின்றது. இந்த லாபம் தான் இயற்கை அழிப்பிற்கு அடிப்படை. எனவே லாபம் என்பதற்கு ஒரு உச்சவரம்பை கொண்டுவர வேண்டும். தங்கு தடையற்ற பொருளாதாரத்தை பேசிய ஆடம்ஸ்மித் அறம் பேணும் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தான் வலியுறுத்தி வந்தார். ஆனால் இந்த சந்தைப் பொருளாதாரம் எந்த அற நியதிகளையும் பின்பற்றுவதில்லை லாபம் ஈட்ட. எனவே இந்த லாபத்திற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு விதிக்கப்படல் வேண்டும்.

அதே போல் பெரு நிறுவனங்களில் பணிபுரிவோருக்கும், அதன் தலைமைப் பொறுப்புக்களில் இருப்போர்களுக்கும் வருடச் சம்பளம் 30 கோடி 40 கோடி என்று நிர்ணயம் செய்வதற்கும் ஒரு உச்சவரம்பு கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு அரசாங்கத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் கம்பெனியின் தலைவருக்கோ, தலைமை அலுவலருக்கோ எல்லை இல்லா அளவுக்கு தனியார் கம்பெனிகளில் தருவது போல் 20 கோடி 30 கோடி ரூபாய் தருவார்களா? அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒரு உயர் அதிகாரியை நியமிப்பார்கள். அவருக்கு அரசுக் கட்டமைப்பில் என்ன சம்பளமோ அந்த அளவு சம்பளம் மட்டும்தான் தருவார்கள்.

அதேபோல் தகவல் தொழில்நுட்பத்துறையில் பணிபுரிவோரின் சம்பளங்களுக்கும் ஓர் உச்ச வரம்பினைக் கொண்டுவர வேண்டும். இவைகளைப்

பின்பற்றி நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் ஒரு எல்லை வகுக்க வேண்டும். ட்ரில்லியன் டாலர் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் என்று பேசுவது பொருளாதார வளர்ச்சி என்று பேசி, கார்ப்பரேட் கொள்ளையடிப்பதற்கு வழி வகுத்து எதிர்காலச் சந்ததியின் வாழ்வைச் சீர் குலைப்பதாகும்.

இன்று சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் அதிகாரங்கள் குவிக்கப்படுகின்றன சந்தையை வலுவாக்கிட. மக்களை அதிகாரப்படுத்தவோ, அடித்தட்டில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கவோ, இயற்கை வளங்களை பாதுகாக்கவோ, மக்களாட்சியை மாண்புறச் செய்யத் தேவையான சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வரவில்லை. எனவே இந்தியாவில் சர்வோதய சமூகத்தை உருவாக்க மிகப் பெரிய அளவில் மக்களைத் திரட்டிட வேண்டும். எனவே நாம் மாறுவதும், நம்முடன் இருப்போர் மாறுவதும், அரசை மாறிடச் செய்யவும் மக்களைத் திரட்டி அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டிய காலக் கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வை உருவாக்கி சமூகத்துடனும், அரசுடனும், மக்கள் அரசியல் கட்டமைத்துச் செயல்படுகின்ற கட்சிகளுடனும் இணைந்து போராட நாம் தயாராக வேண்டும்.

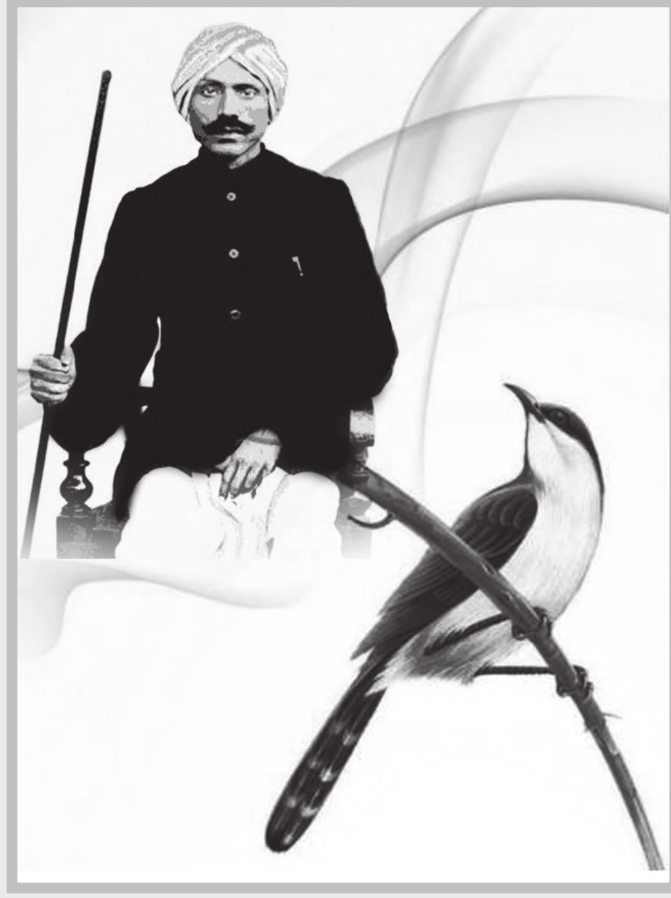
புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புகத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள்கள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

குயில்பாட்டின் படைப்பின் மொழி

பிரசன்னா கார்த்திகேயன்

பாரதியின் குயில் பாட்டு வற்றாத நதி போல இலக்கிய இன்பம் தரும் ஓர் அரிய படைப்பு. கற்பனை, மடை திறந்த வெள்ளம் போல் பாய்ந்து வரும் காவியம். தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணி போல் வாசிக்க வாசிக்கப் புதுப்பொருள் பயக்கும் பெட்டகம். அவரவர் அறிவு நீட்சிக்கு ஏற்ப பொருள் நீட்சியும் விரிவும் காணத் தக்க களஞ்சியம்." குக்குக்கூவென்று குயில் பாடும் பாட்டினிலே/தொக்கப் பொருளெல்லாம் தோன்றியதென் சிந்தைக்கே" பாரதியின் பாடல் வரிகள் மண்ணிலிருந்து விண்ணைத் தொடும் முயற்சி. பேடைக்குயில் ஒன்றினுள் பிரபஞ்சத்தை அடங்கிவிடும் வித்தை. 'மின்னற் சுவை, நெட்டைக் கனவு, நாதக்கனல், இன்பத்தீ போன்ற பல சொல் இணைவுகள் நெஞ்சை விட்டகலா விந்தைக் சொற்செட்டுகள். இவ்வாறு சொல்லும் பொருளும் மண்டிக் கிடக்கும் குயில் பாட்டு பல்வேறு

ஆய்வறிஞர்களுக்கு ஆய்வுப் பொருளாக விளங்கியதில் வியப்பேதுமில்லை. பலர் குயில் பாட்டு குறித்து நூலெழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். அந்த வரிசையில் பேராசிரியர் செ.வை. சண்முகனார் எழுதிய 'குயில் பாட்டுத் திறன்' என்ற நூல் புதிய அணுகுமுறையில் எழுதப்பட்ட நூல். அதனைக் குறித்த சுருக்கமான ஓர் மதிப்புரையை இக்கட்டுரையில் காண்போம். இந்நூல் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்-இன் வெளியீடாக 2019-டிசம்பரில் வெளிவந்துள்ளது.

இலக்கியத் திறனாய்வு பழைய துறை. மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு புதிய துறை. மொழியியல் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு இலக்கியத்தை அதன் கட்டமைப்பைப் பகுத்தாய்தல், இயல்பு மொழியிலிருந்து இலக்கிய மொழி வேறுபடும் பாங்கினைக் கண்டறிதல், ஆகியவை மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. பேராசிரியர் செ.வை.ச அவர்கள் இலக்கியம், மொழியியல் ஆகிய இரண்டிலும் செறிந்த புலமை மிக்கவர். கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

கவிதை மொழி, கவிதை ஆய்வு, குறள் வாசிப்பு, கவிதைக் கட்டமைப்பு, அழகின் சிரிப்பு ஆகிய நூல்கள் அவரது மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு திறனுக்கு சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. அவ்வாறே குயில்பாட்டுத் திறன் - நூலும் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. தமது வகுப்புத் தோழர்கள் (1952-55) பேரா. கு. சிவஞானம், பேரா. கு. சிவமணி ஆகிய இருவரும் முன்னரே படைத்த குயில் பாட்டு குறித்த நூல்களே இவரது நூல் தோன்றுவதற்கு மூலகாரணம், உந்துவிசை என்கிறார் பேரா. செ.வை.ச. இது அவர்களின் மீது கொண்ட ஆழமான நட்பைக் காட்டுவதோடு அவர்கள் ஈடுபட்ட ஆய்வில் தாமும் பங்களிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை யையும் காட்டுகிறது. பின்னோக்கி நட்புத் தடத்தில் பயணித்து முன்னோக்கி அறிவுத் தடத்தில் பயணிப்பது.

குயில்பாட்டுத் திறன் நூலின் உள்ளடக்கம் எட்டு படலங்களாகப் வகுக்கப் பட்டுள்ளது. அவையாவன:

- 1) மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு
- 2) மொழித் திறன்
- 3) பொருண்மையியல் திறன்
- 4) அணித்திறன்
- 5) மெய்ப்பாட்டுத் திறன்
- 6) எடுத்துரைப்பியல் திறன்
- 7) யாப்புத் திறன்
- 8) வேதாந்தம்

மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு:

முதல் படலம் மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு என்றால் என்ன என்ற வினாவிற்கு விடை காண்பதாய்ச் சற்று விரிவாக அமைந்துள்ளது.

ஏற்கனவே பல நூல்களை இத்துறையில் எழுதிய அனுபவம் விரிவான அறிமுகத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். பேராசிரியர் மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வை இரு கோணங்களில் இருந்து விவரிக்கிறார். ஒன்று: மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் தரும் கோட்பாடு. இரண்டு: தமிழில் ஆணியேராக இருக்கும் தொல்காப்பியம் தரும் இலக்கியத் திறனாய்வு கோட்பாடுகள். தொல்காப்பியம் மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வை உள்ளடக்கியது என்பது பேராசிரியரின் நம்பிக்கை.

மரபு சார்ந்த இலக்கியத் திறனாய்வு நெறிமுறைகளை மடைமாற்றி பழமையில் புதுமையைக் காண்கிற புதுநெறி.

தொல்காப்பியத்தில் பொதிந்துள்ள மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு கோட்பாடுகளைத் தமிழிலக்கிய மாணவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ள முதல் படலம் பயன்படும்.

குயில் பாட்டின் பொது மொழி:

அடுத்து பாரதியின் குயில் பாட்டில் காணப்படும் பொதுவான மொழியைப் பேராசிரியர் விவரிக்கிறார். 'குயில் பாட்டில் பறவைகளும் விலங்குகளும் பல சமூகத்தைச் சார்ந்த மனிதர்களும் கதை மாந்தர்களாக இருப்பதால் பேச்சு மொழியும் தொல் வழக்கும் திரிசொற்களும் எழுத்து வழக்கோடு கலந்து வருகின்றன. பாரதி தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் வழக்கில் இருந்த எழுத்து வழக்கையே பிரதானமாகக் கொண்டு குயில் பாட்டு அமைந்துள்ளது. பாட்டில் வரும் எழுத்து, வேற்றுமை உருபுகள், வினை, வினையெச்ச வடிவங்கள், மூவிடத் திணை பால் காட்டும் விசுவகவி ஆகியவற்றை விவரித்துப் பட்டியலிடுகிறார். சில பேச்சு வழக்குச் சொற்களாக 'கண்ணாலம், வெளுத்தல், பட்டப்பகல், போன்றவவை குரங்கள் குயிலி ஆகியோர் உரையில் வருகின்றன. இவை பாத்திரங்களின் பண்பை படைப்பு மொழியில் உணர்த்தும் முயற்சி. குயில் பாட்டில் வரும் (உணை - உன்னை போன்ற) உழற்சிகளைப் பட்டியலிட்டு அவற்றிற்கு ஆசிரியர் தரும் விளக்கம் அறியத் தக்கது. இவற்றை நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.

பொருண்மை உறவுகள்:

பொருண்மையியல் திறன் என்ற படலத்தில் முரண் சொற்கள், ஒரு பொருள் பல சொற்கள், பல பொருள் ஒரு சொல், மீமிசைச் சொற்கள் ஆகியவற்றை விவரித்து குயில் பாட்டில் வரும் பொருள்நிலை (sense relations)

உறவுகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். "கவிஞர்கள் மொழியின் பரந்த அறிவு காரணமாகவும் ஓசை இன்பத்துக்காகவும் நிறைய ஒரு பொருள் பல சொல்லையும் பல பொருள் ஒரு சொல்லையும்

உருவாக்கி அதாவது படைத்துக் கையாளுவார்கள்" (106-107). யாப்பு நோக்கமும் கருத்தாடல் நோக்கமும் இத்தகைய ஆக்கங்களுக்கு அடிப்படையாகலாம். எடுத்துக்காட்டாக: உலகு, அவனி, வையம், ஞாலம், புவி, பார், மண், மேதினி, பூமி (108). புதிய சொற்செட்டுகளை உருவாக்குவது ஒரு வகையான புதிய இலக்கியச் சுவையைப் பயக்கும். இவற்றைப் பல்பொருண்மைச் சொல் (polysemy) என்ற தலைப்பில் விளக்குகிறார்.

வான்மேகம்

வான்மழை

வான்நிலா

என்ற தொடர்கள் இயல்பாவை ஆனால், 'வான்காதல்' புதிய ஆக்கம். மிக உயர்ந்த உன்னத காதலைத் தான் வான்காதல் என்கிறார் பாரதி.

குடத்தில் இருக்கும் நீர் ததும்பும்.

ததும்பி நீர் வெளியே சிந்தலாம். ஆனால் பாரதியோ 'ஆசை ததும்பும்' என்று புது தொடர் படைக்கிறார். பெருகும் என்ற பொருளில் பயன்படுத்துகிறார்.

சோதி வெள்ளம்

நெருப்போடும் கண்

பிச்சைச் சிறுக்கி -இப்படி பல பல்பொருண்மைச் சொல்லை விரிவாக கொடுத்துள்ளார்.

ஆகு பெயர் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. ஒன்றின் பெயர் மற்றொன்றுக்கு தொன்றுதொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர். பேராசிரியர் ஆகுவினை, ஆகுஇடை என்றெல்லாம் புதிய இலக்கணக்கூறுகளை விவரிக்கிறார். அவ்வாறு விவரித்து குயில் பாட்டிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுகளைத் தருகிறார்.

1) 'ஆவியிலே தீப்பற்றி'-சினம் பொங்கி உவமை ஆகுவினை

2) 'கண் இரண்டும் மாரி பொழிய'-உவமை ஆகுவினை (பக்-121) பேராசிரியர் சுட்டும் ஆகுவினை, ஆகுஇடை போன்ற இலக்கணக் கலைச்சொற்கள் மாணவருக்குப் புதியவை.

அணித் திறன்:

உவமையும் உருவமும் இலக்கிய இன்பம் தரும் மிக சிறந்த உத்திகளாகும். பாரதியும் குயில் பாட்டில் புத்தம் புதிய உவமைகளையும் உருவங்களையும் பயன்படுத்தி வெற்றி பெற்றுள்ளார். இவையாவற்றையும் அணித்திறன் என்ற இயலில் அழகுபட ஆசிரியர் விளக்குகிறார். உவமை உருபுகளையும் உவமை வகைகளையும் தொகுத்தளித்துள்ளார்.

சீல உவமைத் தொடர்கள்:

- 1) இருபது பேய் கொண்டவன் போல்
- 2) பஞ்சுப் பொதிபோற் --- திருவடி
- 3) பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம்

4) வானத்திடி போல உருவங்களுக்குச் சில எடுத்துக் காட்டுக்கள்:

- 1) கவிஞர் பெண் குயிலைப் பார்த்து 'திரவியமே!' என்று உருவகித்துப் பாடுகிறார்.
- 2) குயில் மாட்டைப் பார்த்து, 'பெண்டிர் மனத்தைப் பிடித்திழுக்கும் காந்தமே!' என்பது

உருவகம்

படைப்பு முழுவதும் பயின்று வரும் உருவகங்கள் பாரதியின் கற்பனைக்கு கட்டியங் கூறுகின்றன.

மெய்ப்பாடுகள்:

குயில் பாட்டில் இடம் பெறும் மெய்ப்பாடுகள் குறித்து அடுத்த ஓர் இயல் ஆய்வு செய்கிறது. 'இலக்கியக் கருத்தாடலில், பயன்படுத்தும் சொற்களும் சிறப்பாக அடைச்சொற்களும் மெய்ப்பாட்டின் அடையாளமாக அமையும்' (பக்:159). குயில் பாட்டில் "வெகுண்டேன், கலக்கமுற்றேன், நெஞ்சில் அனல், மெய் விதிந்தேன், குமுறினேன்" போன்ற சொற்களே வாசகர்களுக்கு மெய்ப்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றன என்று நூலாசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்.

குயில் பாட்டு முழுவதும் மருட்கை என்ற மெய்ப்பாடு மேலோங்கி நிற்கிறது என்று ஆசிரியர் முடிவாகக் கருதுகிறார். விந்தை, ஆச்சரியம், வியப்பு, அற்புதம், அதிசயம் போன்றவை திரும்பத்திரும்ப வருகின்றன.

"புல்லை நகையுறுத்திப் பூவை வியப்பாக்கி/ மண்ணைத் தெளிவாக்கி நீரில் மலர்ச்சிதந்து/விண்ணை வெளியாக்கி விந்தை செய்யும் சோதி" என்று காலைப்பொழுதைக் கவிஞர் விவரிப்பது மருட்கை (வியப்பு) மெய்ப்பாடே. குயில் பாட்டு முழுதும் குயிலி, குரங்கள், மாடன், கவிஞர் போன்றோர் வெளிப்படுத்தும் பல்வேறு மெய்ப்பாடுகளையும் பகுத்து நூல் விவரிக்கிறது.

நிறைவாக:

எடுத்துரைப்பியல் நோக்கிலும் குயில் பாட்டின் வேதாந்தப் பின்னணி குறித்தும் அடுத்த இரண்டு இயல்கள் விரிவாக விளக்குகின்றன. திணை நோக்கில் குயில் பாட்டு, சமூக வரலாற்று நோக்கில் குயில் பாட்டு போன்றவை கடைசியாக விவரிக்கப்படுகின்றன. இவையாவும் பாரதி ஆய்வில் ஈடுபடும் ஆய்வாளர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படும். மரபிலக்கணத்தில் வரும் கலைச் சொற்களும் மொழியியலில் வரும் கலைச்சொற்களும் கலந்து வருவது சிலருக்குப் பொருள் புரிந்து கொள்வதில் சிக்கல் ஏற்படலாம். மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வை அனைவருக்கும் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பது பேராசிரியரின் அவா. அது இந்நூலின் வழி நிறைவேறியிருக்கிறது. குயில் பாட்டின் படைப்பு மொழியைப் பல கோணங்களிலும் விளங்கிக் கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் துணை நிற்கும்.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனைத் தொகுப்பு நூல்கள்

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
தேர்வுநூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை
வரலாறுகள்

20 தொகுதிகள்

பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்

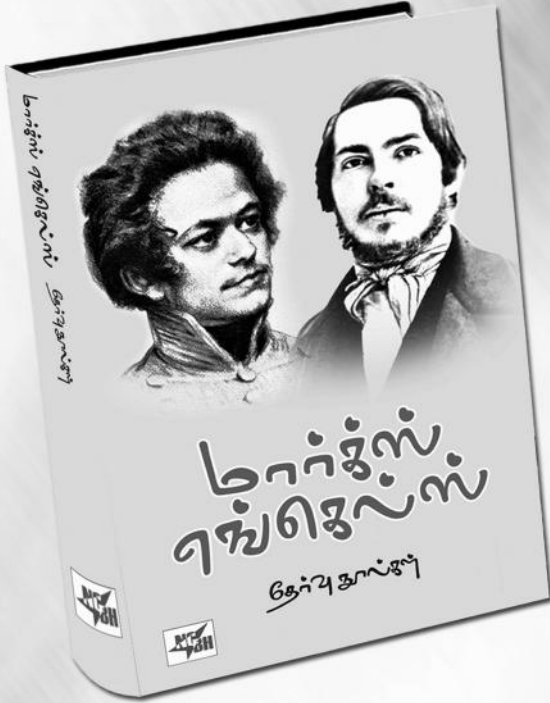
**நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?**

மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

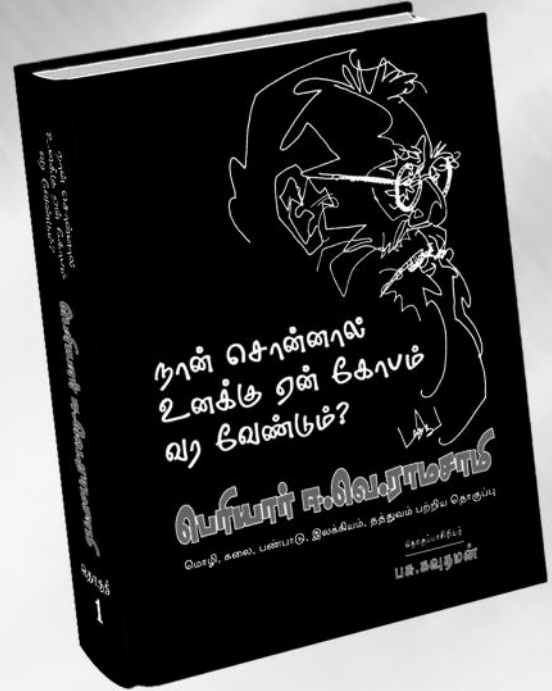
பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி

5 தொகுதிகள்

தொகுப்பாசிரியர்: பசு.கவுதமன்

₹ 5000/-

₹ 4500/-

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044-26251968, 26258410, 48601884 | Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.

கி...

வியும்

மாணுடச்சுருகு

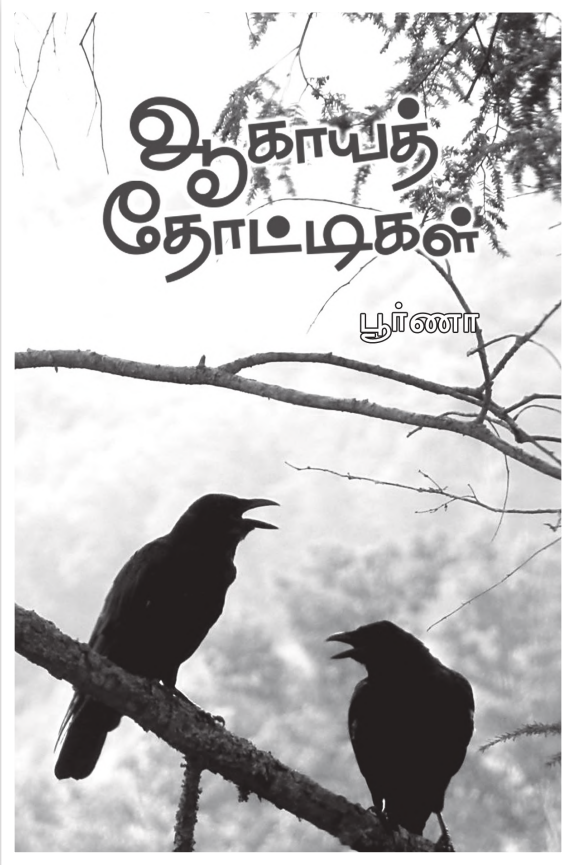
முனைவர். அகிலா கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஒரு பறவை தன் கூட்டை வடிவமைக்கிறபோதே அச்சுறுத்தும் எதிர் பறவைகளையும் கவனத்தில் கொள்கிறது. மனிதனும் சுற்றுச்சூழலும் இரத்தமும் நாளமும் போன்றவை. ஒரு மனிதர் இறக்கிறபோது சகமனிதர்களுடன் எவ்வாறு பழகினார் என்பதைக் கொண்டே நல்லவர் கெட்டவர் என்று தீர்மானிக்கிறோம். அவருக்கும் ஏனைய உயிர்களுக்கும் இயற்கைக்குமான நேயப் பிணைப்பு குறித்து பேசப்படுவதே இல்லை. குழந்தைகளுக்கு பெரும்பாலும் நாம் சொல்வது நரியின் தந்திரம். குரங்கு சேட்டை. காகத்தின் திருட்டு. அப்படிப் பார்க்கப்போனால், ஆரம்பத்திலேயே இது ஒட்டுமொத்தப் பறவையின் குணம்சமாக குழந்தையின் மனதிற்குள் திணிக்கப்படுகிறது. மதச் சடங்குகள், சகுனங்களில் இவைகள் படும்பாடு பரிதாபத்திற்குரியது. குயிலின் முட்டையெனத் தெரிந்தும் அடைகாப்பது, கூடி உண்ணுதல் என்பதைத் தாண்டி நிறம், ஒலி, உணவுமுறை, பசியின் பொருட்டு அதன் நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு காகம் என்பது ஆபத்தான அறுவெறுப்பான, புறக்கணிக்கப்பட்ட பறவையாக மனிதர்களால் பார்க்கப்படுகிறது.

காகத்தைக் குறியீடாகக் கொண்டு 'ஆகாயத் தோட்டிகள்' என்று இந்த கவிதைத் தொகுப்பிற்கு தலைப்பு வைத்திருப்பது பொருத்தமானது. மதம், இனம், சாதி கடந்து மனித மனங்களின், உடல்களின் அழுக்குகளைச் சுத்தப்படுத்துவர்கள் தோட்டிகள். கவிஞர் பூர்ணா மிக நுட்பமான உணர்வுகளை எளிமையான வரிகளாகக் கொடுத்திருக்கிறார். பறவைகளை மட்டுமே மையப்படுத்திய கவிதைகள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இறகுகளின் குவியலாக மென்மையான உளச் சித்திரத்தை உருவாக்கும் சொற்கள் இவை. அதேசமயம், நடுகற்களின் மீதேறி மானுட தரிசனத்தை சுயபரிசோதனை செய்து கொள்ளவும் செய்கின்றன.

வாங்கி சிவந்த கையை / கொடுத்து சிவந்ததாகவும் / வயிற்றில் அடித்து வயிறு பெருத்தவர்களை / வஞ்சகமற்றவர் என்றும் / மெய்த்தோல் போர்த்தியிருக்கும் பொய்களை உலவவிட்டும் / வாழ்ச்சொல்கிறார்கள் / பொழுதுகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எல்லாவற்றிற்கும்

ஆகாயத் தோட்டிகள் (கவிதை)
பூர்ணா,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.50,00

சமரசப்பட்டு வாழ்ச்சொல்கிற சமூகத்திற்கான கேள்விகள் இந்தத் தொகுப்பில் நிறைய பார்க்க முடிகின்றன.

தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கான முலை வரிச்சட்டம், அதற்கான போராட்டங்களை, நாஞ்செலி என்கிற போராளியை கேரளா மற்றும் தென்தமிழக வரலாறு ஒருபோதும் மறக்காது. இன்றைக்கு சிலிகான் பொருள் கொண்டு பயன்படுத்தும் மருத்துவ வளர்ச்சியால் மார்பக வளர்ச்சி, அழகுக்கான ஒரு விசயமாகக் கருதப்படுகிறது. இப்படியான ஒரு விளம்பர உத்திக்கு, வரி செலுத்திய அந்தக் காலமே பொற்காலமாக கவிஞர் ஆதங்கப்படுகிறார்.

சாதியாலும் செய்யும் தொழிலாலும் இழிவு பேசி ஊருக்குப் புறத்தே வைத்திருக்கும் மக்களின் சொற்கள் எப்படியானது? அவர்களின் வாழ்வியல் சொற்களை ஒருவேளை நீங்கள் உச்சரிக்க நேர்ந்தால், சாக்கடையின் துர்நாற்றத்தையும் மலக்குழியின் வீச்சத்தையும் வல்லுறவு கொண்ட உதிரவாடையையும் அடிமனதில் காயம்பட்டு புண்பட்டு கசியும் சீழ் நெடியையும் உணரக்கூடும் என்பதை வலி மிகுந்த வரிகளாகச் சொல்கிறார்.

மீன் முள்ளுக்காகவும் / கோழியின் எலும்புக்காகவும் / சிறகில் வியர்வை ஒழுக/ பறந்து வந்திருக்கிறது காக்கை.

சிதறிக்கிடந்தவற்றை கொத்தாமல்/ அவர்கள் வீசியெறிந்த / பறையன் காக்கா என்ற சொல்லில்/ அடிபட்டு நொண்டத் தொடங்கியது.

காக்கை, குருவிகள் எங்கள் சாதி என்ற வரியில்/ காக்கை என்ற சொல் பறந்து போய்க்கொண்டிருந்தது.

இறகு மற்றும் சருகு வீழ்வதை வைத்து வாழ்க்கையின் நிதர்சனத்தை உணரவைக்கிற கவிதைகள் சட்டென்று மனதிற்கு நெருக்கமாகின்றன. உதிர்ந்த பறவையின் இறகு ஒன்று / தரை இறங்கியது / புறப்பட்ட இடத்துக்கும்/ அடைந்த இடத்துக்குமான/ கால இடைவெளியில்/ பறந்து தன்னை மெய்ப்பித்திருந்தது.

மழைத்துளி வெட்டப்படுவதைப்/ பொறுக்க முடியாமல்/ பெருங்காற்று ஒன்றில் தொடங்கியது / சருகுகள் ஊர்வலம்.

பாலையாகிப்போன மருதத்தின் அவலம், வார்த்தைகளாலும் செயலாலும் மற்றவர்களின் சுயமரியாதையை குத்திக் கிழிக்கிற மூர்க்கம், தலைவரை நம்பி ஏமாறும் தொண்டர், வனாந்திரத்தின் ஒளிக்கீற்று, அன்றாடம் பேருந்தில் ஏறி, இறங்கக்கூடிய மனிதர்களின் வாழ்க்கைச் சூழல், விளிம்புநிலை

மக்களின் மனநிலை, கருப்பு மை தோய்ந்த நிற அரகியலுக்கான சொற்கள், குழந்தை மொழி, வானம், மரம், இரவு, பகல், மழை, நெருப்பாகப் பஞ்ச பூதத்தின் நிழலும் நீட்சியுமாக பல்வேறு கவிதைகள் ஆகாயத் தோட்டிகளாக உருமாறி இருக்கின்றன. இரண்டு வரிகளில் உலகத்தை அடக்கும் அற்புதத்தை கவிஞர் பூர்ணாவிடம் பார்க்க முடிகிறது.

“வேர் ஒன்று நீர் தேடி/ஆழ்துளை பைப்பில் மோதி/விபத்துக்குள்ளானது”

“விருந்தாளி வருவதை / அலைபேசி கத்திச் சொல்ல/ அன்னியமாகிப்போனது/ காக்கைக்கும் மனிதனுக்குமான உறவு.”

“கரிக்கொட்டை ஒவ்வொன்றிற்குள்ளும் / உறைந்திருக்கிறது நெருப்பு”.

“பறக்கத் துணைபுரியாத எந்த இறகும்/ இறகில்லை.”

“காக்கை பழத்தை விழுங்குகையில்/ ஒரு மரம் விழுங்கப்படுகிறது” போன்ற வரிகள் ஆழப் பதிந்துவிடுகின்றன.

சமூகத்தில் எது நடந்தாலும் நமக்கென்ன என்று அலட்சியமாகப் போகிறவர்களை நினைத்து வருந்தவும் செய்கிறார்.

காவிரிநாடன் அவர்களின் செறிவான அணிந்துரை, ஆகாயத்தோட்டியின் சரித்திர இறகாக வெளியெங்கும் பறக்கிறது. எண்பதுகளில் அதிகம் பேசப்பட்ட கையடக்கமான இந்த பாக்கெட் வடிவப் புத்தகத்தை மீண்டும் பார்ப்பதில் மகிழ்ச்சி. முளைகட்டிய சொற்கள், இரவென்னும் நல்லாள் போன்ற இரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளை முன்னமே தந்தவர் பூர்ணா. ஆகாயத் தோட்டிகள் மூன்றாவது தொகுப்பு. நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தார் வெளியீடு.

சமூகத்தின் மீதான கோபம் மற்றும் அயற்சியின் வெளிப்பாடாக புரையோடிக் கிடக்கும் சாதியத்திற்கு எதிராகக் காகங்கள் போராட வேண்டும் என்கிறார் கவிஞர் பூர்ணா. பகிர்ந்துண்ணும் காகங்கள் நிச்சயம் தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருப்பதாகவே கருதுகிறேன். உங்கள் எண்ணங்கள் அனைத்தும் படைப்பாகட்டும். கவிஞர் பூர்ணா அவர்களுக்கு வாழ்த்துகள்.

07.09.2021 அன்று உடுமலைப்பேட்டையில் 36வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை பொள்ளாச்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.கு.சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் உடுமலை அரசுக் கல்லூரி முதல்வர் சோ.கி.கல்யாணி, ஸ்ரீ.ஜி.வி.ஜி மகளிர் கல்லூரி முதல்வர் என்.ராஜேஸ்வரி, சி.ஏ.கந்தசாமி, முனைவர் மு.மதியழகன், முனைவர் வேலுமணி, கே.எஸ்.ரணதேவ், என்.சி.பி.எச். கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன் மற்றும் கோவை கிளை மேலாளர் எஸ்.குணசேகர் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

அஞ்சலி

கனடாவில் வாழ்ந்த வந்த இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், யாழ் ஈழநாடு பத்திரிக்கையின் உதவி ஆசிரியர், நூலகர் என பண்முக ஆளுமையாகத் திகழ்ந்த டாக்டர் செல்வதுரை குருபாதம் 18.09.2021 அன்று இயற்கை ஏய்தினார் அவரது மறைவுக்கு நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடாக...

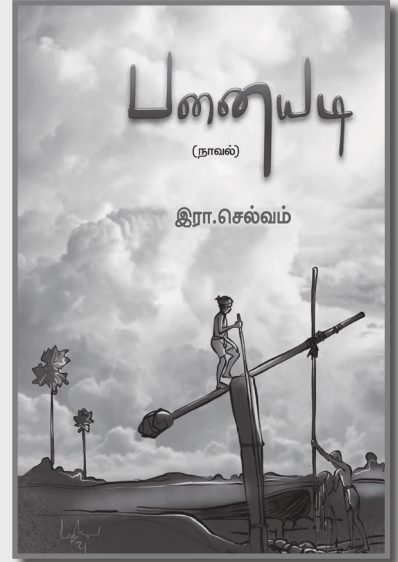
பனையடி (நாவல்)

இரா.செல்வம்

யதார்த்தவாத எழுத்தின் அண்மைக்கால வரவு செல்வம் ஐஏஎஸ். வேளாண்மைப் பட்டம் படித்து ஒரு தற்காலிகப் பணியிலிருந்து பிறகு நிரந்தரப் பணிக்கு மாறி அதிலிருந்து மேலும் மேலும் தேர்வுகள் எழுதி இறுதியில் ஒரு உச்சமாக, ஐஏஎஸ் ஆகிறவரின் தன்வரலாற்று நாவல்தான் 'பனையடி.'

குடிமைப்பணித் தேர்வு எழுதுபவர்களின் விடாமுயற்சியைச் சொல்வதாக, அதேநேரத்தில் ஒரு புனைவிற்கான கூறுகளோடு எழுதப்பட்ட இந்நாவலின் முற்பகுதி தந்தையின் கனவு, பிற்பகுதி மகனின் இலக்கு என விரிவுகொள்கிறது. மண்ணை நேசிப்பவர்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டிய நூல்.

- கண்மணி குணசேகரன்

₹ 200/-

கட்டுரை

திருக்குறள் காட்டும் காலம்

உதைய மு.வீரையன்

உலகம் முழுவதும் அறநூல்கள் மக்களை நல்வழிப் படுத்தவே இயற்றப்பட்டன. நாகரிகமும், பண்பாடும், அறிவியலும் வளர்ந்துவிட்ட போதிலும், மனிதர்கள் மனிதர்களாக இருப்பதற்கு மனிதநேயம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாந்தர் திசையில்லாத மரக்கலமாகத் தவிக்க வேண்டியதுதான்.

“முதலில் மனிதனுக்கு மனிதப் பண்பாட்டைக் கற்றுக் கொடுத்து அவனை மனிதனாகச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அவன் தானாகவே ஞானியாகி விடுவான்” என்றார் சிந்தனையாளர் ஞானசோ. அந்த மனிதப் பண்பாட்டை எடுத்துக் கூறும் மாபெரும் பணியை அற இலக்கியங்கள் காலம் காலமாகச் செய்து வருகின்றன.

இறைவன் மனிதனுக்குக் கூறிய மறைகள் பல. அவை சமயத்துக்குச் சமயம் மாறுபடுகின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கு மனிதன் கூறிய திருக்குறள் அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்துகின்றன. அனைவரும் ஏற்றுப் போற்றும் கருத்துகளை விதைத்துச் சென்றுள்ளது; அவை பயிராகிப் பலனும் தருகின்றன.

“எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள...” என்று கூறினார் மதுரைத் தமிழ்நாகனார்; அத்துடன் விடவில்லை; “இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்...” என்றும் விரித்துரைக்கிறார். அந்த அளவுக்குத் திருக்குறளில் அறக் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. மனிதகுலத்துக்குத் தேவையான வழிகாட்டி நெறிகள் வகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

“திருக்குறளை விடவும் சிறந்த அறநெறி இலக்கியம் உலகில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை” என்று ஜெர்மன் தத்துவஞானி ஆல்பர்ட் சுவிட்சர் பெருமைபடக் கூறியிருப்பதை ஆய்வாளர்களின் கூற்றாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

மனிதகுல வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் இன்றியமையாத பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒன்று காலம் அறிதல். ‘காலம் கண் போன்றது; கடமை பொன் போன்றது’ என்று கூறுவதும் அதனால்தான். காலமும், இடனும் அறிந்து செயல்படுவதன் மூலமே எடுத்த செயல் வெற்றி பெறும், முற்றுப்பெறும் என்பது ஆன்றோர்களின் கருத்தாக இருக்கிறது.

இது பற்றி உரை கூற வந்த பரிமேலழகர், ‘அஃதாவது. வலியான் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சேறலுள்ள அரசன், அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினை யறிதல்’ என்று மொழிகின்றார். இச்செய்திகள் அனைத்தும் அரசர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

‘காலம் அறிதல்’ (அதிகாரம் 49) என்ற தலைப்பில் பத்துக் குறட்பாக்களைப் பாடியுள்ளார். இவை காலத்தின் அருமையையும், பெருமையையும் விரித்துரைக்கின்றன. இந்தக் காலத்தையே ‘பொழுது’ என்று தொல்காப்பியம் கூறுகிறது.

நிலமும், பொழுதும் முதற்பொருள் எனப்படும் என்று தொல்.பொருளதிகாரம் கூறும். பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும். ஓராண்டிற்குரிய ஆறு பருவங்களும் பெரும்பொழுது ஆகும். ஒரு நாளின் ஆறு கூறுபாடுகளும் சிறுபொழுது எனப்படும்.

இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், கார்காலம், குளிர்காலம், முன்பனிக் காலம், பின்பனிக் காலம் என்பவை பெரும் பொழுது எனவும், வைகறை, காலை, நண்பகல், எற்பாடு, மாலை, யாமம் என்பவை சிறுபொழுது எனவும் தமிழ் இலக்கணம் காலத்தை வரையறை செய்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் அறிந்த திருவள்ளுவர் காலம் அறிந்து செயல்பட வேண்டிய வழிமுறைகளை ஆங்காங்கு கூறிச் சென்றுள்ளார். காலம் என்பது பொழுதினை மட்டும் குறிக்காமல் உரிய காலம் என்னும் பரந்துபட்டப் பொருளில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது”

என்னும் ‘காலமறிதல்’ அதிகாரத்தின் முதல் குறட்பாவில் காக்கையையும். கோட்டானையும் உவமையாக்கிக் கூறி காலத்தின் சிறப்பை முன்மொழிகிறார்.

காக்கையை விடக் கோட்டான் வலிமை மிக்கது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். கோட்டானுக்குப் பகற்பொழுதில் பார்வை தெரியாது என்பதால் அதனைக் காக்கை பகலில் வென்று விடும். அதுபோல வேந்தர்கள் பகையை வெல்ல வேண்டுமானால் தகுந்த காலத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று குறள் கூறுகிறது.

இதற்கு வரலாற்றில் ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. இரண்டாம் உலகப் போரில் சர்வாதிகாரி ஹிட்லரின் தோல்விக்குக் காரணம் காலமல்லாத காலத்தில் - கடுமையான பனிக்காலத்தில் சோவியத் நாட்டின் மேல் படையெடுத்துதான் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். குளிரைத் தாங்கும்படியான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இல்லாமையால் பெரும் எண்ணிக்கையில் வீரர்கள் மடிந்ததோடு பெரும் தோல்வியும் ஏற்பட்டது.

செருமானியர்கள் தரப்பில் ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் கொல்லப்பட்டனர்; ஒன்றரை இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர். உலகத்தையே வென்று ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வரப் பேராசைப்பட்ட ஹிட்லர் இறுதியில் தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

எவ்வளவு படைபலம் இருந்தபோதிலும் காலமறிந்து செயல்படாவிட்டால் தோல்வியுறுவான் என்பதும், குறைந்த படைவலிமையுடையவனும் காலமறிந்து செயல்பட்டால் வெற்றி பெறுவான் என்பதும், கூகை, காக்கை என்னும் எளிய உவமையின் மூலம் குறள் விளக்குகிறது,

காலத்தோடு பொருந்துமாறு ஆராய்ந்து நடத்தல், செல்வத்தை நீங்காமல் நிற்குமாறு கட்டும் கயிறாகும் என்ற கருத்து,

“பருவத்தோடு ஓட்ட ஒழுகல் திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு”

என்ற குறட்பாவில் சுட்டப்படுகிறது.

செல்வம் இன்றியமையாதது என்பதை, ‘பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு’ (247) என்ற குறள் மூலமும், ‘பொருள் செயல்வகை’ என்ற அதிகாரத்தின் மூலம் திருவள்ளுவர் விளக்குகிறார். அத்தகைய செல்வத்தை நீங்காமல் கட்டும் கயிறாக இருப்பது ‘காலம்’ என்கிறார்.

யாக்கை நிலையில்லாதது போலவே செல்வமும் நிலையில்லாதது; ‘செல்வோம்’ என்று செல்வதாலேயே இதற்குச் ‘செல்வம்’ எனப்பட்டது என்பர். ‘குந்தித் தின்றால் குன்றும் மாளும்’ என்பர் தமிழ்மக்கள். அத்தகைய செல்வம் யார் மாட்டும் நிரந்தரமாக நிலைமல் வண்டியின் உருளையைப் போல மாறிமாறி வரும் என்பதை,

“அகமுற யார் மாட்டும் நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போலவரும்”
என்கிறது நாலடியார்.

அத்தகைய இன்றியமையாத செல்வத்தை நம்மை
விட்டு நீங்காமல் கட்டி வைக்கும் கயிறு எது?
‘பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்’ என்று குறள் கூறுகிறது.

“அருவினை யென்ப உளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்”

என்ற குறளில் காலத்தோடு கருவியையும்
சேர்த்துக் கூறுகிறார். ‘ஒரு செயலை செய்து
முடித்தற்கான கருவிகளுடனே செய்தற்கான காலமும்
அறிந்து செய்வாராயின் செய்தற்கரிய செயல்களும்
உளவோ?’ என்று வள்ளுவர் வினவுகிறார்.

“கருவிகளாவன; மூவகை யாற்றலும். நால்வகை
உபாயங்களும். அவை உளவாய வழியும் காலம்
வேண்டும் என்பதறிவித்தற்கு ‘கருவியான்’ என்றார்”
என்று பரிமேலழகர் தம் உரையில் விளக்குகிறார்.

“ஞாலம் கருதினம் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்”

என்ற குறளில் காலத்தோடு இடத்தையும்
சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார். செய்யும் செயலை
காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்தால்
உலகத்தையே வெல்லக் கருதினும் கைகூடும்
என்பதாம்.

இதனையே ‘இடம் பொருள் ஏவல்’ என்று
தமிழ் மரபாகக் கடைபிடித்தனர் பண்டோர். ‘ஞாலம்
கருதினும் கைகூடும்’ என்பது கைகூடாதனவும்,
கைகூடும் என்பதாகும். ‘உலகமே கைகூடும்
என்பதால் மற்றவற்றைப் பற்றியும் கூறவேண்டுமோ?’
என்பது இதனால் பெறப்படும் கருத்தாம்.

அறிவியலாளன் ஆர்க்கிமிடீஸ் அரிதின் முயன்று
‘நெம்புகோல் தத்துவ’த்தைக் கண்டுபிடித்தான்.
அதன் ஆற்றலைக் கேட்டறிந்து மக்கள் வியந்தனர்.
அப்போது அவன் கூறினான்;

“நான் நிற்பதற்கு ஓர் இடத்தைத் தாருங்கள்.
உலகமாகிய இந்தப் பூமிப்பந்தை நெம்புகோல் மூலம்
புரட்டிக் காட்டுகிறேன்...” என்று அவன் அறைகூவல்
விடுத்தான். காலமும், இடமும் வாய்க்கப் பெற்றால்
இயலாத செயல் என்று ஏதுமில்லை என்பது இதனால்
பெறப்படும்,

“காலம் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர்”

உலகத்தைக் கொள்ளக் கருதுகின்றவர் கலங்காமல்
அதற்கு ஏற்ற காலத்தைக் கருதிக் காத்திருப்பவர்
என்பது இதன் கருத்தாகும்.

அக்கால மன்னர்கள் பகையரசன் கோட்டையை
முற்றுகையிட்டு, உள்ளே நீரும், உணவும்
செல்லாதவாறு தடுத்துக் காலத்தை எதிர்நோக்கிக்
காத்திருப்பர். இதனையே ‘ஞாலம் கருதுபவர்’ என்று
திருவள்ளுவரும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஊக்கம் மிகுந்தவன் காலத்தை எதிர்பார்த்து
அடங்கியிருப்பது, போர் செய்யும் ஆட்டுக்கடா
தன் பகையைத் தாக்குவதற்காக பின் வாங்குவதைப்
போன்றது என்பதை,

“ஊக்க முடையான் ஓடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து”

என்னும் குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

‘புலி பதுங்குவது பாய்வதற்காகவே’
என்ற உவமையும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.
ஊக்கம் மிகுந்தவன் எனினும் தகுந்த காலம்
அமையவில்லையென்றால் அவனது தோல்வியை
யாராலும் தடுத்து நிறுத்திவிட இயலாது. முடிவுடை
மூவேந்தர்கள் வலிமை மிக்கவர்களாக இருந்தும்,
சிலமுறை தோல்வியடைந்ததற்கும், பலமுறை
வெற்றியடைந்ததற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

“பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்”

அறிவுடையார் பகைவர் தீங்கு செய்த அப்போதே
புறத்தில் சினம் கொள்ள மாட்டார். வெல்வதற்கு ஏற்ற
காலம் பார்த்து அகத்தில் சினம் கொள்வர் என்று
திருவள்ளுவர் இப்பாடல் மூலம் கூறுகிறார்.

எல்லோரும் அறிய வெகுண்டெழுந்து
ஆர்ப்பரித்தால் பகைமன்னன் அதற்குத் தகத் தன்னை
ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வான் என்பதால் தகுந்த
காலம் வரும் வரை சினத்தை உள்ளக்குள்ளேயே
மறைத்து வைக்கவேண்டும் என்று குறள் கூறுகிறது.

‘அறியாதவர்’ உடனே புறத்தில் சினத்தை
வெளிப்படுத்தி விடுவர் என்றும். ‘அறிவுடையார்’
புறத்தில் சினம் கொள்ள மாட்டார் என்பதால்
‘உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர்’ என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை”

பகைவரைக் கண்டால் பொறுத்துப் போக
வேண்டும். அந்தப் பகைவர்க்கு முடிவு காலம்
வரும்போது அவர் தலைகீழாகக் கவிழ்வர் என்பதே
இதன் கருத்தாம்.

“பகைமை யொழியும் வகை மிகவும்
தாழ்கவென்பர் ‘சுமக்க’ வென்றும், அங்ஙனம் தாழ்வே
அவர் தம்மைக் காத்தல் இகழ்வாராகலின் தப்பாமற்

கெடுவரென்பார் அவர் தலைகீழாம் என்றும் கூறினார். தலைமேற் கொண்டதொரு பொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன் தலைகீழாக விழுமாகலின் அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது” என்பது பரிமேலழகர் உரையாகும்.

‘நாள் செய்வது நல்லோர் செய்யார்’ என்பது பழமொழி. காலம் நாம் எதிர்பாராத பல முடிவுகளைக் கொண்டுவரும் என்பதால் அவசரப்பட வேண்டாம் என்று நமக்கு அறிவுரை பகர்கிறார் திருவள்ளுவர். தாமாக அழிவு அவரைத்தேடி வரும் வரை பொறுத்திருப்பது சாலச்சிறந்தது என்கிறது பொதுமறையான திருக்குறள்.

“எய்தற் கரிய(து) இயைந்தக்கால் அந்நிலையே செய்தற் கரிய செயல்”

கிடைத்தற்கரிய காலம் வந்து வாய்க்குமானால் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அப்போதே செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

வாய்ப்பினை நழுவ விட்டுவிட்டு வருந்துவதால் பயன் ஏதும் உண்டா? இறந்த காலம் இனிமேல் வாராது அல்லவா! இதனையே மகாகவி பாரதியாரும்,

“சென்றதின் மீளாது மூடரே! நீர் எப்போதும் சென்றதையே சிந்தை செய்து கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து குமையாதீர்! சென்றதனைக் குறித்தல் வேண்டாம்” என்று உலகத்தவர்க்கு உரைக்கிறார். “கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து”

பொறுத்திருக்கும் காலத்தில் கொக்கினைப் போல அமைதியாக இருக்க வேண்டும். காலம் வாய்த்தபோது அதன் குத்தினைப் பால தவறாமல் செய்துமுடிக்க வேண்டும் என்பது இதன் கருத்தாம்.

ஆறு, ஏரி முதலிய நீர்நிலைகளில் அதன் நீரோட்டத்தை எதிர்த்து மீன்கள் வருமாகலான், அவற்றைப் பிடித்துத் தின்பதற்காக கொக்குகள் காத்திருப்பது வழக்கம். அந்த நேரத்தில் அரவம் இன்றி அமைதியாக இருக்கும் கொக்கு, அம்மீன்கள் வரக் கண்டதும் இலக்குத் தவறாமல் விரைந்து தன் கூரிய அலகுகளால் குத்திப் பிடிக்கும்.

இந்த அழகிய உவமையை மூதுரை என்னும் நீதி நூலிலும் காணலாம். இதனை ஔவையார் இயற்றியுள்ளார்.

“அடக்க முடையார் அறிவிலரென் றெண்ணி கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத் தலையில் ஓடுமீன் ஓட உருமீன் வருமளவும் வாடி யிருக்குமாம் கொக்கு”

என்னும் பாடலில் இந்த உவமை அடக்கத்தின் சிறப்பினை வலியுறுத்துவதற்காக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

‘காலமறிதல்’ என்ற இந்த அதிகாரத்தில் மட்டுமின்றி வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் அதனைக் கூற திருக்குறள் தயங்கவில்லை. ‘செய்ந்நன்றி யறிதல்’ அதிகாரத்திலும் காலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

உற்ற காலத்தில் ஒருவன் செய்த உதவி சிறிதளவாக இருந்தாலும் அதன் தன்மையை ஆராய்ந்தால் உலகத்தை விடப் பெரிதாகும் என்பதே அதன் கருத்தாகும்.

காலத்தின் அருமையை உணராதவர்கள் வாழ்க்கையைத் தவற விட்டவர்கள் என்றே கூறலாம். ஓர் நொடி தாமதத்தால் தொடர் வண்டியைத் தவறவிட்டவர்கள், ஒரு மணி நேரத் தாமதத்தால் தேர்வையே தவறவிட்டவர்கள், ஒரு நாள் தாமதத்தால் வேலை வாய்ப்பையே தவறவிட்டவர்கள் - இவர்கள் எல்லாம் வாழ்க்கையைத் தவறவிட்டவர்களே என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம்.

“திருக்குறள் அறமுதல் நாற்பொருளையும் மூன்றனுள் அடக்கிச் செந்தேனை ஒழுக விட்டாற் போல இனிய ஓசையோடு பெரிய மலையைத் தன்னகத்து அடக்கிக் காட்டும் கண்ணாடி போல சில சொல்லில் பல பொருளும் சிறந்து விளங்கச் செய்யப்பெற்றது. சுருங்கச் சொல்லல் முதலிய பத்தழகும் விளங்க, வேதங்கள் அருளிச் செய்த இறைவனே வாய்விண்டு துதி செய்யும்படியாக, உலகம் உவப்பத் தோன்றியது” என்று மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை பாராட்டியுள்ளார்.

“வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை மறுவறநன் குணர்ந்தோர்கள் உள்ளுவரோ மனுவாதி ஒருகுலத்திற் கொருநீதி?”

என்று ‘மனோன்மனீயம்’ பேரா.சுந்தரம்பிள்ளை புகழ்பாடுகிறார்.

அத்தகைய திருக்குறளில் எல்லாம் இருக்கிறது என்பதால்தான், ‘அணுவைத் துணைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி / குறுகத் தரித்த குறள்’ என்று ஔவை பாடியுள்ளார். அதில் ஒரு சிறு பகுதியாகிய ‘திருக்குறளில் காலம்’ என்பதை இதுகாறும் விளக்கியுள்ளோம்.

கள்ளியடுக்கித் துந்த ஓதையா?

ஜி.சரவணன்

ஈழத்தில் தன் விருப்பமான ஆசுவாசக்கூடடைந்த கவிஞர் பிரான்சிஸ் கிருபாவிற்கு தமிழகமெங்கும் தொடர்ச்சியாக பல்வேறு அமைப்புகளின் சார்பாக நினைவஞ்சலிக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வருவது தமிழ்ச்சூழலில் புதியதொரு நிகழ்வம்சமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. முன்னதாக மறைந்த தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் பலருக்கும் பரந்துபட்டளவில் இதுபோன்று மனமுவந்து ஆத்மார்த்தமாக நடத்தப்பெற்ற அஞ்சலி நிகழ்வுகள் சொற்பமே. இப்போதைக்கு இதுவொரு ஆரோக்கியமான செயல்பாடுதான் எனினும் பிரான்சிஸ் கிருபாவின் உரைநடைக்கவிதை எனும் நவீன வடிவிலெழுதப்பட்ட 'கன்னி' நாவலுக்கு திருச்சியிலும் சென்னை-யிலுமாக இரண்டே அரங்க நிகழ்வுகள் மட்டுமே நடந்தேறியதாக நினைவு. ஒருசில முக்கியமான விமர்சனக் கட்டுரைகளைத்தவிர மாற்றுக்கருத்துகளை முன்வைத்துகூட அந்நாவலுக்கு பெரியளவில் விமர்சனங்கள், கருத்துரைகள் வெளிப்படவில்லை. அவரது கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கும் இதேநிலைதான் நிலவியதென்பதை இந்நேரம் எண்ணிப்பார்த்து துக்கித்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு பிரான்சிஸ் கிருபாவின் படத்தை முகப்புப் பக்கமாகத் தாங்கிய 'குதிரைவீரன் பயணம்' இதழை அவருக்கான சிறப்பிதழாக யூமா வாசுகி வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார். தமிழினி வெளியீடான 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' கவிதைத் தொகுப்பில் அதிக எண்ணிக்கையில் இடம்பெற்ற கவிதைகளில் பிரான்சிசுடையவையும் அடக்கம். அவரது மறைவுக்குப் பிறகு தற்போது 'தமிழினி' மின்னிதழ் பிரான்சிஸ் கிருபா சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருக்கிறது. பிரான்சிஸ் படைப்புகள் குறித்து அவ்வப்போது சில கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வந்த 'தமிழ் இந்து திசை' நாளிதழ் பிரான்சிஸ் கிருபாவுக்கான அஞ்சலியை சிறப்பாகவே முன்னெடுத்திருந்தது.

ஆனால் பிரான்சிஸ் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரது படைப்புகள் குறித்து இங்கு நிகழ்த்தப்பட்டவை ஒப்பீட்டளவில் போதுமானவையல்ல என்பதே கசப்பான நிதர்சனம். பிரான்சிஸ் கிருபாவின் 'சக்தியின் கூத்தில் ஒளியொரு தாளம்' எனும் நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வில் 'கன்னி' நாவல் போதுமான அங்கீகாரத்தை பிரான்சிசுக்குப் பெற்றுத் தராத மனவருத்தத்தை யூமா வாசுகி வெளிப்படையாகவே பகிர்ந்துகொண்டபோது உள்ளபடியே கனத்த மௌனமே அங்கு நிலவியது.

அவரது படைப்புகள் அதிகளவில் வாசிக்கப்பட்ட நிலையிலும் ஒப்பீட்டளவில் ஏனைய கவிஞர்களின் படைப்புகளுக்கு நிகழ்த்தப்பெறும் உரையாடல்கள் உங்கள் விஷயத்தில் ஏன் அப்படியேதும் நிகழவில்லை என இதுகுறித்து அவரிடம் நானொரு முறை கேட்டபோது 'இங்கே எல்லாரும் கள்ள மௌனம் சாதிக்கிறாங்க' என்று மட்டும் சொன்னார். தன்னையோ தன் படைப்புகளையோ ஒருபோதும் முன்னிறுத்திக்கொள்ள முனையாத படைப்பாளியாகவே தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொண்ட பிரான்சிஸ் வேறெப்படி பதிலுரைக்க இயலும்?

கணங்கள்தோறும்
என்னை நானே
தண்டித்துக்கொண்டிருக்கும்
போது
ஏன்
நீயேனும் கொஞ்சம்
என்னை மன்னிக்கக்கூடாது!

பிரான்சிஸ் கிருபாவின் இந்தக் கவிதையை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் காதல் கவிதை என்பதாகவே புரிந்துகொள்ளும் சாத்தியம்தான் அதிகம். ஆனாலும் இம்மன்னிப்புக் கோரலை அவர் வாழ்வினிடத்தும் மரணமிடத்தும் சகமனிதர்களிடத்தும் சமூகத்திடத்தும் கேட்பதாகவும்கூட அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வியலும். 'என்னை இப்படியே விட்டுவிடுங்கள்' என்ற இறைஞ்சுதலாகவும் மன்றாடுதலாகவும் கருத இடமுண்டு. தான் அனுபவிக்க

நேரும் வலியை தாளமுடியாத அவஸ்தையை மனமுவந்து ஏற்பது போன்றதொரு பாவனையாகவும் இக்கவிதையைப் பொருள் கொள்ளலாம்.

தமக்கான இலக்குகள் நாலாவிதத்திலும் சிதைவுற்று ஏதும் செய்யவியலாது உழலும் தருணங்களில் சில கலைஞர்கள் தன் இயலாமையை வெளிப்படுத்த மனமில்லாமல் தம் இருப்பையே தங்கள் இயல்பானதாக வரித்துக்கொள்ளும்படி நேர்கிறது. எண்ணற்ற படைப்பாளிகள் இந்த சுழலில் சிக்கிச் சின்னாபின்னமாகிப் போவது தமிழ்ச்சுழலில் தவிர்க்கவியலாததாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

'வீணாக அழிந்தாலும் கலைஞன் நான்' எனும் விக்ரமாதித்யனின் கவிதை வரிகள் வெளிப்படுத்த முனைவதும் இந்நிலையைத்தான். வீணாக அழிவதை எவரொருவர்தான் விரும்பி ஏற்பார்? கொஞ்சமும் சுடர்விட்டுவிட வாய்ப்பளியாமல் காலம் நெட்டித்தள்ளிய இருளில் வழியேதுமின்றி தன்னைப் புதைத்துக்கொண்டதைப் போன்றதே பிரான்சிஸின் வாழ்வு. அவரைப் பற்றி உலவும் பல்வேறு கதைகளும் கட்டுக்கதைகளும் எந்த நியாயமுமில்லாமல் அவர்மீது சுமத்தப்படும் பாரச்சிலுவைகளே.

நிழலன்றி ஏதுமற்றவன் என்று தன்னையே படிமமாக்கிக்கொண்ட கவிஞர் பிரான்சிஸ் கிருபா கடந்த கடந்த செப்டம்பர் 16ம்நாள் இரவு வாழ்நாளெலாம் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த தன் மாயவுலகத்திலிருந்து முற்றிலுமாகத் தன்னை விடுவித்துக்கொண்டார். மரணம் ஒருவகையில் அவருக்கான விடுதலை என்பதோடு தான் சுமந்தலைந்த சிலுவையைத் தானே இறக்கி வைத்துவிட்ட நிம்மதி.

தன் விருப்புக்கேற்ப மொழியை வளைத்துத் தன் சொற்களால் அதனோடு பகடையாடியவன் இனியெப்போதும் அச்சொற்களாலேயே சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதை எவரால் தடுக்கவியலும்? கவியின் இருப்பை என் செய்யும் காலம்?

2003ஆம் ஆண்டுவாக்கில் நான் தமிழினியில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த போது பிரான்சிஸ் கிருபாவின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பான 'வலியோடு முறியும் மின்னல்' அச்சுக்குத் தயாராக்கொண்டிருந்தது. அவ்வேளை தமிழினி அலுவலகத்தில்தான் அவரை முதலில் சந்திக்க வாய்த்ததும் உரையாடியதும். அப்போது தமிழினி பதிப்பகம் 'மழை' என்றொரு இதழை வெளியிட்டு வந்தது. அப்போது தயாராகிக்கொண்டிருந்த அவ்விதழில் 'அத்தைக்கன்னி' என்ற அவரது சிறுகதை இடம் பெற்றிருக்கிறதா? என்று பிரான்சிஸ் கேட்டார். அச்சிறுகதையே வசந்தகுமார் அண்ணாச்சியின் வேண்டுகோள்படி பின்னர் 'கன்னி' நாவலாகப் பரிணமித்தது.

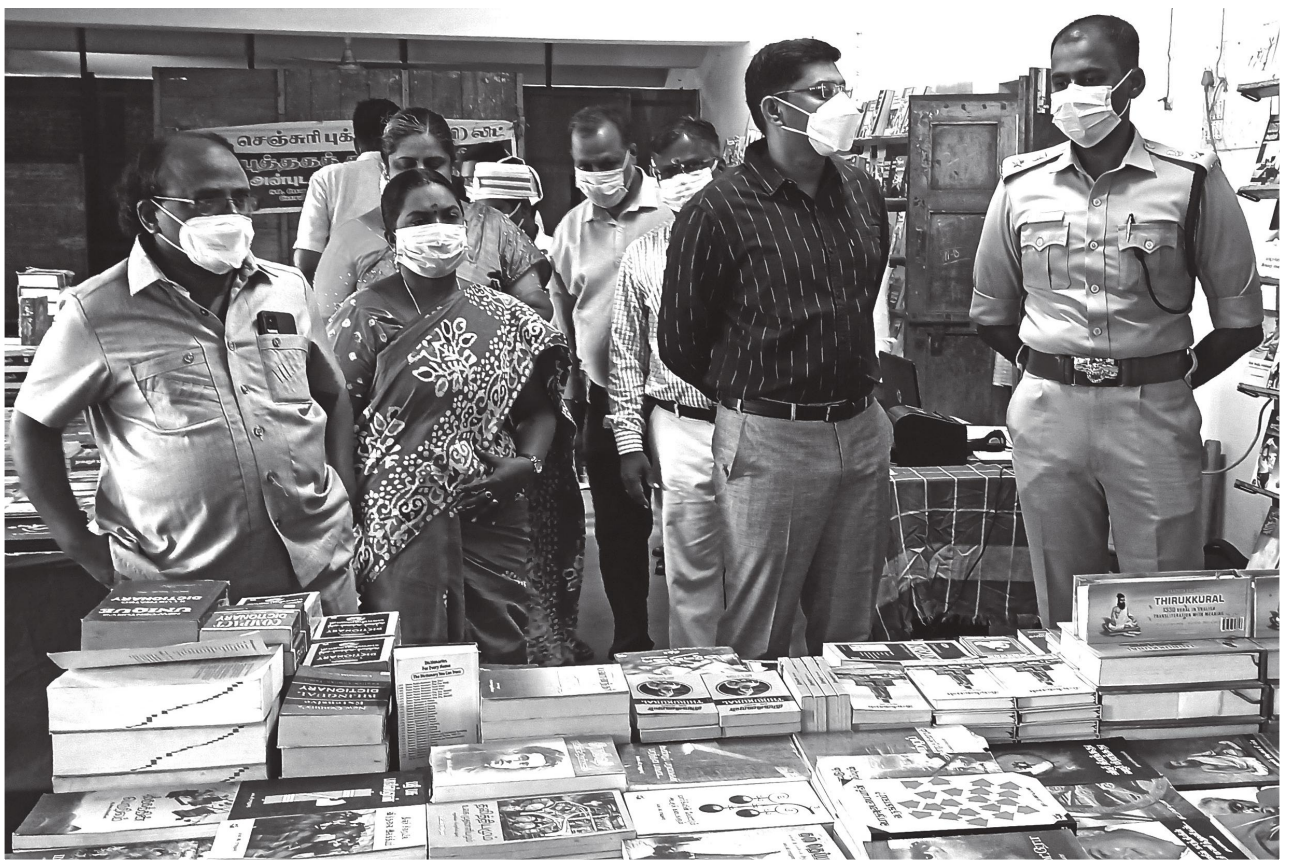

தொடர்ந்து நீடித்த அவருடனான நட்பினடிப் படையில் 2005ல் எனது திருமணத்தையொட்டி நிகழ்ந்த எனது நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு வந்திருந்தார். அக்காலத்தில் எங்கள் நண்பரொருவருக்கு காவிரிக்கரையை ஒட்டிய தென்னந்தோப்பொன்று இருந்தது. அதன்பின்னர் பலமுறை பிரான்சிஸ் கிருபா அங்கு வந்து காவிரியில் குளித்துக் குதூகலித்துத் தங்கிச் சென்றிருக்கிறார். இவ்விடத்திற்கு கவிஞர் விக்ரமாதியன், கோணங்கி, யூமா வாசுகி, கைலாஷ் சிவன், அ.மார்க்ஸ் போன்றோரும் அவ்வப்போது வந்து தங்கிப்போவதுண்டு.

இவ்வருட பிப்ரவரி மாதம் நடைபெற்ற சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் பிரான்சிஸ் கிருபாவைச் சந்தித்தபோது 'என்னவாயிற்று ஏறக்குறைய இறைவன் நாவல்' என வினவினேன். சற்றே உடல் தளர்ந்திருந்த அவர் 'மும்பைக்குப் போயிட்டு வரணும், பல இடங்களுடைய பெயர்கள் மறந்துவிட்டன

பார்க்கலாம்' என்பதாகச் சொல்லிவிட்டு 'நம்ம தென்னந்தோப்பு ரூபகம் அப்பப்ப வரும்' என்றார். நான் சற்று அமைதியாக இருந்துவிட்டு 'தோப்பே நம்ம கைவிட்டுப் போச்சி பிரான்சிஸ்' என்றேன். 'தோப்பு போகட்டும் காவிரி அங்ஙனயேதான இருக்கு' என்றார். சிரித்துக்கொண்டே கலைந்தோம்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு தோப்புக்கொரு முறை வந்திருந்தபோது பேனாவும் பேப்பரும் கேட்டு வாங்கிய பிரான்சிஸ் 'கிளியெடுத்துத் தந்த விதியோ?' என்ற ஒரு வரியை மட்டுமெழுதி அப்படியே நிறுத்தியிருந்தார். பின்னர் அவ்வரி தொடரவோ முழுமையடையவோ இல்லை. பிரான்சிஸின் மரணச் செய்தி கிடைத்தபோது ஏனோ இவ்வரி நினைவுக்கு வந்துகொண்டே இருந்தது. கிளியெடுத்துத் தந்த விதியென்பது வாழ்வா? சாவா? என்ற ஐயத்தை யாரிடம் கேட்டுத் தெளிவதோ? யானறியேன்.

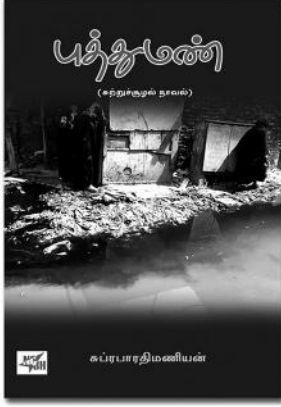

13.10.2021 அன்று ராமநாதபுரத்தில் அப்துல்கலாம் பயின்ற பள்ளியில் 35வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இதில் மாவட்ட கூடுதல் ஆட்சியர் கே.ஜே. பிரவீன்குமார் ஐ.ஏ.எஸ்., ஆட்சியர்(பொ) ஆ.ம.காமாட்சி கணேசன், மாவட்ட காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் இ. கார்த்திக் ஐ.பி.எஸ், சுவார்ட்ஸ் மேல்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியை பா.ஞானலெட் சா.சொர்ணகுமாரி, தாளாளர் டி.தனபாலன், என்.சி.பி.எச். மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் கு.பாலசுப்பிரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

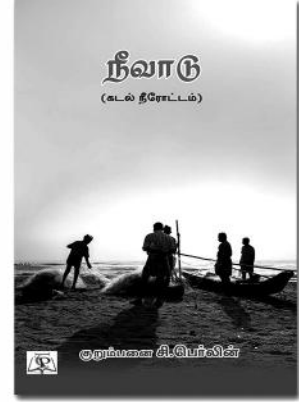
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

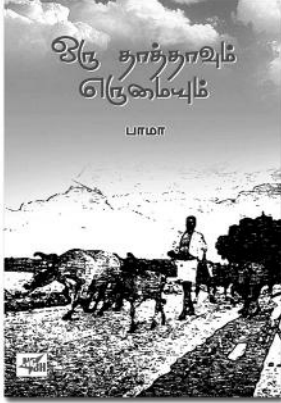
₹ 125/-

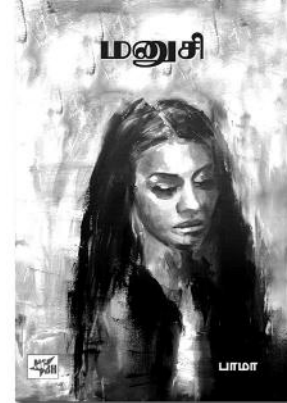
₹ 135/-

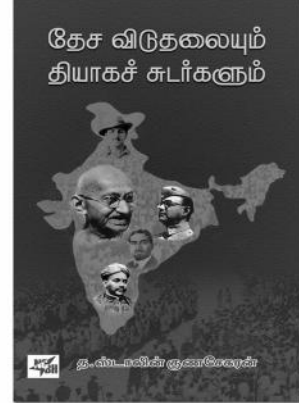
₹ 95/-

₹ 225/-

₹ 200/-

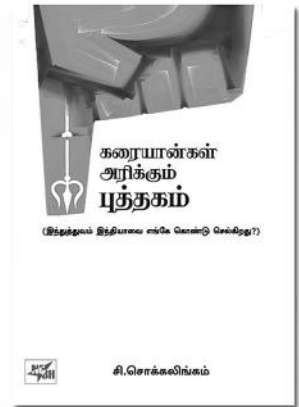
₹ 270/-

₹ 260/-

₹ 240/-

₹ 50/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251988, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

ஜவ்வாதுமலை மலையாளிப் பழங்குடிப் பெண்களின் வாழ்வியல்

தி. ஹேமமாலினி

தமிழகத்திலுள்ள பழங்குடிகளின் தொன்மைகளை முன் வைத்து இவர்களை மூன்று வகையினராக வகைப்படுத்தலாம்:

1. முதலாவது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் சமவெளிகளிலிருந்து மலைப்பகுதிகளுக்குக் குடியேறிய பழங்குடிகள்.
2. சமவெளிகளிலிருந்து குடியேறாமல் நீண்ட நெடுங்காலமாகவே தத்தம் பகுதிகளில் மண்ணின் மைந்தர்களாக வாழும் முதுகுடிகள்.
3. வரலாற்றுக்கும் முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இத்துணைக் கண்டத்தின் இனக்கூறுகளைத் தனித்துவமாகக் கொண்டிருக்கும் தொல்குடிகள்.

இதில் முதலாவது வகையில் மலையாளிப் பழங்குடி மக்களைப் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் இவர்களின் வாய்மொழி வழக்காறு இவர்களின் இடப்பெயர்வு வரலாற்றை

உறுதி செய்வதாக உள்ளது. அதாவது வெகு காலத்திற்கு முன்பு தாங்கள் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து ஜவ்வாது மலைக்குக் குடியேறியவர்கள் என்று கூறுகின்றனர். அடுத்ததாக இக்கட்டுரையானது ஜவ்வாது மலையில் வாழும் பழங்குடி மக்களின் வாழ்வியல் நிலையை குறிப்பாக பெண்களின் வாழ்க்கை முறை, சடங்கு சார்ந்த நிகழ்வுகள் மற்றும் கால மாற்றத்தால் ஏற்பட்டு வரும் பண்பாட்டு கலாச்சார மாற்றங்கள் பற்றி விவரிக்கிறது.

திருவண்ணாமலை மற்றும் வேலூர் மாவட்டப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள ஜவ்வாதுமலைத் தொடர் கிராமப் பகுதிகளான கீழ்க்கணவாயூர், புளியங்குப்பம், கானமலை, செண்பகத்தோப்பு போன்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் மட்டும் கள ஆய்வுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இம்மக்களை ஆய்விற்கு உட்படுத்துவதற்கு முன் இவர்களின் குடியேற்றம் பற்றி அறிவது

அவசியமாகிறது. இவர்கள் மலையாளி, காராளன், வேளாள கவுண்டர் எனப் பலவாறு தங்களை அழைத்துக் கொள்கின்றனர். இன்று தமிழகத்தின் பழங்குடி மக்களில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வசிக்கும் பழங்குடிகள் இவர்களே. இவர்கள் முதலில் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்தும் ஆரணி, சூரியநாராயணன் கோவில், கடலாடி போன்ற பகுதிகளில் இருந்தும் இடம் பெயர்ந்து இறுதியாக படவேடு வந்து அடைந்தனர். இங்குள்ள ரேணுகாம்பாள் கோவிலையும் கட்டி முடித்து அதற்கு பூசாரியாக ஒரு காலத்தில் இருந்துள்ளனர். ஒரு நாள் இப்பகுதி முழுவதும் வெள்ளத்தால் சூழ்ந்து பல குடியிருப்புகள் நீரால் முழ்கியதில் பலர் உயிரிழந்தனர். இதனால் மீதியுள்ளவர்கள் வழி அறியாது ஜவ்வாது மலையை நோக்கி நகர்ந்து பின்னர் மலைப்பகுதியில் குடியேறினர் (முருகன், வயது: 76).

இதோடு மட்டுமல்லாமல் இவர்களின் இடப்பெயர்வோடு தொடர்புடைய மற்றொரு கதையும் வழக்கில் உள்ளது. இக்கதை காஞ்சிபுரத்தின் மீது முகலாயர் படையெடுத்ததன் விளைவாக இவர்கள் அங்கிருந்து இடம் பெயர்ந்து இம்மலைப் பகுதிக்கு குடியேறியதாகவும் ஒரு கதை வழக்கு உள்ளது. அதன்படி வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஜவ்வாது மலையில் வாழும் மலையாளிகளின் தோற்றம் பற்றித் தெரிவிக்கும் வடஆர்க்காடு மாவட்டக் கையேட்டில் கூறப்பட்டுள்ள விவரங்கள் வருமாறு:

சக1055இல்(கி.பி.1132) கங்குண்டியினைச் சேர்ந்த வேடர்கள் காஞ்சிவரத்தைச் சேர்ந்த கர்காத்த வேளாளரிடம் தங்களுக்குப் பெண் தரும்படி வேண்டினர். அதற்கு அவர்கள் இந்த வேடர்களை ஏளனம் செய்து மறுப்புத் தெரிக்கவே, கோபங்கொண்ட வேடர்கள் ஏழு வேளாளர் சாதிக் கன்னியரைக் கங்குண்டிக்குத் தூக்கிச் சென்றுவிட்டனர். அவர்களை மீட்டு வர வேளாளர் எழுவர் ஏழு நாய்களுடன் புறப்பட்டனர். புறப்படும் முன் அவர்கள் தங்கள் மனைவியரிடம் நாய்கள் மட்டும் தனியே திரும்பி வருமானால் நாங்கள் இறந்துவிட்டதாகக் கருதித் தங்களுக்குச் சாவுச் சடங்குகள் நடத்தும்படி கூறிச் சென்றனர். பாலாற்றினை அடைந்த அவர்கள் அது பெருக்கெடுத்து ஓடக் கண்டனர். மிகுந்த தொல்லைக்கு உள்ளானவர்களாக அவர்கள் அதனைக் கடந்தனர். அவர்கள் உடன் சென்ற நாய்கள் ஆற்றில் பாதி வழி நீந்திய பின் காஞ்சிவரத்திற்கே திரும்பி வந்துவிட்டன.

எனினும் அந்த ஆண்கள் தொடர்ந்து தங்கள் பயணத்தை மேற்கொண்டனர். தங்கள் பெண்களைக் கவர்ந்து சென்ற வேடரைக் கொன்று தங்கள் இல்லங்களுக்குத் திரும்பிய இவர்கள், தாங்கள் இறந்துவிட்டதாகக் கருதி இவர்களின் மனைவியர்

விதவைக் கோலம் பூண்டவர்களாகச் சாவுச் சடங்குகளையும் நிகழ்த்திவிட்டிருந்த காரணத்தால் தங்கள் சாதியிலிருந்து விலக்கப்பட்டவர்களாக ஆகிவிட்டதை உணர்ந்தனர். இச்சூழ்நிலையில் இவர்கள் வேடர் சாதிப் பெண்களை மணந்து கொண்டு ஜவ்வாது மலையில் குடியேறிப் பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களாக மலையாளிகளின் மூதாதையர்களாகிவிட்டனர். இந்த விவரங்கள் மலையாளிகளிடம் உள்ள ஒரு பனையோலை ஏட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை அந்த மலையாளிகள் பேணிக்காத்து வருகின்றனர்.

தென் ஆற்காடு மாவட்ட விவரக்குறிப்பில் பிரான்சிஸ் பின்வருமாறு கூறுகிறார். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வழங்கும் வழக்கு வரலாறு படி இம்மலைகளில் வேடர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களை மலையாளிகள் கொண்டு அவர்கள் சாதிப் பெண்களை மணந்து கொண்டனர். இவர்கள் திருமணங்களில் வேடர் சாதிக் கணவன் இறந்த பின் மணம் நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பதைக் குறிக்க இன்றும் துப்பாக்கியினை சுடுகின்றனர் எனக் கூறுகின்றனர். கணக்கெடுப்பின் போது தங்களை மலையாளிகள், கர்காத்த வேளாளர்கள் எனப் பதிந்துள்ளனர். மேலும் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மலையாளிகள் தங்களைக் கொங்கு வேளாளர் எனக் கூறிக் கொள்வதோடு தாங்கள் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் எனவும் தங்களை கரிராமன் கொண்டு வந்ததாகவும் கூறிக் கொள்கின்றனர். தென்ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கல்வராயன்கள் திருமணத்தினை நடத்தி வைக்கும் பூசாரி தாலி கட்டுவதற்குச் சற்று முன்பாக ஒரு பாட்டினைப் பாடுகின்றார். அதன் தொடக்கம் காஞ்சி, கரிராமன் என்ற சொற்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. செப்புப் பட்டயங்களின் வழி இந்தக் குடியேற்றம் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்ததாகத் தெரிகிறது (தர்ஸ்டன் 2011: 499 - 501).

சேலம் மாவட்டக் கையேட்டில் மலையாளிகள் எவ்வாறு காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து பல பகுதிகளுக்கு குடியேறினர் என்பதைப் பற்றிய குறிப்புகளை தருகின்றனர். அவை,

மலையாளிகள் என்ற சொல் மலைகளில் வாழ்பவர்கள் எனப் பொருள்படும். நீலகிரி மலையில் வாழும் தோடரைப் போல மலையாளிகள் தங்களை இந்த மலைப்பகுதிக்கு உரிமையுடையவர்கள் எனக் கூறிக் கொள்வதில்லை. அண்மையில் சமவெளிப் பகுதிகளிலிருந்து மலைப்பகுதிகளில் குடியேறிய தமிழ் பேசும் மக்கள் இவர்கள். மலையாளிகள் முதலில் பயிர்த் தொழில் செய்யும் வேளாளர் சாதியினைச் சேர்ந்தவராக இருந்தவர்கள் என்ற வழக்கு நிலவி வருகிறது. இவர்கள் புனித நகரமான காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தென்னிந்தியாவில் முகமதியர் ஆட்சி

மேலோங்கிய போது பத்துத் தலைமுறைகளுக்கு முன் மலைப்பகுதிகளில் குடியேறியவர்கள். காஞ்சியினை விட்டுப் புறப்பட்ட இவர்கள் முன்னோர்கள் மூன்று உடன் பிறந்தவர்களைத் தங்களுடன் அழைத்து வந்தனரென ஒரு கதை வழங்குகிறது. அம்மூவரும் மூத்தவன் சேரவராயன் மலையிலும், இரண்டாமவன் கொல்லி மலையிலும், இளையவன் பச்சை மலையிலும் தங்கினர். சேரவராயன் மலையினைச் சேர்ந்த மலையாளிகள் பெரிய மலையாளிகள் எனவும், கொல்லி மலையைச் சேர்ந்தவர்கள் சின்ன மலையாளிகள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மலையாளிகளின் தெய்வமான கரிராமன் காஞ்சியில் இருக்கப் பிடிக்காதவனாகப் புதியதொரு இடத்திற்குக் குடி பெயர்ந்தான். அவனைப் பின் தொடர்ந்து வந்த பெரியண்ணன், நடுவண்ணன், சின்னண்ணன் ஆகிய மூவரும் காஞ்சியிலிருந்து தங்கள் குடும்பத்தோடு புறப்பட்டுச் சேலம் மாவட்டத்திற்கு வந்து வேறு வேறுபாதைகளில் பிரிந்து சென்றனர். பெரியண்ணன் சேர்வராயன் மலைக்கும், நடுவண்ணன் பச்சை மலைக்கும், அஞ்சூர் மலைக்கும், சின்னண்ணன் மஞ்சவாடிக்கும் சென்று சேர்ந்தனர் என்கிறது மற்றொரு கதை வழக்கு (தர்ஸ்டன் 2011: 497-498). இவ்வாறாக மலையாளிகள் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து பல பகுதிகளில் குடியேறினர் என்பது வாய்மொழி வழக்காறு மூலம் தெளிவாகியுள்ளது.

ஆரம்ப காலங்களில் குடியேற்றம் குறைவாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தினால் ஒவ்வொரு பகுதியும் பல நாடுகளாக பிரிந்து உள்ளன. இதனால் இம்மக்கள் வாழும் பகுதி நாடு எனப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு மூப்பன், ஊராளி கவுண்டன், கொங்கன், நாடான் போன்றவர்களை மக்களே நியமித்து இவர்கள் தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நிகழும் திருமணம், வாழ்வியல் சடங்குகள், வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், சாவு சடங்குகள் போன்ற நிகழ்வுகளில் இவர்களுடைய பங்கு மிக முக்கியமானது. இவர்கள் இல்லாமல் எந்த நிகழ்வும் நிகழ்வதில்லை. இனி மலையாளி பழங்குடிப் பெண்களின் வாழ்வியல் சாந்த நிகழ்வுகளைக் காண்போம்.

பூப்படைதல் வாழ்வியல் சார்ந்த சடங்குகள்

பெண் ஒருத்தி முதல்முறையாக பூப்படையும் பொழுது தனி குடிசையில் தங்க வைத்து ஒன்பது நாட்கள் தீட்டு கடைப்பிடிக்கின்றனர். அவள் முதலில் பூப்படையும் பொழுது முதல் சடங்கு செய்யும் உரிமை தாய் மாமனுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது. மற்ற மாதங்களில் பூப்படைந்த நாளில் ஐந்து நாட்கள் தீட்டுச் சடங்காக கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. அதன் பின் ஆறு மாதத்திற்குள் பெண்களுக்கு திருமணமும் நிச்சயம் செய்கின்றனர் (பச்சையம்மாள். வயது: 63).

நிச்சயதார்த்தம்

திருமணமும் பெண்ணின் தாய்மாமன் அனுமதி பெற்ற பிறகே நிகழும். திருமணத்திற்கு முன் நிச்சயதார்த்த நிகழ்வுகள் நடைபெற்ற பின் பெண் தன் விரும்பும் போல எதிர் காலக் கணவன் வீட்டில் வாழும் உரிமை உடையவளாக இருக்கிறாள். திருமணம் முதலில் பெண் வீட்டில்தான் நடைபெற்றது. ஆனால் காலப்போக்கில் இந்நிகழ்வு ஆண்கள் வீட்டில் நிகழ்கிறது. அதேபோல திருமணச் சடங்கு பத்து நாட்கள் பிறகு, ஐந்து நாட்கள் என குறைந்து இப்பொழுது இரண்டு நாளாகக் குறைந்துவிட்டது. பெண் வீட்டார் ஆண் வீட்டாருக்கு பத்து மரக்கால் சாமை அல்லது வேறு சிறுதானியம் தருகின்றனர். இன்று சாமைக்கு பதில் அரிசியும் தரப்படுகிறது. அதேபோல் ஆண் வீட்டார் திருமணம் முடிந்த பிறகு பெண் வீட்டாருக்கு நாற்பது கிலோ பன்றிக் கறியை சமைத்து விருந்து தருவது கட்டாயம். இது மலையாளி பழங்குடியினருக்கே உரித்த பண்பாட்டு மரபாக இன்றும் காணப்படுகிறது.

திருமணம்

அடுத்ததாக திருமணமான பெண் ஒருத்தி தன்னுடைய கணவரோடு வாழ விருப்பம் இல்லையெனில், தன் சமூகத்தைச் சேர்ந்த வேறு ஒரு ஆண் மகனை திருமணம் செய்து கொண்டு வாழலாம். ஆனால் இவ்விருவருக்கும் பிறக்கும் குழந்தை முதல் கணவரிடமே ஒப்படைக்கப்படும். இங்கு விதவை மறுமணம், மறு மணத்திற்கும் அனுமதி உண்டு. பெண் ஒருத்தி தன் விருப்பம் போல் வேறு ஒரு சாதியைச் சேர்ந்த ஆணை திருமணம் செய்து கொண்டால் கட்டாயம் சாதி விலக்கம் செய்யப்படுவாள். இதற்கு மாறாக ஆண் மகன் வேறு சாதியோடு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டால் காலப்போக்கில் ஆண்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

கருவுறுதல் நிகழ்ச்சி

ஒரு பெண் கருவுற்ற நாளில் இருந்து எந்த விதமான சடங்குகளையும் செய்வதில்லை. குறிப்பாக ஐந்தாவது மாதம், ஏழாவது மாதம், சீமந்தம் போன்ற நிகழ்வுகள் எதையும் நிகழ்த்துவதில்லை. ஆனால் பெண்ணின் முதல் பிரசவம் கட்டாயம் தாய் வீட்டில் தான் நடைபெறும். குழந்தை பேற்றின்போது வலி ஏற்படாமல் இருக்கவும் சுகப் பிரசவம் நடக்கவும் இச்சமூகத்திலே உள்ள வயது முதிர்ந்த பெண் ஒருத்தி மந்திரம் கூறி ஒருவகையான எண்ணையைத் தடவுகின்றனர். குழந்தை பிறந்த பின்பு ஐந்து நாட்கள் தீட்டாக கருதுகின்றனர். தீட்டுக் கழித்து விட்ட பின் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுகின்றனர். முதலில் பெண் குழந்தையாக இருந்தால் பெரும்பாலும் 'ரேணுகா' என்று குலத்தெய்வ பெயரும், ஆண் குழந்தையாக இருந்தால் 'ராமன்' என்றும் பெயர் வைக்கின்றனர்.

மற்றபடி எந்த விதமான சடங்குகளும் நிகழ்த்துவது இல்லை. பெண் விருப்பப்பட்டால் இரண்டாவது குழந்தை பிறப்பையும் தாய் வீட்டில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மதம் மற்றும் பண்பாடு சார்ந்த நிகழ்வுகள் தாய்த் தெய்வம்

பெரும்பாலும் இவர்களிடம் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு முறையே காண முடிகிறது. தாய்த் தெய்வம் ரேணுகாம்பாள். இவை செதுக்கப்பட்ட உருவமாக இல்லாமல் வெறும் கற்சின்னங்களின் அமைப்பாகவே இருக்கிறது. சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறையையும் காணமுடிகிறது. இவையும் கற்சின்னமாகவே உள்ளது. கோயிலில் திருவிழா நடைபெற வேண்டுமானால் 'கணியன்' என்பவர் குறி பார்த்து நாளைக் கணித்து தருகிறார். அதன் பிறகே கோயில் திருவிழாக்களுக்கு ஏற்பாடு நடக்கிறது. இதில் பெண்களின் பங்கே அதிகம்.

விழா என்கின்ற பெயரில் பரவலாக பொங்கலையே பிரதானமாகக் கொண்டாடுகின்றனர். குறிப்பாக இம்மக்களிடம் புராணங்களின் தாக்கம் பரவலாக உள்ளது. உதாரணமாக இம்மலையில் பஞ்சபாண்டவர்கள் வாழ்ந்ததாகவும், மகாபாரதப் போர் ஏற்பட்டதாகவும் சில இடங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சொத்துரிமை

ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் அனைத்து வேலைகள் செய்தாலும் பெண்களுக்கு நிலத்தின் மீதான எந்த விதமான உரிமையும் கிடையாது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பெண்ணுக்கு திருமணத்தின் பொழுது பெற்றோர்கள் அவளுக்கு கொடுக்கும் சீர்வரிசையே அவளுடைய பிரதான சொத்து. மற்றபடி எதுவும் இல்லை. ஆகவே ஆண்களே நிலத்தின் முழு உரிமையை அனுபவிக்கின்றனர்.

வண் மருத்துவம்

ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் முதல் முதியோர் அனைவருக்கும் நோய்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளை இயற்கை மூலிகையின் மூலமே பெற்றுக் கொள்கின்றனர். மருத்துவத்தைப் பொருத்த வரை ஆண்களை விட பெண்களே திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் பெண்களின் மாதவிடாய் காலங்களிலும் பெண்களின் பிரசவ காலங்களிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு முக்கியமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள வயதான பெண் மூதாட்டியே பிரசவத்தைப் பார்க்கின்றார்.

விவசாயம்

ஆதிப்பொதுவுடமை சமூகத்தில் வேட்டையாடுதல் பிரதான தொழிலாக இருந்தது.

அதே போல் இவர்களும் குறிப்பிட்ட காலம் வரை வேட்டைச் சமூகமாக இருந்தனர். ஒருபுறம் இவை நிகழ்ந்தாலும் மறுபுறம் வேளாண்மை செய்யும் சமூகமாகவும் இன்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருவதை காணமுடிந்தது. உதாரணமாக பெண்கள் ஏர் உழுதல், விதை விதைத்தல், நாற்று நடுதல், பயிரிடுதல், அறுவடை வரை என அனைத்து காலங்களிலும் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். உழவுகளில் பசு மாடுகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இறப்பு நிகழ்ச்சி

இறந்தவர்கள் அனைவரும் புதைக்கும் பழக்கத்தையே கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் இறந்தவர்களின் நினைவாக 'அமாவாசை' போன்றவற்றை வணங்குவதில்லை. ஆவி, ஆன்மாவில் முழு நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். சில ஆவி நன்மையும், சில ஆவி கெட்டதையும் செய்யும் என்று நம்புகின்றனர். உதாரணமாக வெளியில் ஒரு நபர் இறந்து விட்டால் அவர்களின் வீட்டில் துக்க சோறு உணவு அருந்தினால் கூட இவர்களின் மூதாதையர் ஆவி இவர்களை கொடுமைப்படுத்தும் எனவும், மேலும் இவர்களுக்கும் இவர்கள் வீடுகளில் உள்ள விலங்குகளுக்கும் நோய் உண்டாகும் என்றும் நம்புகின்றனர் (தேவி. வயது: 34).

அதேபோல் இவர்களில் யாராவது ஒருவர் வெளி இடத்தில் இறந்து விட்டால் அவருடைய ஆன்மாவை மீண்டும் அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிக்கு கொண்டு வர 'பதி' போடுதல் என்ற நிகழ்வைச் செய்கின்றனர். இதன் மூலம் இறந்தவரின் ஆன்மா மீண்டும் அதே இடத்திற்கு வந்துவிடுவதாக நம்புகின்றனர். இறந்தவர்களை அழைத்து குறி கேட்கும் மரபு மலையாளிப் பழங்குடி மக்களுக்கு உண்டு. இறந்தவர்களின் ஆன்மாவை மீண்டும் அழைக்கும் மரபு வருடம் ஒருமுறையோ, அல்லது இரு முறையோ நிகழும்.

தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள கலாச்சார மாற்றங்கள்

ஜவ்வாதுமலைப் பகுதியில் சாலைப் போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட்டதால் இம்மக்களிடையே பல்வேறு கலாச்சார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக இன்றைய நவீனமயமான சூழலில் தொலைக்காட்சியின் மூலம் இம்மக்களிடம் உணவு, உடையிலும், பெயர் வைப்பதிலும் (வடமொழி கலந்த பெயர்கள்) பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. தற்காலத்தில் போக்குவரத்தே இம்மக்களின் ஒட்டு மொத்த அடிப்படைத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றுகிறது.

இதைத் தவிர விழாக்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இந்து மதத்தின் தாக்கம் காலப்போக்கில்

அதிகரித்திருப்பதை உணரமுடிகிறது. உதாரணமாக தீபாவளி, விநாயகர் சதுர்த்தி போன்ற விழாக்கள் தற்பொழுது பரவலாக கொண்டாடப்படுகிறது. உணவுமுறையிலும் சிறுதானிய உணவில் இருந்து படிப்படியாக அரிசி உணவுக்கு மாறி உள்ளனர்.

இம்மக்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒருவகையில் தங்களுடைய முழுத் தேவைகளைத் தாங்களாகவே பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றனர். தங்கள் வேலைகள் முழுமையும் மற்றவர்களிடம் எதிர்பாராமல் தாங்களே செய்து கொள்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக வீடு கட்டிக் கொள்ளுதல், இரும்புக் கருவிகளான கத்தி, மண்வெட்டி, பயிர்களுக்குப் பயன்படும் இதர பாக்களைத் தயாரித்தல், ஏர்கலப்பைச் செய்தல்... போன்றவையாகும். இன்று விவசாயத்தில் பல நவீன கருவிகளை பயன்படுத்துகின்றனர். ஏர் கலப்பைக்கு பதிலாக டிராக்டர்களைக் கொண்டும் சிலர் விவசாயம் செய்து வருகின்றனர்.

அரசாங்கத்தின் வீடு கட்டும் திட்டங்களின் மூலம் பாரம்பரியமான குடிசை வீடுகளில் இருந்து அரசு தரும் கான்கிரீட் வீட்டிற்கு பலர் மாறியுள்ளனர். இது ஒருபுறம் நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும் மறுபுறம் பண்பாட்டு இழப்பாகவும், சூழலியல் நெருக்கடியாகவும் பார்க்கமுடிகிறது.

தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு நிலையில் இருந்து, தற்பொழுது சைவ, வைணவத் தெய்வங்களையும் வணங்குகின்றனர். மாறிவரும் சூழலில் ஏழுமலையான் போன்ற பெருந்தெய்வ வழிபாட்டையும் ஆதரிக்கின்றனர். அதே போல திருமணத்தின் பொழுது ஆண் வீட்டார் பெண் வீட்டாருக்கு வரதட்சணைத் தந்து பெண்களை அழைத்து வரும் நிலையில் இருந்து முற்றிலுமாக மாறி இன்று சாதியச் சமூக மக்களைப் போல் பெண் வீட்டார் ஆண் வீட்டாருக்கு வரதட்சணை கொடுக்கின்ற பழக்கம் நிலவி வருகிறது. இருந்தாலும் பெண் சுதந்திரத்தை இக்காலத்திலும் ஓரளவிற்குக் காணமுடிகிறது.

ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்கள் அனைத்துத் தொழிலிலும் ஈடுபடுகின்றனர். தாய்மாமனின் முதல் உரிமைகள் தொடர்ந்து இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தாய் மற்றும் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு முக்கியம் இடம் தரப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களைப் பின்பற்றி மற்ற சாதியினர் இன்று இறந்தவரை எரிக்கும் பழக்கம் பரவலாக விரிவடைந்துள்ளது. ஆனால் ஜவ்வாதுமலைப் பழங்குடி மக்கள் இன்றும் இறந்தவரை எரிக்காமல் புதைக்கும் பழக்கத்தையே கொண்டுள்ளனர். இறந்தவர்களின் நினைவாக வழிபடும் அமாவாசை போன்ற நிகழ்வுகளை ஏற்பதில்லை. ஆனால் ஆவி வழிபாட்டில் முழு

நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். மேலே கூறப்பட்டுள்ளவை அனைத்தும் இன்றும் மாறாமல் நிலைத்த பண்பாடாக இருக்கின்றன. மேலும் இன்று போக்குவரத்து வசதி காரணமாக நகரப் பகுதிகளின் தொடர்பால் பலர் வெளியே வேலைகளுக்குச் சென்று வருகின்றனர். சிலர் நகரப் பகுதிகளில் குடிபெயருகின்ற காரணத்தால் அப்பகுதியில் இருப்பவர்களைப் போல தங்களுடைய பழக்கவழக்கங்களை மாற்றிக் கொள்வதால் இவர்களின் பண்பாட்டு, கலாச்சாரத்தில் மெல்ல மெல்ல சிதைவு ஏற்பட்டு வருவதாக கவலை தெரிவிக்கின்றனர்.

மேலும் இவர்களின் வாய்மொழிக் கதைகளை ஆராயும் பொழுது இவர்கள் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்து ஜவ்வாதுமலைப் பகுதியில் குடியேறிய பொழுது முதலில் சாதியச் சமூகமாகவும் பிறகு மலையில் குடியேறிய பின்பு ஏற்கனவே இருந்த பழங்குடிகளின் தன்மைகளை உள்வாங்கி காலப்போக்கில் அவர்களின் பழக்க வழக்கங்களை படிப்படியாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று யூகிக்க முடிகிறது. மொத்தமாகச் சாதியச் சமூகத்தில் இருந்து பழங்குடி சமூகமாகவும், பழங்குடி சமூகத்தில் இருந்து மீண்டும் சாதியச் சமூகத்தின் தாக்கத்தை இன்றைய நவீனமயமான சூழலில் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இதற்கு முக்கியக் காரணியாக இன்றும் தங்களைக் காராளன், வேளாள கவுண்டர், கர்காத்த வேளாளர் என்று தங்களைச் சாதியின் பெயரில் அழைத்துக் கொள்வதையும் காணலாம்.

நிறைவாக, தமிழகத்தில் வட மாவட்டங்களில் பல்வேறு சமூகக் குழுக்களிடையே காலந்தோறும் நிலவும் வாய்மொழி வழக்காறுகள் மற்றும் கதைப் பாடல்கள் பலவற்றில் காஞ்சிபுரம் பெரும்பாலும் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக சாதியப் பிரச்சனையின் கூறுகளில் பிரதானமான வலங்கை மற்றும் இடங்கை தோற்றம், சாதிக் குடிப்பிள்ளை வழக்காறுகள், மலையாளிப் பழங்குடிகளின் தொன்மம் மற்றும் இடப்பெயர்வுக் இன்னும் இவை போன்ற பல நிகழ்வுகளும், வழக்காறுகளும் காஞ்சிபுரத்தை மையமிட்டு வருவதைக் காணலாம். மேலும் இது பற்றி பல தளங்களில் கூர்மையான ஆய்வுகள் செய்ய வேண்டியத் தேவையுள்ளது.

தகவலாளிகள்

1. முருகன். வயது: 76.
2. பச்சையம்மாள். வயது: 67.
3. தேவி. வயது: 34.
4. கண்ணையன். வயது: 56
5. சுந்தரி. வயது. 51
6. வள்ளியம்மாள். வயது. 76

நியூ செஞ்சுரியின் வரலாற்று நூல்கள்

காலனி ஆட்சியில் நல வாழ்வும் நம் வாழ்வும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

காலனி ஆட்சியில் நல வாழ்வும் நம் வாழ்வும் டாக்டர் சு.நரேந்திரன் ₹ 250/-

அரசியல் வரலாறு, சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு வரலாறு, பொருளாதார வரலாறு முதலானவற்றை அறிந்து கொண்டுள்ள அளவிற்கு நாம் காலனிய காலத்தின் மருத்துவ வரலாற்றை அறிந்ததில்லை. அதிலும் தமிழில் அறியும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. உதிரிக் கட்டுரைகளாக சில பொழுது எழுதப் பெற்றுள்ளன. வெவ்வேறு பொருள் சார்ந்து சில நூல்கள் உள்ளன. நேர்ப் பொருளில் ஒரு முழுமை நோக்கிய பார்வையில் முழு நீள நூல் இதுவரை இல்லை. அந்த வெற்றிடத்தை இந்த நூல் நீக்குகிறது. அதனால் இந்த வகைமையில் முதல் நூல் எனும் சிறப்பைப் பெறுகிறது.

காலனிய வளர்ச்சிக்காலத்தில் தமிழர்கள் எவ்வாறு தங்களைச் சொந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறி இலங்கை தீவுக்கும், மரத்தினு, குவாதலோப் போன்ற தென் அமெரிக்கத் தீவுகளுக்கும், ஆப்பிரிக்காவுக்கு அருகாமையில் உள்ள மொரிசியசு, ரீயூனியன் தீவுகளுக்கும், மலேயாவில் உள்ள பினாங்கு, சிங்கப்பூர் தீவுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்தனர் என்பதை இந்நூல் ஆழமாகவும் விரிவாகவும் ஆராய்கிறது. மேலும் காலனிய ஆதிக்கத்தினால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை, தமிழர்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுத் தாக்கங்கள், விளைவுகள், புதிய அனுபவங்கள் மற்றும் பழைய அடையாளங்களைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்து இயம்புகிறது.

காலனிய வளர்ச்சிக் காலம்

புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

₹ 175/-

உமிழ்கை மக்கள் வரலாறு

காலனிய வளர்ச்சிக் காலம் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

தமிழன்

ரகு அந்தோணி

நூற்றாண்டு தமிழக சட்டமன்றமும் கம்யூனிஸ்டுகளின் பங்கேற்பும் பங்களிப்பும்

இசைக்கும் மணி

நூற்றாண்டு தமிழக சட்டமன்றத்திற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு . இந்திய ஜனநாயக தூண்களில் முதன்மையான ஜனநாயகம் என்றால் அது தமிழக சட்டமன்றம் என்றே சொல்லலாம். பல முன்னோடி சட்டங்களை இயற்றி சமதர்ம சமூகத்தை உருவாக்க வழிவகை செய்து கொடுத்திருக்கிறது.

1921ல், சமூகப் படிநிலையிலான இட ஒதுக்கீட்டு ஆணையை நீதிக்கட்சி பிறப்பித்தலில் இருந்து பெண்களுக்கு வாக்குரிமை , தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம், மகளிருக்கு உள்ளாட்சி தேர்தலில் இட ஒதுக்கீடு, பெண் குழந்தைகளை காக்க சிறப்பு சட்டம் கொண்டு வந்தது என பெண்களுக்கு என்றே பல முன்னோடி திட்டங்களை உருவாக்கிய பெருமை கொண்டது தமிழக சட்டமன்றம்.

சென்னை மாகாணத்திற்கு தமிழ்நாடு என பெயர் சூட்டிய 1967 ஆம் வருடத்திய அண்ணா கொண்டு வந்த தீர்மானம் - சட்டம் இயற்றல், சுயமரியாதை மற்றும் சீர்திருத்த திருமணங்களை சட்டபூர்வமாக்கியது, நிலச் சீர்திருத்த சட்டம், மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம், பெண்களுக்கு சொத்தில் சமபங்கு உரிமை, அம்பேத்கர் சட்ட பல்கலைக்கழக அமைப்பு சட்டம், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் என பல உன்னதமான சட்டங்கள் தமிழக சட்டமன்றத்தில் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

தமிழகத்தில் இரு மொழிக் கொள்கை, வாய்மையே வெல்லும் எனும் தமிழ்மொழி அரசு முத்திரை, திரு க்ருள் வாசிப்பு -பொருள் உரைப்புடன் சபை தொடக்கம் , மே- 1 தொழிலாளர் தினம் அரசு விடுமுறை அறிவிப்பு உள்ளிட்டவைகள் , சட்டமன்ற சிறப்பு செயல்பாடுகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இதுவரை முதலமைச்சராக இருந்த சுப்பராயலு ரெட்டியார், பி.டி.ராஜன், ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார், பி.எஸ்.குமாரசாமி ராஜா, ராஜாஜி, காமராஜர், அண்ணாதுரை, கருணாநிதி, எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன், ஜெயலலிதா, எடப்பாடி பழனிச்சாமி உள்ளிட்ட 21 தலைவர்களும் நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றும் வகையில் நல்ல பல சட்டங்களை திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது, நூற்றாண்டு பெருமைக்குரிய இந்த தமிழக சட்டமன்றத்தில்தான்.

தென்னிந்தியர் நலச் சங்கம் ஆன நீதிக் கட்சி, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகிய கட்சிகளைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர்கள் மற்றும் ஜெ. சிவசண்முகம் பிள்ளை, கோபால மேனன், என்.கிருஷ்ணாராவ், எஸ்.செல்ல பாண்டியன், சி.பாஆதித்தனார், கே.ஏ.மதியழகன் முனு ஆதி, க.ராஜாராம், பி.ஹெச்.பாண்டியன், பி.டி.ஆர்.பழனிவேல் ராஜன், கே.காளிமுத்து வி.தனபால் உள்ளிட்ட 18 சபாநாயகர்கள் கம்யூனிஸ்ட் உள்ளிட்ட இடதுசாரி ஜனநாயக கட்சி தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த சட்டமன்ற பேரவையை அலங்கரித்து சிறப்பு சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களை ஒப்பிடும் போது, தென் மாநிலங்களில் குறிப்பாக, தமிழ்நாடு கேரளா, ஆந்திரா, கர்நாடகா ஆகியவற்றின் மக்கள் நலன் சார்ந்த வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஓரளவேனும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன எனச் சொன்னால் அதற்கு இந்த மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களுக் கெல்லாம் தாயாகத் திகழ்ந்த, சென்னை மாகாண சட்டமன்றமும், அவ்வளவில் நடந்த கூர்மையான, அறிவுப்பூர்வமான விவாதங்களும், அதனடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களுமே காரணங்களாகும் என்பதை பதிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திய சீர்திருத்தச் சட்டங்கள்

1639ல், பிரிட்டிஷார் தமிழகத்தின் வழி ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்திட்டார்கள். சட்டம் இயற்றுதல், நிர்வாகம் மற்றும் நீதி வழங்கல் என அனைத்தும் அவர்கள் தன்னிச்சையாகவே நிறைவேற்றி வந்தார்கள். அதற்கு அடுத்த 60 ஆண்டுகளுக்கு பின்னரே 1799இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆளுநர் நிர்வாக சபை பொறுப்பில் அவற்றை இணைத்திட்டனர்.

சட்டசபை என்ற அமைப்பு, பின்னாளில் 1833ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட "பட்டய சட்டத்தின்" வழி செயல்படுத்தப்பட்டது. ஆளுநர் ஜெனரல் நிர்வாக சபையில் சட்டம் இயற்ற வழிவகை செய்யப்பட்டது. 1861ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய சட்ட மன்றங்கள் சட்டமே சட்டமன்றங்களின் வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

மிண்டோ - மார்லி சீர்திருத்தங்களின்படி 1909ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, மறைமுக தேர்தல் மூலம் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்; பின்னர் கொண்டுவரப்பட்ட மாண்டேகு - செம்ஸ் போர்டு சீர்திருத்தங்களின்படி 1919 இல் இந்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, வரி செலுத்துவோருக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை என்ற அடிப்படையில் , முதன்முதலில் தேர்தல் நடைபெற சட்டம் வழிவகை செய்தது.

இப்படியாக இந்தியாவில் கட்சி ஆட்சி முறை நடைமுறைக்கு வந்தது . இச்சட்டத்தின்படி இந்தியாவின் முதல் தேர்தல் 1920ல் நடைபெற்றது. இந்த முதல் தேர்தலில் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்புணர்வு மற்றும் இந்திய விடுதலைப் போராட்ட நிலையில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி பங்கேற்கவில்லை. 98 இடங்களில் 63 இடங்களை வென்ற நீதிக்கட்சி பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சி அமைத்தது. சென்னை மாகாணத்தின் முதலாவது முதலமைச்சராக சுப்பராயலு ரெட்டியார் பொறுப்பேற்றார்.

1921 -1947 வரையிலான சட்ட மன்ற செயல்பாடுகள் 1921 முதல் 1926 வரையில் பனகல் அரசர் இராம ராய நிங்கர் நீதிக்கட்சியின் சார்பில் இரண்டாவது முதல் அமைச்சராக செயல்பட்டார். இந்த காலகட்டத் தில்தான் சமூக நிலைப்படியில் இட ஒதுக்கீடு ஆணைகள் கொண்டுவரப்பட்டன.1926ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் எந்தக் கட்சிக்கும் பெரும்பான்மை கிடைக்கவில்லை; ஆகவே பி.சுப்புராயன் என்னும் சுயச்சை உறுப்பினரே முதலமைச்சராக. 1930 ஆம் ஆண்டு வரை செயல்பட்டார். ஐந்து பெண் உறுப்பினர்கள் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டனர். 5 தலித் உறுப்பினர்களை ஆளுநர் நியமனம் செய்திட்டார். டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி சட்டமன்றத்தின் முதல் பெண் உறுப்பினராகவும், துணைத் தலைவராகவும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டார்.

1930 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் நீதிக்கட்சி பெரும்பான்மை பெற்றதால் அதன் சார்பில் பி.முனுசாமி நாயுடு 1932 வரையிலும், அவரைத் தொடர்ந்து பொப்பிலி ராஜா என்கிற ராமகிருஷ்ண ரங்காராவ் 1937 வரையிலும் மாகாண முதலமைச்சராக இருந்து வழி நடத்தினர்.

1935 இல் இந்திய அரசியல் சட்டம் இயற்றப்பட்டு இரட்டை ஆட்சி முறை ஒழிக்கப்பட்டு, மாநில

சுயாட்சி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1937ல் அமலாக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி மாகாண சட்டமன்றம் இரு அங்கமாக, மேலவை கீழவையாக மாற்றப்பட்டு செயல்பட ஆரம்பித்தது.

மாநில சுயாட்சியின் போது கூட்டப்பட்ட 1937 மற்றும் 1946 ஆகிய ஆண்டு சட்டமன்ற தேர்தலில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி பெரும்பான்மை பெற்றிருந்தது. காங்கிரஸ் கட்சியின் ராஜகோபாலாச்சாரி 1937 முதல் 1939 முடிய முதலமைச்சராக பதவியேற்று வழிநடத்தினார்.

1939 முதல் 1945 வரை இரண்டாம் உலகப் போர் நடைபெற்றதாலும், அதில் இந்தியர்களை கலந்து ஆலோசிக்காமல் இந்தியாவை போரில் ஈடுபடுத்தியதாலும், ராஜாஜி தலைமையிலான அமைச்சரவை பதவி விலகியது. இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுற்றதை அடுத்து, 1946 முதல் செய்யப்பட்ட மதராஸ் மாகாண சட்டமன்றத்திற்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் தங்குத்திரி பிரகாசம் முதலமைச்சராக பதவியேற்று 1947 வரை செயல்பட்டார்.

கம்யூனிஸ்டுகளின் பங்கேற்பும் பங்களிப்பும்

சென்னை மாகாண சட்டமன்றமாக இருந்த போதும் பிற்காலத்தில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் ஆக மாறிய போதும், இதில் உறுப்பினராகத் திகழ்ந்த கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களின் பங்கேற்பும் பங்களிப்பும் குறித்து எண்ணிட் பெருமை கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

பி.இராமமூர்த்தி, ப.ஜீவானந்தம், எம்.கல்யாண சுந்தரம் உள்ளிட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூத்த தலைவர்களில் தொடங்கி, இன்று வரையிலும் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்றுள்ள இடதுசாரி இயக்கங்களின் தலைவர்கள் அனைவரும் ஆளும் அரசு எதுவாக இருந்தாலும் தமிழகத்தில் பாட்டாளி விவசாய மக்களின் பிரச்சனைகளை, உணர்வு களை, தேவைகளை, குறைகளை அழுத்தமான முறையில் எடுத்துரைத்து, அதற்கான தீர்வுகளைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள்.

1925ல் அமைக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், அதனை வழிநடத்திய தலைவர்களும், இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்கான போராட்டங்களில் ஒருபுறமும், இந்திய மக்களின் சமூக பொருளாதார விடுதலைக்காக மறுபுறமும், பிரிட்டிஷ் அரசின் பல அடக்கு முறைகளை சந்தித்தும், மனம் தளராமல் அர்ப்பணிப்புடன் தங்களின் வீரம் செறிந்த செயல்பாடுகளை மேல் எடுத்துள்ளார்கள். அளப்பரிய பல தியாகங்களை செய்து மக்கள் மத்தியில் வீறு கொண்ட இயக்கமாக வளர்த்தெடுத்திருந்தார்கள்.

நாடாளுமன்ற சட்டமன்ற ஜனநாயகம், 1950 களின் இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்ட நடைமுறைகளால்

உத்தரவாதப்படுத்தப் பட்டுள்ள நிலையில், நாடாளுமன்றத்தில் சட்டமன்றத்தில் மக்கள் நலன் காக்கும் தங்களது மகத்தான பணியில் ஒரு போராட்ட அரசு கமாகவே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்சி திட்டத்தின் அடிப்படையில், 1952 முதல் பொதுத் தேர்தலில் பங்கேற்று நாடாளுமன்ற சட்டமன்ற ஜனநாயக நடைமுறைகளில் பங்களித்திட்டனர் கம்யூனிஸ்டுகள்.

இந்தியாவில் பாட்டாளிவர்க்க அதிகாரத்தை நிறு வும் மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சியை நோக்கிய பயணத்தில், நாடாளுமன்ற சட்டமன்ற கட்டமைப்பு களையும் பொருத்தமான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்ற அடிப்படையில், இந்திய நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் தங்களுக்கான பிரதிநிதித்துவத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் இந்நாள் வரை பயன் படுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

இந்திய நாடாளுமன்ற சட்ட மன்றங்களிலும், மக்கள் மன்றத்திலும், கம்யூனிஸ்ட் இயக்க இடதுசாரிகள் எழுப்பிய போராடுகிற, எண்ணற்ற பிரச்சனைகள் பின்னாட்களில் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஆளும் அரசுக்கு நிர்ப்பந்தம் ஆக மாறி, புதிய சட்டங்களாக சட்டத்திருத்தங்களாக நிறைவேற்றப்பட்ட வரலாற்று போக்குகள் நடந்தேறியுள்ளன.

1952, 1957, 1962 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஆட்சியில் இருந்த தமிழக சட்டமன்ற காங்கிரஸ் ,அவர்களுக்கு பின்னால் 1967 பிறகு மக்களின் கோரிக்கைகளை பிரதிபலிக்கிற ஒரு நல்ல அரசாக, தமிழக அரசு செயல்படத் தொடங்கியது எனச் சொன்னால் அதற்கு இதுகாறும் சட்டமன்றத்தில் பிரதான எதிர்க் கட்சியாக இருந்த கம்யூனிஸ்டுகள் நடத்திய எழுச்சி மிகுந்த போராட்ட நடவடிக்கைகளே காரணமாக இருந்திருக்கிறது.

1952 பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், பின்னாட்களில் தொடர்ந்து (2016 ஆம் ஆண்டு 15வது சட்டமன்றம் நீங்கலாக) 16 சட்டமன்றங்களில் சிறு அளவிலேனும் பங்கேற்ற கம்யூனிஸ்டுகளால், ஆளும் அரசுகள் மக்கள் நல அரசுகளாகவே தொடர்வது, சட்டமன்றத்திலும் மக்கள் மன்றத்திலும் கம்யூனிஸ்டுகள் அமைத்த அடித்தளத்தில் தான் என்பதை சட்டமன்ற நூற்றாண்டின்போது குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

1947 முதல் 1962 வரையிலான சுதந்திர இந்தியாவின் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் கம்யூனிஸ்டுகளின் பங்கேற்பும் பங்களிப்பும்

1947 ஆகஸ்ட் 15-ல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, அரசமைப்புச் சட்டப்படி ஆளுநர்

மாநிலத்தின் தலைவரானார் . ஆனால் அவரிடமிருந்த சட்டமியற்றும் அதிகாரம் நீக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அதிகாரங்கள் மறைந்தன; என்றாலும் இந்திய அரசு சட்டம் 1935ன்படி உருவான மாகாண சட்டமன்றங்கள் தொடர்ந்து செயல்பட அதிகாரம் வழங்கியது. அதன்படி 1947 முதல் ஆயிரத்து 1949 வரை, காங்கிரஸ் கட்சியின் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியாரும், 1952 வரை பிஎஸ் குமாரசாமி ராஜா வும் முதலமைச்சராக இருந்து செயல்பட்டனர்.

ஜனவரி 26 , 1950 ல் இந்திய அரசியல் சட்டம் இயற்றப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்தது .இந்தியா குடியரசாகியதால் தன்னாட்சி மாநிலங்களும், இறையாண்மை கொண்ட சட்டமன்றங்களும் உருவாக்கம் கொள்ள வழிகாட்டியாக அமைந்தது.

1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதல் தேர்தலில் வயதுவந்த குடிமக்கள் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. 375 தொகுதியைக் கொண்ட சென்னை, ஆந்திரா, கர்நாடகா,கேரளா பகுதிகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மகத்தான வெற்றி பெற்றது. தமிழகத்தில் 13 இடங்களிலும், ஆந்திராவில் 42 இடங்களிலும், மலபாரில் 8 இடங்களிலும் ஆக 63 இடங்களை பெற்றது . ஆளும் கூட்டணிக் கட்சிக் கான பெரும்பான்மை பெற்றிருந்தாலும், காங் கிரஸ் கட்சியின் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் அரசியல் சதி வேலைகளால் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு, பிரதான எதிர்க்கட்சியாக முதல் சட்டமன்ற த்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செயலாற்றியது.

சிறைக்குள் இருந்த பி.ராமமூர்த்தி தலைமறைவாக இருந்த மணலி சி. கந்தசாமி உள்ளிட்டோருடன்

ப.ஜீவானந்தம், ஏ.கே. சுப்பையா, எஸ்.வடிவேலு, வெங்கடேச சோழகர், பி.மதனகோபால், அர்த்தனாரி, எஸ். இராமலிங்கம், என். கே. பழனிச்சாமி, எம்.கல்யாணசுந்தரம் ஆகிய 13 பேர் மகத்தான வெற்றி பெற்று, சட்ட மன்றத்தின் அளப்பரிய செயல்பாடுகளால் போற்றப்பட்டனர்.

மக்களவையிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிரதான எதிர்க்கட்சி ஆகியது. அதன் தலைவராக ஏ.கே.கோபாலன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இந்த முதல் தேர்தல் மூலம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்தியாவில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அடுத்து இரண்டாவது மிகப் பெரிய கட்சியாக தகுதி பெற்றது. தமிழகத்திலிருந்து ரயில்வே தொழிற் சங்கத்தின் கே அனந்த நம்பியார் மக்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1953 அக்டோபர் 1ல், ஆந்திர மாநிலம் ஒன்றுபட்ட சென்னை மாகாணத்திலிருந்து தனியாக பிரிக்கப்பட்டது. தியாகி சங்கரலிங்கனாரின் உண்ணா விரதப் போராட்டம்-உயிர்ப்பலி மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் போராட்டங்களால் 1956 நவம்பர் 1ல்,

தமிழ்நாடு தனி மாநிலமாகப் பிரிக்கப்பட்டு திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

சட்டமன்றத்தில் கம்யூனிஸ்டுகளின் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு

1952 க்கு முன்பு வரை ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடிய மன்ற உறுப்பினர்கள், 1952 லிருந்து தமிழக சட்டமன்ற கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர்களால் தமிழில் பேசத் தொடங்கினர். தமிழக சட்டமன்ற கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் பி. இராமமூர்த்தி 1953 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு பட்ஜெட் கூட்டத்தில் தமிழிலேயே பேசினார். பொருளாதார விஷயங்களை தமிழில் விளக்க முடியாது என்ற கருத்தை எல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகள் உடைத்தெறிந்தனர்.

அரசாங்க மொழி குறித்த விவாதத்திலும் ,தமிழ் நாடு பெயர் மாற்ற தீர்மானத்தின் போதும், கம்யூனிஸ்ட் தலைவர். ப.ஜீவானந்தம் ஆவேசமாக தமிழிலேயே உரையாற்றினார்.

"நான் தமிழன்; என்னுடைய மொழியே இந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்திலும், கல்விக் கூடத்திலும் தமிழ் மொழியே ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். ஜனநாயகத்தின் முதல் அடிப்படையான கொள்கை இதுதான்" என பேசினார்.

தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றத்திற்கான கம்யூனிஸ்டுகளின் நடவடிக்கைகள்

கம்யூனிஸ்டுகளின் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளால், தமிழ்மொழி மாகாணத்தின் ஆட்சிமொழியாக்கியது காங்கிரஸ் அரசு . இதனை வரவேற்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அடுத்ததாக நமது மாகாணத்துக்கு "தமிழ் நாடு" என பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று போராடியது.

"இன்று தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாயிருப்பது உந்தித் தள்ளும் நம்மை, தமிழ்நாடு எனத் திருப்பெயர் பெறுவதற்கும் முன்னிறுத்துகிறது. வரப்போகும் சட்டமன்றத்தில் "தமிழ்நாடு" என்ற பெயர் மாற்றம் நிச்சயமாக வரும்" என தமிழ்நாடு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து ஜீவா முழங்கினார்.

தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றம் செய்ய 1967 தேர்தலில் காங்கிரஸ் ஆட்சியை நீக்கி, திராவிட ஆட்சி மாற்றத்தை கொண்டு வர வேண்டியதாயிற்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகே தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றம் சாத்திய மாயிற்று.

இப் பெயர் மாற்றத்திற்காக சட்டமன்றத்தில் ஜீவாவும், நாடாளுமன்றத்தில் பி.ராமமூர்த்தியும், பூபேஷ் குப்தாவும் குரல் உயர்த்திப் பேசி, பெயர் மாற்றத்தைப் பெற்றுத் தர வேண்டியிருந்தது என்பது தான் மறக்க முடியாத வரலாற்று உண்மை.

ஆக 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே, எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என குரல் கொடுத்தது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயக்கம் தான்.

தமிழக தொழில் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளில் கம்யூனிஸ்டுகள்

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உரிமைகளுக்காக போராடி வந்த நேரத்திலேயே, தமிழகத்தின் கம் யூனிஸ்ட் இயக்கம் மாநிலத்தின் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஆக வழி வகைகளை முன்வைத்துப் போராடியது.

தமிழகத்தின் இரு கண்களாக விளங்கும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி தொழிற்சாலையையும், சேலம் இரும்பு உருக்காலையையும் ஜெர்மனி நாட்டின் உதவியை பெற்றுத் தந்து, அதனை வெற்றிகரமாக செயல்பட வைத்த பெருமை கம்யூனிஸ்டு இயக்கத்தையே சாரும்.

பரம்பிக்குளம் - ஆழியாறு திட்டம்:

நிறைவேற்றத்தில் கம்யூனிஸ்டுகள் 1957ல், இ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட் தலைமையில் அமைந்த கம்யூனிஸ்ட் அரசிடம் கோரிக்கை வைத்து பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தை, அதன்வழி தண்ணீர்ப் பயன்பாட்டை தமிழகத்திற்கு பெற்றுத் தந்தவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத் தலைவர்களே.

தமிழகத்தின் ஓட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பில் கம்யூனிஸ்டுகள்

தமிழகத்தின் வற்றாத இயற்கைச் செல்வங்களை, கனிம வளங்களை, முறையாக பயன்படுத்தி தமிழ் மக்களின் வாழ்நிலையை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று தமிழக சட்டமன்றத்தில் கம்யூனிஸ்டுகள் தொடர்ந்து போராடி வந்தனர். தமிழகத்துக்கு அணு மின் நிலையம், சேது சமுத்திர திட்டம், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம், பேச்சிப்பாறை -பெருஞ்சாணி, சிறுவாணி, மோர்தானா அணைத் திட்டங்கள், தமிழக நதிக்கரையோர எண்ணை வளப்பயன் பாட்டு நடவடிக்கைகள் போன்ற பலவற்றை எல்லாம் சாத்தியமாக்கிட முன்னின்றவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தினரே என்பதை எல்லாம் தமிழக சட்டமன்ற நூற்றாண்டு வரலாறோடு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆளும் கட்சி ஆதரவுஎதிர்க்கட்சி நிலையானுகளில் கம்யூனிஸ்டுகள்

சட்டமன்ற ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பதில் ஆளும் கட்சி அத்துமீறல்களை இடித்துரைத்து, சரியான வழிமுறையில் வழிநடத்துவதில், ஆளும் கட்சி ஆதரவுடனும், எதிர்க்கட்சி நிலைப்பாட்டுடனும்

இடதுசாரி ஜனநாயக கட்சிகள் பங்கேற்று பெரும் பங்களிப்பு செய்து வருகின்றன .

பெரும் விவாதங்கள் , சொல்லாடல்கள், கண்டன உரைகள், எதிர்ப்பு உணர்வை வெளிக்காட்டி சபை வெளியேற்றம் என எத்தனையோ வகையான நடைமுறைகளால் தமிழக சட்டமன்ற ஜனநாயக கடமையை நிறைவேற்றி, அதன் மரபுகளை பாதுகாத்து வந்திருப்பதில், சட்டமன்ற பங்கேற்பும் பங்களிப்பும் செய்திட்ட கம்யூனிஸ்ட் இடதுசாரிகள் என்றென்றும் நினைவு கூறப்பட வேண்டியவர்கள்.

இதுவரையிலான 16 சட்டமன்றங்களிலும் கடந்த 70 ஆண்டுகளாக பங்கேற்று சட்டமன்ற ஜனநாயக கடமைக்கு பங்களிப்பு செய்திட்ட திருச்சி எம். கல் யாணசுந்தரம், மணலி கந்தசாமி, கோவில்பட்டி அழகிரிசாமி, மன்னை மு. அம்பிகாபதி, பி.உத்தரா பதி, திருவாரூர் எம். செல்லமுத்து, என். பழனிவேல் தூத்துக்குடி எம். அப்பாதுரை, திருப்பூர் கே.சுப்பு ராயன், திருத்துறைப்பூண்டி ஜி.பழனிசாமி, கே.உலகநாதன், மன்னார்குடி வை.சிவபுண்ணியம், நன்னிலம் பி.பத்மாவதி சிவகங்கை கே.குண சேகரன், தளி டி.ராமச்சந்திரன் உள்ளிட்ட 50க்கும் மேற்பட்ட இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றும் ஏ.பாலசுப்பிரமணியன், என்.வரதராஜன், மதுரை கே.பி.ஜானகி அம்மாள், என். சங்கரய்யா, நெல்லிக்குப்பம் சி.கோவிந்தராஜன், திருச்சி வி.கே. கோதண்டராமன், கோவை கே.ரமணி, திருப்பூர் சி.கோவிந்த சாமி, மதுரை என். நன்மாறன் சென்னை வி.பி.சிந்தன், டபுள்யூ. ஆர்.வரதராஜன், பாப்பா உமாநாத், திண்டுக்கல் பாலபாரதி, நாகை மாலி, குமரி ஜே.ஹேமச்சந்திரன், டி.மணி உள்ளிட்ட 50க்கும் மேற்பட்ட மார்க்சிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் சிறப்பான பங்களிப்பு செய்து, நூற்றாண்டு சட்டமன்ற அவை யை பெருமைப்படுத்தி இருக்கின்றனர்.

"எதிர்க்கட்சியினர் எப்போதும் வாய் திறந்து கருத்துரைப்பவர்களாகவே இருப்பர்; ஆளும் கட்சி-யினர் எப்போதும் தங்களின் காதுகளைத் திறந்து வைத்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பவராகவே இருக்கவேண்டும்" என்ற அறிஞர் அண்ணாவின் அறிவுரையை தனது விவாதத்தின்போது திருத் துறைப்பூண்டி கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் ஜி. பழனிச் சாமி மீண்டும் மீண்டும் நினைவு படுத்தி பேசியிருக்கிறார்.

" நேற்றைய எதிர்க்கட்சி , இன்றைய ஆளும்கட்சி இன்றைய ஆளும்கட்சி நாளைய எதிர்க்கட்சி" என்பதை நினைவில் கொண்டு அரசியல் கட்சிகள் காய்த்தல் உவத்தலின்றி சரிசமமான ஜனநாயக செயல்பாடுகளால் மக்கள் மன்றங்களை பெருமைப்படுத்த வேண்டும் என்பதையே இந்த நேரத்தில் உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி வரலாறு: வடிவம்சார் ஆய்வுகள்

முனைவர் அ.மோகனா

இலக்கியத் திறனாய்வில் வடிவம், கட்டமைப்பு என்ற சொற்கள் நுட்பமான பொருள் வேறுபாட்டுடன் எடுத்தாளப்படுகின்றன. பாடல், உரைநடை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடும்போது பா வடிவம், உரைநடை வடிவம் என்ற சொற்கள் பயன்படுகின்றன. தனி நூல்களின் அமைப்பினைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் அமைப்பு அல்லது கட்டமைப்பு என்ற சொற்கள் பயன்படுகின்றன. வடிவம், கட்டமைப்பு, அமைப்பு, உருவம் ஆகிய சொற்கள் பெரும்பான்மையான இடங்களில் எடுத்தாளப்படும் சூழல்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது வடிவம் என்ற சொல் பொதுவான ஒரு தொகுதியைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நூல்களின் தொகுதியையும் ஒரு குறிப்பிட்ட நூலின் கட்டமைப்புக் கூறுகளுடன் இலக்கிய உத்திகள் இணைந்திருக்கும் தொகுதியையும் குறிப்பிடுவதற்கு வடிவம் என்ற சொல் பயன்படுகின்றது.

(ம.திருமலை:2017:175)

தமிழ்மொழி வளமான இலக்கியப் பரப்பினைக் கொண்டது. அத்துடன் செறிவான ஆராய்ச்சி மரபினையும் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மொழி, இலக்கியங்கள் மீதான ஆராய்ச்சி மரபின் தோற்றுவாயாக இலக்கண உருவாக்கத்தைக் கூறமுடியும். பின்னர்த் தோன்றிய உரைமரபுகள் மூலப் பனுவல்களை அடுத்தகட்ட நகர்விற்குக் கொண்டு சென்றன. சமூக மாற்றமானது எவ்வாறு இலக்கியப் பிரதிகளின் மீது தாக்கத்தினைச் செலுத்தியதோ அவ்வாறே ஆராய்ச்சி மரபிலும் மாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அச்சுக்கருவிகள் பொதுப்புழக்கத்திற்கு வந்த பின்னர் சுவடிமரபிலிருந்து இலக்கியப் பிரதிகள் பல அச்ச நூலாக உருமாற்றம் பெற்றன. புலமைச்சமூகத்தில் அவற்றின் மீதான வாசிப்பு என்பது மேலைத்தேயக் கல்வியோடு இணைந்து தொழிற்பட்டது. பிறமொழி ஆய்வாளர்களின் கவனம் தமிழ்மொழி இலக்கியங்களின் மீது ஏற்பட்டதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. காலனிய காலத்திற்குப் பின்னர் இயக்கம் சார்ந்த

வாசிப்பு நிலை உருவானது. பிறகு கோட்பாடுகள் சார்ந்த ஆய்வு; சமூக அரசியல் சார்ந்த ஆய்வு, வட்டார ஆய்வு என ஆய்வுப் புலமானது விரிவினைப் பெற்றது. இந்தப் பின்புலத்தில் ஓர் இலக்கியப் பிரதியானது ஆராய்ச்சி மரபில் கடந்து வந்த பாதைகளைக் கவனப்படுத்துவது அவசியமாகின்றது.

குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியம். தமிழ்மொழியின் செவ்வியல் தன்மைக்கு அடிப்படையாக இருப்பவை பாட்டும் தொகையும். இச்சங்க இலக்கியங்கள் கடந்து வந்த ஆராய்ச்சி மரபுகள் குறித்துச் சில கட்டுரைப் பதிவுகள் காணக் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் ச.அமிர்தலிங்கத்தின் 'சங்க இலக்கியம் செய்தனவும் செய்ய வேண்டியனவும்' (2001), வீ.அரசுவின் 'சங்க இலக்கியம் காலந்தோறும் உள்வாங்கல் மற்றும் மறு உருவாக்கம்' (2012), ப.திருஞானசம்பந்தத்தின் 'சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி வரலாறுக் ஆகிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இதுவரை சங்க இலக்கியம் மீது நிகழ்த்தப்பெற்ற ஆய்வுகளையும் இனி நிரப்ப வேண்டியுள்ள இடைவெளிகளையும் கண்டுகாட்டுவதாகச் ச.அமிர்தலிங்கத்தின் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி வரலாறு (2016) என்ற ப.திருஞானசம்பந்தத்தின் கட்டுரை கால ஆராய்ச்சி, பண்பாடு/ தமிழர் - அயலவர், திணை - துறை ஆராய்ச்சி, யாப்பியல் ஆராய்ச்சி, மொழியியல், மொழிபெயர்ப்பியல் ஆராய்ச்சி, தமிழ் இயக்கங்களின் ஆராய்ச்சி, இதழியல் ஆராய்ச்சி என இதுவரை நிகழ்த்தப்பட்டுள்ள ஆய்வுகளைப் பகுத்துப் பேசுகின்றது. பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களின் கட்டுரை விரிந்த நிலையில் 1940கள் தொடங்கி இன்றுவரை சங்க இலக்கியம் எப்படியெல்லாம் உள்வாங்கப்பட்டது என்பதையும் அதன் மறுஉருவாக்க அரசியலையும் பேசுகின்றது. இதுகுறித்துத் தனி ஆய்வு நூலொன்று எழுதுவதற்குரிய அனைத்துத் தரவுகளையும் கொண்டதாக இக்கட்டுரை உள்ளது.

சங்க இலக்கியம் காலம், மொழி, பண்பாடு, அமைப்பு, அரசியல், நிலவமைப்பு, அயலவர், இயக்கங்கள், கோட்பாடுகள் எனப் பரந்துபட்ட ஆய்வுப்பரப்பில் எவ்வாறெல்லாம் ஊடாடியுள்ளது என்பதனை 16 குறிப்புகளின் வழி விளக்கிச் செல்கின்றது இக்கட்டுரை. வீ.அரசு அவர்கள் கையளித்துள்ள அவர்தம் கட்டுரையின் அமைப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம் சார் ஆய்வுகளை இக்கட்டுரை கவனப்படுத்த முயல்கின்றது.

சங்கப் பனுவல்களின் வடிவம் சார்ந்த ஆய்வுகளைக் கீழ்க்கண்ட நிலைகளில் தொகுக்க முடியும்.

- குறிப்பிட்டதொரு தொகைப் பனுவலின் வடிவத்தினை முன்னிறுத்தி வெளியான கட்டுரைப்பதிவுகள் அல்லது பொதுநிலையிலான பதிவுகள்

- தமிழ் இலக்கிய மரபினைப் பற்றிய ஆய்வுகளுக்குள் பகுதியாகச் சங்க இலக்கியத்தின் வடிவத்தினை முன்னிறுத்தும் நிலையிலானவை.

- சங்க இலக்கிய வடிவம் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளும் அவற்றின் நூலாக்கங்களும்

- பிற மொழி அறிஞர்கள் சங்கப் பனுவல்களின் வடிவம் குறித்து மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும் கருத்துமுடிவுகளும்

கட்டுரைப் பதிவுகளைப் பொறுத்தவரை இதழ்வழிப் பதிவுகள், கருத்தரங்க ஆய்வுக் கோவைகள் என இரண்டு நிலைகளில் அவற்றைத் தொகுக்க முடியும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் வரை வெளியான சில இதழ்கள் சங்க இலக்கியம் குறித்த காத்திரமான கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளன. அவற்றுள் வடிவம்சார்ந்த கருத்துகளை முன்னெடுத்த கட்டுரைகளும் அடங்கும். தி.வீரபத்திரமுதலியார் *The Light of Truth or Siddanta Deepika* என்னும் ஆங்கில இதழில் எழுதிய "The Kalithokai Meters, என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரை சங்க இலக்கிய வடிவம் சார் ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடித்தன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது. கலிப்பாவின் அடிப்படை உறுப்புகள் குறித்த அறிமுகத்தை மட்டும் கூறிவிட்டுத் தொடர்ந்து கலிவெண்பாவின் வடிவநேர்த்தி குறித்து ஆராய உள்ளதாகத் தி.வீரபத்திரமுதலியார் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1898:131). ஆனால் இக்கட்டுரை முழுமையடைய வில்லை. இக்கட்டுரைக்கு அடுத்த நிலையில் 1960 இல் தமிழ்ப்பொழிலில் மூ.இராகிருட்டினன் 'புறநானூறும் அதன் இலக்கணமும்' என்ற பொருண்மையில் கட்டுரை பதிவொன்றைச் செய்துள்ளார். புறநானூற்றில் பயின்றுவந்துள்ள ஆசிரியத்தின் வகைகள், அகவற்பாடலின் ஈறு குறித்து இக்கட்டுரையில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பிய உரைகாரர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் புறநானூற்றில் பயின்றுள்ள வஞ்சிப்பாக்களின் எண்ணிக்கையை வரையறுக்கும் முயற்சியினை கட்டுரையாசிரியர் மேற்கொண்டுள்ளார். இருப்பினும் தெளிவான வரையறையினைக் கூறாமல் சில மாறுபாடுகளைக் கொண்டதாகவும் ஒரே பாடல் மூன்று நிலைகளிலும் ஊடாடுவதாகவும் குறித்திருப்பது இவ்வடிவப் பயில்வின் தெளிவின்மையைக்

காட்டுகின்றது. கட்டுரைப் பதிவு என்பதால் விரிவான விளக்கங்கள் ஏதும் தரப்படாமல் பாடல் எண்கள் மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பிற்காலத்தில் சங்கப் பாவியலில் வஞ்சியின் வகிபாகம் குறித்து விரிவான தனித்த நிலையிலான ஆய்வுகள் தோன்றின; புறநானூற்றில் பயின்றுவந்துள்ள வஞ்சிப்பாக்களின் எண்ணிக்கை விரிவையும் அடைந்தன. இதழ்வழிப் பதிவுகள் என்ற நிலையில் இவ்விரண்டு கட்டுரைகளும் முறையே கலித்தொகை, புறநானூறு ஆகிய பனுவல்களின் வடிவ நேர்த்தி குறித்தவையாக அமைந்துள்ளன.

மொழிநிறுவனங்கள், கல்விப்புலங்களில் நடைபெறுகின்ற சங்க இலக்கியக் கருத்தரங்குகளில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் பல ஆய்வுக் கோவைகளாக வெளிவந்துள்ளன. 1998 இல் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் நடத்திய 'சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு சிந்தனைப் பின்புல மதிப்பீடு' என்ற கருத்தரங்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆய்வுப்புலத்தில் காத்திரமாகச் செயல்பட்ட ஆளுமைகளின் கட்டுரைகள் இக்கருத்தரங்கில் இடம்பெற்றன. அவை நூலாக்கமும் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஐந்து கட்டுரைகள் சங்க இலக்கிய வடிவத்தினை ஆராய்பவை. 'பத்துப்பாட்டின் கவிதையியல்' குறித்து கார்த்திகேச சிவத்தம்பியும் 'பாடல் மரபு' என்ற பொருண்மையில் அ.சண்முகதாஸும் கட்டுரை எழுதியுள்ளனர். தி.வே.கோபாலையர் 'செய்யுளியலும் யாப்பு' சோ.ந.கந்தசாமி 'யாப்பு', இரா.இளங்குமரன் 'யாப்பியல் கொடை' ஆகிய பொருண்மைகளில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். கா.சிவத்தம்பி, அ.சண்முகதாஸ் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் சங்கப் பாடல்களின் தோற்ற மரபு, வடிவத்திற்கும் பொருண்மைக்குமான தொடர்பு ஆகியவற்றை மையமிட்டு அமைகின்றன. சமூகப் பின்புல விரிவு பாடல்களுக்குள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கத்தினை இவ்விரு கட்டுரைகளும் ஆழமாக விவாதிக்கின்றன. பத்துப்பாட்டு பாடல் மரபு குறித்துக் கா.சிவத்தம்பி,

கவிதையியலில் முக்கிய நெகிழ்வைக் காட்டுகின்ற முல்லைப் பாட்டு, நெடுநல்வாடை நேரிசை ஆசிரியத்திலேயே, மரபு ரீதியான யாப்பிலேயே வருகின்றன என்பது முக்கியமாகும். அதே வேளையில், நுண்ணிய புகழ்ச்சிக்கான வஞ்சியிலேயே பட்டினப்பாலையும் மதுரைக்காஞ்சியும் அமைந்துள்ளன என்பதும் முக்கியமாகும். (1999:82)

பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களின் நீட்சி, நாளவை, வேந்தவைகளிற் புலவர்களால் பாடல்கள் எடுத்தோதப்படுகின்ற முறைமையிலும் (art of

declamation) வித்தியாசத்தைக் காட்டுகின்றன எனலாம். ஒரே புலவர் இரண்டு வெவ்வேறு நடைகளில் (Styles) பாடுகின்றனர் என்பதும் முக்கியமான ஓர் உண்மையாகும். (1999:82)

ஆகிய கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார். அவ்வாறே பாடல் மரபு கட்டுரையில் சண்முகதாஸ்,

சங்க காலத்திலே ஆசிரியம் பெற்ற வளர்ச்சியின் உச்ச நிலையைப் பத்துப்பாட்டிலே காண்கிறோம். பல பத்துக்களாக விரிந்த ஆசிரியப்பா பல நூறு அடிகளாக விரிவடைகின்றன. இவ்வாறு இப்பா விரைவடைவதற்குரிய தேவை ஆராயற்பாலது. நான்கு அடிகளிலே கூறப்பட்ட அகத்திணைப் பொருள் 187 அடிகள் கொண்ட நெடுநல்வாடையாக விரிவடைந்துள்ளது. அரசியல் பொருளியல் வளர்ச்சி காரணமாக தலைவனுடைய அரண்மனை வளமும் போர்ப்பறையின் பெருக்கமும் கருப்பொருளை விரித்துரைக்க நெடுநல்வாடைப் புலவனுக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. ஒருசில மலர்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட புலவன் என்பதற்கும் மேற்பட்ட மலர்களை நிரைப்படுத்திக் குறிஞ்சிப் பாட்டைப் பாடினான். (1999:118)

என்று பதிவு செய்துள்ளார். சமூகவியல் வளர்ச்சியானது பாடுபொருளில் மாற்றத்தையும் விரிவையும் கொண்டு வந்தது போலவே கவிதை வடிவிலும் வளர்ச்சியினைக் கொண்டு வந்துள்ளது என்பதனை,

சங்க இலக்கிய பா மரபு வளர்ச்சி பரிபாட்டிலே உச்சமடைகின்றது. எளிமையான இயல்பு நிலையுடைய ஆசிரியப்பாவுடன் தொடங்கிய மரபு பொருள் விரிவுக்கு ஏற்றபடி தனக்கு முன்னெழுந்த பல்வேறு வகையான பாவடிவங்களின்திரட்டாகப் பரிபாட்டு அமைகிறது. (1999:126)

என்ற கருத்தின் மூலம் உணர்த்துகிறார். இவ்விரு கட்டுரைகளின் அடிப்படையிலும் சங்கப் பாவியலை மேலும் நுணுகி ஆராய வேண்டிய தேவையுள்ளது. சமூகம், புவியியல், அரசியல் மாற்றங்கள் இலக்கிய வடிவத்திலும் மாற்றத்தை உருவாக்குகின்றன. அப்புதிய வடிவங்கள் தனக்கான வரையறைகளைத் தேடி நிற்கின்றன. சங்க பாடல்களில் குறிப்பாகப் பத்துப்பாட்டு அதற்கான களத்தை விரிவாகவே கொண்டுள்ளது. இத்தொகுப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட பிற மூன்று கட்டுரைகளும் தொல்காப்பியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்கப் பாவியலைக் கட்டமைக்கின்றன.

தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் குறிப்பிடும்து உறுப்புக்களோடு சங்கப் பாடல்களைப்

பொறுத்திக்காட்டுவதாகத் தி.வே.கோபாலையரின் 'செய்யுளியலும் யாப்பும்' கட்டுரை அமைகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆசிரிய உரிச்சீர்கள், அடி, தொடை நலன்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சங்க இலக்கிய சான்றுகளைக் காட்டி விளக்கிச் செல்கின்றார். அவ்வாறே சோ.ந.கந்தசாமி அவர்களும் சங்க இலக்கியப் பாவடிவங்களை நேரிசை ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா என வகைபடுத்தி அடையாளங்காட்டியுள்ளார். இரா.இளங்குமரனார் தனது 'யாப்பியல் கொடை' கட்டுரையில் சங்கப்பாவியல் எவ்வாறு பிற்கால இலக்கிய வடிவ வளர்ச்சிக்கும் இலக்கண ஆக்கங்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது என்பதைச் சில சான்றுகளோடு விளக்கிச் செல்கின்றார். இவ்வரிசையில் முத்துக்கோவை என்ற ஆய்வுக்கோவையில் தமிழண்ணல் எழுதிய 'சங்க இலக்கியம் பாட்டும் பொருளும் யாப்பும்' (1981) என்ற கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம் வெளியிட்ட பத்தாவது கருத்தரங்க ஆய்வுக்கோவையில் (1978) அ.பிச்சை எழுதிய 'சங்க கால ஆசிரியப்பா வகைகள்' கட்டுரை ஆசிரியப்பாவின் வகைகள் சிலவற்றைக் குறித்துள்ளது. மேலும் பதினெட்டாவது ஆய்வுக்கோவையில் அவர் எழுதிய 'புறநானூற்று வஞ்சிப்பாக்கள் ஒரு மதிப்பீடு' (1986) என்ற கட்டுரையும் வெளிவந்துள்ளது. பத்தாவது ஆய்வுக்கோவையில் இடம்பெற்றுள்ளது. செல்வம் எழுதிய 'நற்றிணையில் எதுகையும் மோனையும்' என்ற கட்டுரையும் நற்றிணையின் தொடைநலன்கள் சிலவற்றைக் கண்டு காட்டியுள்ளது.

பொதுவாகத் தமிழ்மொழி, இலக்கியங்கள் குறித்த ஆய்வு நூல்களின் ஒரு பகுதியாகச் சங்கப் பாவியல் பற்றிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. 1972இல் இரா.சாரங்கபாணி எழுதிய 'பரிபாடல் திறன்' என்ற நூல் இந்நிலையில் குறிப்பிடத்தக்கது. பரிபாடலை முழுவதுமாக ஆராய்கின்ற இந்நூலானது பரிபாடலின் யாப்பு குறித்தும் பேசுகின்றது. பரிபாடலின் வடிவம் பற்றிய தொல்காப்பிய கருத்துகள், பொருண்மை மாற்றம், உரையாசிரியர்களின் கருத்துகள் ஆகிய செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன. பரிபாடலின் வடிவம் குறித்து இக்கட்டுரை தொகுத்துள்ள கருத்துகள் வருமாறு,

- பரிபாடல் என்பது இசைப்பாட்டு. அது இசைக்கருவிகளினுதவியால் பாடுதற்கேற்றது.
- பல்வேறு வகைப்பட்ட பாக்களையும் தழுவி நிற்கும் நெடும்பாடலாகும்.

- அகத்திணை பாடுதற்கே உரியதாக இருந்த அப்பாடல் பிற்காலத்துப் புறத்திணையையும் ஏற்றுக் கொண்டது; சமயநெறியும் அதற்கு விலக்கன்று.

- பாண்டிநாட்டில் மட்டும் இப்பாடல் வழக்காற்றில் இருந்தது. பாண்டியர்கள் பரிபாடற் புலவர்களை இனிது புரந்தனர். (1972:36)

பரிபாடல் குறித்த பிற்கால ஆய்வுகளை எதற்கும் இக்கருத்துகளே அடிப்படையாக அமைந்திருக்கின்றன. 1985இல் வெளியான மு.வரதராசனாரின் 'காலந்தோறும் தமிழ்' என்ற நூலில் இடம்பெற்ற 'சங்க இலக்கிய யாப்பு' கட்டுரை கவனத்திற்குரியது. இக்கட்டுரை சங்கப் பாவியலுள் கலி, பரிபாட்டு, அகவலோசை, தொடைநலன்கள் ஆகியவை பயின்றன முறை குறித்த சில குறிப்புகளைத் தருகின்றது. நாட்டார் பாடல்களின் சாயல் சங்கப் பாடல்களில் இருக்கின்ற முறைமையையும் எடுத்துரைக்கின்றது. 1989 இல் வெளிவந்த சோ.ந.கந்தசாமியின் தமிழ் யாப்பியல் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற நூலின் முதல்பாகத்தின் முதல் பகுதி சங்க இலக்கியப் பாவியலை விரிந்த நிலையில் ஆராய்ந்துள்ளது. தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகளையும் அவற்றின் பொருத்தப் பாடுகளையும் விளக்கியுள்ளது. தனித்தனியாகத் தொகை நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இடம்பெற்றிருக்கும் ஆசிரியப்பா வகைகளை நிரல்படுத்தித் தருகின்றது. மேலும் புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகிய தொகுதிகளில் பயின்றிருக்கும் வஞ்சியடிகள், வஞ்சிப்பா குறித்தும் விரிவாக விவாதிக்கின்றது. சங்க இலக்கியத்தின் வடிவம் சார் ஆய்வுகளுள் மொழியியல் அறிஞர்களின் பங்களிப்பும் கவனத்திற்குரியன. செ.வை.சண்முகத்தின் கவிதைக் கட்டமைப்பு(2003), யாப்பும் நோக்கும் (தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள்) (2006) ஆகிய நூல்கள் பகுதிநிலையில் சங்கப் பாவியலை மொழியியல் அணுகுமுறையில் ஆராய்ந்துள்ளன. கவிதைக் கட்டமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'ஒளவையாரின் கவிதை மொழி' கட்டுரை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பிய உரைகாரர்கள், சங்க இலக்கிய பதிப்பாசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் பலரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ள புறநானூற்றின் ஒளவையார் பாடிய 'சிறியகட் பெறினே எமக்கீயும் மன்னே' என்று தொடங்கும் பாடலின் வடிவமைப்பினை மொழியியல் அடிப்படையில் அடியும் வாக்கியமுமாகப் பகுத்தாராய்ந்துள்ளார். அப்பகுதி வருமாறு,

235ஆம் புறப்பாடலைச் சாமிநாதையர் 20 அடியாகவும் யாப்பருங்கல விருத்தியார் 21

அடியாகவும் யாப்பருங்கலக்காரிகை உரையாசிரியர்
26 அடியாகவும் கொண்டுள்ளார்... இங்குச்
சாமிநாதையர் 20 அடி பாடலாகக் கொண்ட
வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன்
அமைப்பு ஒழுங்கை அறிவதற்கு முயலுவோம்...

சிறியகட் பெறினே எமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற்றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ் சோற்றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
(5)

என்பொடு துடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு
மன்னே
அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு
மன்னே

நரந்த நாறு தன்கையாற்
புலவு நாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
அருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத்
துளையுரீஇ (10)

இரப்போர் கையுளும் போகி
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவன்
அருநிறத் தியங்கிய வேலே (15)
ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
இனிப் பாடுநரு மில்லைப் பாடுநர்க்கென்
றீகுநரு

யில்லை
பனித்துறை பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகியாங்கு பிறாக்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்த்தவப் பலவே (20)

பாட்டின் அடியின் பண்பை (சீர்
எண்ணிக்கை) அறிந்து கொள்ள முதலில் பாட்டின்
தொடரமைப்பையும் சீரமைப்பையும் பொருளையும்
தெரிந்து கொள்வது அவசியம். இதில் 11 வாக்கியங்கள்
(எளிய வாக்கியங்களும், கலவை வாக்கியங்களும்,
கூட்டு வாக்கியங்களும்) உள்ளன. எனவே அடிக்கும்
வாக்கியத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பார்ப்போம்.

முதல் கலவை வாக்கியம் - 1அடி
2வது கலவை வா. - 2 அடி (2-3 அடிகள்)
3-6 வது எளிய வா. - ஒவ்வொரு அடி (4-7)
7வது எளிய வா. - 2அடி (8-9வது)
8வது கலவை வா. - 6 அடி
(10-15) 3வி.எ.தொ
- 3அடி, ஏ.வே.தொ

9வது எளிய வா. - 1(16)
10வது கூட்டுவா. - 1(17)2 வாக்க.
11வது கலவைவா. - 3(18-20)செ.பொ.
தொ
-1,விஎதொ (42-45)

யாப்பு அடிப்படையில் அடிக்கும் சீருக்கும்
மொழியியல் அடிப்படையில் வாக்கியத்துக்கும்
உள்ள தொடர்பினை இனங்காட்டுவதாக இக்கட்டுரை
அமைந்துள்ளது. இப்பின்புலத்தில் இதுகுறித்து
மேலும் ஆராய்வதற்கான தேவையுள்ளது.

தமிழ் யாப்பியல் குறித்த ஆய்வுகளுள் முனைவர்
பட்டத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள்
கணிசமான இடத்தினைப் பெறுகின்றன. தமிழ்
யாப்பியல் குறித்து முதன்முதல் மேற்கொள்ளப்பட்ட
முனைவர் பட்ட ஆய்வு அ.சிதம்பரநாத செட்டியாரின்
'Advanced Studies in Tamil Prosody' (1943)
இவ்வாய்வு தமிழில் 'தமிழ் யாப்பியல் உயராய்வு'
என்று மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு நூலாக
வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் ஒருபகுதியாகச் சங்க
இலக்கிய வடிவம் குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்க மரபு குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட
தமிழண்ணலின் ஆய்வேடு Tradition and Talent in
Cankam Poetry (1969) என்பதாகும். இவ்வாய்வேடு
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 2009இல் நூலாக்கம்
பெற்றுள்ளது. இவ்வாய்வேட்டின் ஒரு பகுதி
'தொல்காப்பியமும் சங்கச் செய்யுள் மரபுகளும்'
என்பது. இப்பகுதியில் தொல்காப்பிய செய்யுள்
வடிவ மரபுகளோடு சங்கச் செய்யுள் வடிவ மரபுகளை
ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது. அன்னிதாமசின்
Tamil prosody through the ages (1974) என்னும்
பொருண்மையிலான முனைவர் பட்ட ஆய்வேடும்
பகுதி நிலையில் சங்கயாப்பியலைப் பேசுகின்றது.
இவ்வாய்வேடு நூலாக்கம் பெறவில்லை.

1980இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அ.பிச்சை
அவர்களின் 'சங்க இலக்கிய யாப்பியல்' என்ற
முனைவர் பட்ட ஆய்வேடானது முதன்முதல்
சங்க இலக்கிய வடிவத்தினை முழுமைநிலையில்
ஆராய்ந்துள்ளது. இவ்வாய்வேடு 2011இல்
நூலாக்கம் பெற்றது. இவ்வாய்வு யாப்பியல், சங்கப்
பாவடிவங்களின் தோற்றம், விளக்கவியல் நோக்கில்
சங்கயாப்பு, வரலாற்று நோக்கில் சங்க யாப்பு,
ஒப்பியல் நோக்கில் சங்க யாப்பு என ஆய்வியல்
அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியப்
பாவியலைப் பகுத்து ஆராய்ந்துள்ளது. அகவலே
தொல் தமிழ்யாப்பு என்ற கருத்தினை இவ்வாய்வு
ஆழமாக முன்னெடுக்கின்றது.

சமுதாயப் பின்னணி - பா ஆக்கமுறை - பாடுபொருள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாவடிவங்களை நோக்குவோமானால் முதலில் ஆசிரியமும் இரண்டாவதாக வஞ்சியும் மூன்றாவதாகக் கலிப்பாவும் நான்காவதாக வெண்பாவும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். சமய உணர்வும், குழுத்தலைவனை வாழ்த்தும் தன்மையும் கொண்ட இனக்குழுச் சமுதாயத்தில் அகவல்தான் தோன்றியிருக்கக்கூடும். இதுவே பா ஆக்கத்தில் எளிமையானது. எந்தவிதமான அதிகமான கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத பா அகவற்பாவாகும். (2011:66)

மேலும் அகவலே தொல் திராவிட யாப்பாக இருப்பதற்கும் வாய்ப்புள்ளது (2011:67) என்கிறார். இக்கருத்து மேலாய்விற்குரியது. 1989 இல் வெளியான பா.வீரப்பனின் 'சங்க இலக்கிய நடை' என்னும் முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டின் நூலாக்கமும் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியாக உள்ளது. இந்நூலில் இவர் மேலைநாட்டுப் பின்புலத்தில் வடமொழி நடையியல் கருத்துகளைக் கவனத்தில் கொண்டு தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உறுப்புகளுடன் பொருத்தி சங்கப் பாவியலின் நடையியலை மூன்றாகக் கட்டமைக்கிறார். அவற்றுள் முதலில் அமைவது ஒலிக்கூறுகள்: யாப்பும் ஒலியும், தொடைக்கூறுகள்: ஓசை, வண்ணம், ஒலிக்குறிப்புச் செய்திகள் என்பதாகும். பத்துப்பாட்டின் தொடைக்கூறுகளை முழுமை நிலையில் ஆராய்ந்துள்ளார். மேலும் பத்துப்பாட்டு, தோல் என்ற தொல்காப்பிய வனப்போடு பொருந்துவதையும் விவரிப்பு நடையில் (Descriptive Style) அமைந்துள்ளதையும் விவாதிக்கிறார். (1989:42)

2014ஆம் ஆண்டு வெளியான கன்னியம் அ.சதீஷின் 'தமிழ் யாப்பு மரபுகள் புறநானூற்று யாப்பியல்' என்ற அவர்தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டின் நூல் வடிவம், சங்க இலக்கிய வடிவம் குறித்த ஆய்வுகளில் புதிய வகைமாதிரியை உருவாக்குவதாக அமைந்துள்ளது. முதலில் தமிழ் யாப்பியலின் பண்டைய, பிந்தைய மரபுகளின் வளர்ச்சிகளை ஆராய்ந்து விட்டுப் புறநானூற்று யாப்பியல் பண்டைய இலக்கியத்திற்குச் சான்றாகவும் பிந்தைய வளர்ச்சிக்கான மூலக்கூறாகவும் விளங்குவதனை இவ்வாய்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. புறநானூற்றுப் பாவியல்: ஆசிரியம், புறநானூற்றுப் பாவியல்: வஞ்சி ஆகிய பதிவுகள் இதுவரை புறநானூற்றுப் பாடல் வடிவங்கள் குறித்து அறிஞர்கள் கூறியுள்ள கருத்துகளையெல்லாம் தொகுத்து அவற்றுள் பொருந்துவனவற்றையும் பொருந்தாதனவற்றையும் சான்றாதாரங்களோடு

நிறுவுகின்றது. புறநானூற்றுத் தொடைநலன்கள்: எதுகை, புறநானூற்றுத் தொடைநலன்கள்: மோனை ஆகிய இரண்டு இயல்களும் தொடை இலக்கண வளர்ச்சியில் புறநானூற்றின் இடம் குறித்து விவாதிக்கின்றன. இவ்வாய்வானது இதே அணுகுமுறையில் பிற தொகுப்புப் பனுவல்களை ஆராய்வதற்கு வழிவகை செய்துள்ளது.

புறநானூற்று யாப்பியலைத் தொடர்ந்து 2016ஆம் ஆண்டு வெளியான மு.கஸ்தூரியின் 'பத்துப்பாட்டு யாப்பியல்' என்ற அவருடைய முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டின் நூலாக்கமும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. புறநானூற்று யாப்பியல் ஆய்வினைப் பின்பற்றி பத்துப்பாட்டின் யாப்பியலை மு.கஸ்தூரி ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார். ஆய்வின் தொடக்கம் பண்டைய மரபுகள் என்றில்லாமல் தொல்காப்பிய செய்யுளியலை மையப்படுத்தி 'தொல்காப்பியச் செய்யுளியலும் பிந்தைய யாப்பு மரபுகளும்' என்றவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பத்துப்பாட்டின் அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, பா, தூக்கு என அனைத்துக் கூறுகளும் தொல்காப்பிய விதிகளுக்கிணங்க அமைவதனைச் சான்றுகளோடு நிறுவுகின்றார். சீர்பிரித்தல் முறையில் பொருளோடு பிரிக்கின்ற முறையே அனைத்து இலக்கணிகளாலும் கைகொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளதனை இலக்கண உரைகளின் வழி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பிற்காலத்தில் பெருவழக்காகக் கடைபிடிக்கப்படும் வகையுள் பிரிப்பினை இலக்கணங்கள் சுட்டவில்லை என்பதனை ஆய்வாளர் தனது ஆய்வு முடிவாக முன்வைத்துள்ளார். மூன்று வகை அசைபிரிப்பு முறைகளை இந்நிலையில் இவர் கைகொள்கிறார். ஒன்று தொல்காப்பியர் வகுத்த நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு அசைபிரிப்பு, இரண்டாவது காக்கைபாடினிய மரபுவழி வந்த நேர், நிரை அசை பிரிப்பு, மூன்றாவது தற்போது நடைமுறையிலுள்ள வகையுள் அசை பிரிப்பு. இவற்றுள் தொல்காப்பியம் சுட்டியுள்ள அசைவகைபிரிப்பு முறையே பத்துப்பாட்டில் பொருந்துகின்றது என்கிறார் ஆய்வாளர். பொருநராற்றுப்படையில் வஞ்சியடிகளில் பயின்றுள்ள சீர் குறித்து இவர் முன்வைத்துள்ள கருத்துகள் மேற்கொண்டு ஆராயத்தக்கதாக உள்ளன. அக்கருத்துகள் வருமாறு,

பொருநராற்றுப்படையின் வஞ்சியடிகளில் இடம்பெற்றுள்ள நாலசைச்சீரைத் தொல்காப்பிய நெறிப்படி அலகிடுகையில் உகர ஈற்றில் அமைந்த நேர்பு, நிரைபிலான ஆசிரியவுரிச்சீர் வகையிலுள் அடங்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பிய நெறிப்படி அலகிடும்போதும் நாலசைச்சீராகவே அமையும் அவ்வடிகள் வருமாறு,

நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
(பொருநர்.197)...

இவ்வடிகளில் இடம் பெற்றுள்ள நனைஞாழலொடு (நனை+ஞா+ழ+லொடு)... தொல்காப்பிய நெறியில் அலகிடும்போது நாலசைச்சீராக அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பியர் நாலசைச்சீர் பற்றிக் குறிப்பிடாத நிலையில் பிற்கால மரபில் நாலசைச்சீர் பயில்வதற்கு அடிப்படை சான்றாகப் பொருநராற்றுப்படையின் வஞ்சியடிகள் விளங்குவதாகக் குறிப்பிடலாம். வஞ்சியடி முச்சீரானும் வரும் என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிட்டுள்ளதால் இவ்வடிகளை முச்சீராடியாகக் கொள்வதன் மூலம் நாலசைச்சீர் இடம்பெறுவதைத் தவிர்க்கலாம். எனவே இவ்வடிகளை

நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய
(பொருநர்.197)(2016:230-231)

...

பத்துப்பாட்டின் அனைத்துச் சீர்களிலும் பொருளோடு அசைபிரிப்பு முறை பொருந்துகின்ற போது நாலசைச்சீரினைத் தவிர்ப்பதற்காக இவ்விடத்தில் மட்டும் வகையுளி அசைபிரிப்பு முறையினை பொருத்த வேண்டியதன் அவசியம் என்ன? 'நனைஞாழலொடு' என்கிற சீரினை ஆய்வாளர் குறித்துள்ள பிந்தைய மரபின்படி அலகிட்டால் (நனை+ஞா+ழ+லொடு) புளிமாந்தண்ணிழல் என்ற வாய்பாட்டில் நான்கசைச் சீராகவே அமைகின்றது. நச்சினார்க்கினியர் தனது உரைப்பகுதியில் இச்சீரினை 'நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய' என்று அசைபிரித்துள்ளமையும் இங்குக் கவனத்திற்குரியது. ஒரு என்பதனை வேற்றுமை உருபாகக் கொண்டு 'நனைஞாழ(ல்) (ஒ) லொடுமரங் குழீஇய' என்று அசைபிரிக்கும்போது பொருளும் சிதையாமல் சீர்பிரிக்க முடிகின்றது. எனவே ஆய்வாளர் பயன்படுத்திய வகையுளிப் பிரிப்பினைக் கொள்ளாமல் சீர்பிரித்தல் இங்குச் சாத்தியமாகின்றது. எவ்வாறிருப்பினும் தொல்காப்பிய விதிகளை உரைகாரர்கள் போன்று வலிந்து பொருத்தாமல் பனுவலை அதன் இயல்பிலேயே இயங்கவிடுவதும் அவசியம். எனவே இவ்வடியினை இரண்டு சீர்களாலான வஞ்சியடியாகவும் நனைஞாழலொடு என்பதனை நான்கசைச் சீராகவும் கொள்வதே சிறப்பு.

சங்க இலக்கியம் குறித்த பிறமொழி அறிஞர்களின் ஆய்வுகள் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. 1985இல் வெளியான ஜான் மார் எழுதிய Eight Anthologies, சங்கத்தொகையாக்கம் குறித்து விரிவாகப் பதிவு

செய்துள்ளது. *Prosody in the Eight Anthologies* என்ற பகுதியில் எட்டுத் தொகை பனுவல்களின் வடிவத்தைச் செய்யுள் உறுப்புகளின் அடிப்படையிலும் பாக்களின் அடிப்படையிலும் ஆராய்ந்துள்ளது. அகவற்பாவின் வடிவநேர்த்தி குறித்து ஜான்மார் முன்வைக்கும் கருத்து தமிழ் யாப்பியலில் குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைகின்றது. அக்கருத்து வருமாறு,

In Aciriyam the metre of most of the anthology - poems, it will be found that in most poems there are three feet only. This applies whatever the length of the poem, and it may be suggested that this shortened line gave, in the course of oral recitation, the sign of the approaching end of the poem (1985:446)

எத்தனை அடி பாவாக இருப்பினும் ஈற்றயலடி முச்சீராக அமைவது ஆசிரியப்பாவின் சிறப்பாக இருக்கின்றது. வாய்மொழி மரபின் தாக்கத்தில் பாடல் முடிவடைவதை உணர்த்துவதற்கு இந்த முச்சீரடிகள் உதவுகின்றன என அகவற்பாவின் வடிவ நேர்த்தியினை சிறப்பாக இனங்கண்டுள்ளார்.

1973 இல் கமில் ஸ்வலெபில் எழுதிய *The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India* நூல் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த நூலாகும். இந்நூலின் ஐந்தாவது இயல் *Analyzing Classical Poetry* சங்கப் பாவியல் குறித்துப் பேசுகின்றது. சத்தினாதரின் குறுந்தொகை 119ஆவது பாடலை எடுத்துக்காட்டி அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு பாவடிவம், தொடை நலன்களின் பயில்வு, ஒலிப்பு முறை குறித்துக் கமில்ஸ்வலெபில் விவாதித்துள்ள கருத்துகள் சங்க இலக்கியத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த ஆழமான வாசிப்பினை உணர்த்துகின்றது. பாடலின் தமிழ் வடிவமும் கமில்ஸ்வலெபிலின் ஆய்வுப்பகுதியும் வருமாறு,

சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக் குருளை
கான யானை யணங்கி யாஅங்
கிளையள் முளைவா ளெயிற்றள்
வளையடைக் கையளெம் மணங்கி யோளே

In Literal translation, this means:

little - white - snake of lovely - striped young body
jungle elephant troubling like

the young girl sprouts brightness toothed female
bangle(s) possessing hand(s) female

In A.K.Ramanujan,s charming translation:

As a little white snake
with lovely stripes on its young body
troubles the jungle elephant

this slip of a girl
her teeth like sprouts of new rice
her wrists stacked with bangles
troubles me (The Interior Landscape, 1967)

The Prosodic pattern is as follows:

= - / = - / - = / = -
- - / - - / = - / - -
= - / = - / = -
= = / - = / = - / - -

we observe in this stanza four lines of four reet, the penultimate line has three feet; the metre contains only feet of two metrical units (acai) each, of the pattern = -, - =, - - and = =; these feet are called ir acai cir "two - unit - feet". The metre is therefore akaval or aciriyam.

as for the total there is e.g.a etukai or consonance between the 3rd and 4th line (i//aiyal-/va//ai) and there is e.g. a monai or alliteration in the 2nd line: /y/anai /y/ananki /y/aan(ku).

now for the phonaesthetic analysis: almost all consonants belong to the nasal (so called mellinam) or liquid (itaiyinam) series; the most favoured is the retroflex liquid l which occurs 8 times the occlusive are rare: c occurs only once, there is no t, k as a tense stop occurs only 3 times. This consonantal structure of the stanza results in a soft, mellifluous, liquid effect, like the murmur of a mountain stream.(1973:67)

மெல்லின எழுத்துகளாலும் இடையின எழுத்துகளாலும் ஆன இப்பாடல் மலைச்சாரலின் இனிமையைத் தருவதாகக் கமில்ஸ்வலெபில் குறித்திருப்பது சங்க இலக்கியத்தின் மீதான அவர்தம் ஈடுபாட்டினை உணர்த்துகின்றது. இவருடைய Classical Tamil Prosody: An Introduction (1989) நூலானது தனித்த நிலையில் சங்கப் பாவியலை அறிமுகப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. கட்டுரைப் பதிவுகள் என்று பார்க்கும்போது ஜார்ஜ் எல் ஹார்டின் The Poems of Ancient Tamil: Their Milieu and Sanskrit Counterparts (1975) நூலின் ஒரு பகுதியாக சங்கப் பாவியல் குறித்த கருத்துகளும் உள்ளன. சங்க இலக்கிய வடிவங்களைச் சமசுகிருத மரபுகளோடு ஒப்பிடுவதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ள இவ்வாய்வுகள் சங்க இலக்கியத்தின் வடிவ நேர்த்தியை பிறமொழி ஆய்வாளர்களுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பனவாக இருக்கின்றன. 1995இல் Susumu Ohno ஐஃஃஃ Prosody of Sangam and Japanese, Tangain 5-7-5-7-7- syllable

meter என்ற கட்டுரை சங்க யாப்பிற்கும் ஜப்பானிய யாப்பிற்குமான ஒற்றுமைகளை விளக்குவதாக அமைகின்றது.

மேற்குறித்த ஆய்வுகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது சங்க இலக்கிய வடிவம்சார் ஆய்வுகள், வரலாற்று அடிப்படையிலானவை; குறிப்பிட்ட பனுவல் சார்ந்தவை; குறிப்பிட்ட பாவடிவங்களின் பயில்தன்மை சார்ந்தவை;தொடை நலன்களை விவரிப்பவை; ஒப்பீட்டு நோக்கில் சங்கப் பாவியலை பிற மொழி யாப்பியலோடு ஆராய்பவை என்ற நிலையில் அமைகின்றன. ய.மணிகண்டன் அவர்களின் கருத்தோடு இக்கட்டுரையினை நிறைவு செய்யலாம்.

யாப்பாய்வுக் களத்தில் முதன்மையான புள்ளிகளில் தொடர்ந்து ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பெற்று வந்துள்ளன. எனினும் இசைப்புலமை, மொழியியற் புலமை, பிறமொழிப்புலமை அடிப்படையில் ஆய்வுகள் மேம்பட வேண்டிய நிலையில் யாப்பியற் களம் காட்சிதருகின்றது. இவையன்றியும் தமிழ் யாப்பியல் மேலும் பல முனைகளில் ஆழமான ஆய்வுகள் நிகழ்த்தத்தகு களமாகவே தொடர்ந்து விளங்குகின்றது. (2007:456)

சங்க இலக்கியம் வடிவம் தொடர்பான ஆய்வுகள், ஆய்வுகளை ஒருபகுதியாகக் கொண்ட நூல்கள், கட்டுரைகள் அடைவு நூல்கள்

- 1972 இரா.சாரங்கபாணி, பரிபாடல் திறன், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம்.
- 1973 The Smile of Murugan on Tamil Literature of South India, Leiden, E.J. Brill.
- 1974 Annie Mrithulakumari Thomas, Tamil prosody through the ages, Ph.D.Dissertation, Kerala University, Trivandrum (ஆய்வேடு).
- 1989 சோ.ந.கந்தசாமி, தமிழ் யாப்பியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், முதற்பாகம் முதற்பகுதி, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- 1989 KamilV.Zvelebil, Classical Tamil Prosody: An Introduction, New era Publication, Madras.
- 1989 பா.வீரப்பன், சங்க இலக்கிய நடை, புவழகி பதிப்பகம், சென்னை.
- 2003 செ.வை.சண்முகம், கவிதைக்கட்டமைப்பு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
- 2006 செ.வை.சண்முகம், யாப்புத் தொக்கும் (தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள்), மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

- 2007 கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, தமிழின் கவிதையியல், குமரன்புத்தக இல்லம், கொழும்பு, சென்னை.
- 2009 அ.சிதம்பரநாதனார், தமிழ் யாப்பியல் உயராய்வு, இராம.குருநாதன் (மொ.ஆ.), விழிகள் பதிப்பகம், சென்னை.
- 2009 தமிழண்ணல், சங்க மரபு, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை
- 2009 கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, சங்க இலக்கியக் கவிதையும் கருத்தாக்கமும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 2011 அ.பிச்சை, சங்க இலக்கிய யாப்பியல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- 2012 கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, தொல்காப்பியமும் கவிதையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- 2014 அ.சதீஷ், தமிழ் யாப்பியல் மரபுகள் புறநானூற்று யாப்பியல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- 2016 மு.கஸ்தூரி, பத்துப்பாட்டு யாப்பியல், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை.

கட்டுரைகள்

- 1898 T.Virabhadra Mudaliar, *The Kalittokai Metres, The Light of Truth or Siddhanta Deepika, Vol.II.No.6, p.130-131*
- 1960 மூ.இராமகிருட்டினன், புறநானூறும் அதன் இலக்கணமும், தமிழ்ப்பொழில், துணர் 36, மலர் 8.
- 1974 மா. இளையபெருமாள், புறநானூற்றுப் பாடல்களில் கூன், ஆய்வுத் தொகை, சுப்பிரமணியன், ச.வே., (தொ.ஆ.), கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பழைய மாணவர் மன்ற ஆண்டு வெளியீடு.
- 1975 George L.Hart III *The Poems of Ancient Tamil, University of California Press, London.*
- 1978 தி.செல்வம், நற்றிணையில் எதுகையும் மோனை, பத்தாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, அகத்தியலிங்கம், ச., ஞானமூர்த்தி, தா.ஏ. (ப-ர்), இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், அண்ணாமலைநகர், சிதம்பரம்.
- 1981 தமிழண்ணல், சங்க இலக்கியம்: பாட்டு வடிவமும் யாப்பும், முத்துக்கோவை, இளஞ்சேரன், கோவை.(ப.ஆ.), தமிழகப் புலவர் குழு வெளியீடு, திருச்சிராப்பள்ளி.
- 1983 அ.பிச்சை, சங்க கால ஆசிரியப்பா வகைகள், பதினைந்தாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, அகத்தியலிங்கம், ச., ஞானமூர்த்தி, தா.ஏ., சண்முகம், செ.வை., சுந்தரம், மெ.(ப-ர்), இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், அண்ணாமலைநகர், சிதம்பரம்.

- 1985 J.R.Marr, *Prosody in the Eight Anthologies, Eight Tamil Anthologies, Institute of Ancient Studies, Chennai*
- 1986 அ.பிச்சை, புறநானூற்று வஞ்சிப்பாக்கள் ஒரு மதிப்பீடு, பதினெட்டாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை, அகத்தியலிங்கம், ச., ஞானமூர்த்தி, தா.ஏ., சண்முகம், செ.வை., சுந்தரம், (ப-ர்), இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், அண்ணாமலைநகர், சிதம்பரம்.
- 1995 Ohno, Susumu, *Prosody of Sangam and Japanese Tangiain - 5-7-5-7-7 syllable meter, உயராய்வு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.*
- 1999 தி.வே.கோபாலையர், செய்யுளியலும் யாப்பும், சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 1999 இரா.இளங்குமரன், யாப்பியல் கொடை, சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 1999 சோ.ந.கந்தசாமி, யாப்பு, சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 1999 அ.சண்முகதாஸ், பாடல் மரபு, சங்க இலக்கியம் கவிதையியல் நோக்கு - சிந்தனைப்பின்புல மதிப்பீடு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- 2008 தி.வே.கோபாலையர், தொல்காப்பியச் செய்யுளியலும் சங்க இலக்கிய யாப்பும், பண்டித வித்துவான் தி.வே.கோபாலையர் கட்டுரைகள் - 1, தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை.

உதவிய நூல்கள்

- 2007 உயராய்வு (ஆய்விதழ்), வீ.அரசு, ய.மணிகண்டன், கோ.பழனி, ஆ.ஏகாம்பர் (ப-ர்), தமிழ் இலக்கியத்துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
- 2012 சங்க இலக்கியம் பன்முக வாசிப்பு, பரிசல் புத்தக நிலையம், சென்னை.
- 2016 ப.திருஞானசம்பந்தம், ஆய்வுப் பதிவுகள், நெய்தல் பதிப்பகம், சென்னை.
- 2017 இரா.மோகன் (ப.ஆ.), பேராசிரியர் ம.திருமலையின் ஆய்வுகள், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.